

- [«ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ - ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ»](#)
- [ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ](#)
- [Σύγχρονες αντιλήψεις για τα θέματα πυρομαχικών](#)
- [ΟΡΚΟΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ](#)
- [ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟ](#)
- [Θέσεις](#)
- [THE ROLE OF SPAIN IN EUROPE AND IN THE WESTERN MEDITERRANEAN REGION](#)
- [ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΑΚΟ](#)
- [ΟΙ ΑΕΡΟΜΑΧΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΙΓΙΑΚΟ ΑΕΡΑ ΚΑΙ Η ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΗΤΟ](#)
- [ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ](#)
- [5ο ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. "ΠΥΡΟΜΑΧΙΚΑ"](#)
- [ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ-ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ](#)
- [ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ](#)
- [ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ](#)

«ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ»

«ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ - ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ»

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. ΛΑΓΓΑΡΗ

Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Σε όλους είναι γνωστό, ότι η μετανάστευση λαών και ομάδων πληθυσμού, ανέκαθεν αποτελούσε ένα ιστορικό και κοινωνιολογικό φαινόμενο εκτεταμένο σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη μας. Μια μορφή της μετανάστευσης μπορεί να θεωρηθεί και η λαθρομετανάστευση η οποία ενέχει μέσα της το στοιχείο του «παρانونόμου», σε σχέση με τις χώρες υποδοχής, στην ουσία δε εμφανίζεται εκεί όπου οι χώρες υποδοχής μεταναστών δεν έχουν άλλα περιθώρια δυνατοτήτων τους να δεχθούν άλλους μετανάστες στο εσωτερικό τους.

Το μεταναστευτικό πρόβλημα για την Ελλάδα άρχισε να οξύνεται την 10ετία του '90, όταν αυτό έλαβε εκρηκτικές διαστάσεις λόγω των πολιτικών εξελίξεων στην ΝΑ Ευρώπη, αλλά και των συγκρούσεων στη Μ.Ανατολή, ίδια όσον αφορά την λαθρομετανάστευση, καθόσον η χώρα μας μετετράπη, από χώρα διελεύσεως και σε χώρα μόνιμης εγκατάστασης και διαμονής λαθρομεταναστών-οικονομικών προσφύγων. Στο γεγονός αυτό συνέβαλε τα μέγιστα η μαζική είσοδος λαθρομεταναστών, αρχικά από την Αλβανία μετά το 1991 περίπου, με την κατάρρευση του καθεστώτος του Αλία, και στη συνέχεια από τα όμορα Βαλκανικά κράτη, εξ αιτίας των ραγδαίων πολιτικών εξελίξεων και αναταράξεων που έλαβαν χώρα στην περιοχή των Βαλκανίων κατά τη χρονική αυτή περίοδο.

Στις αρχές του 1998 οι νόμιμοι μετανάστες στη χώρα μας αριθμούσαν περί τους 200.000 και οι λαθρομετανάστες, πάνω από 800.000 κατ'εκτίμηση. Σήμερα, μετά την εφαρμογή των διαδικασιών υποδοχής-καταγραφής και χορήγησης πράσινης κάρτας, περίπου 375.000 θα πρέπει να θεωρούνται πλέον νόμιμοι, ή υπό νομιμοποίηση και κατά συνέπεια ο εκτιμώμενος αριθμός λαθρομεταναστών θα πρέπει να κυμαίνεται περίπου σε 500-600.000 και των νομίμων και υπό νομιμοποίηση περί τις 600.000.

Επισημαίνεται δε ότι ο κύριος όγκος των λαθρομεταναστών από πλευράς χωροταξικής κατανομής συγκεντρώνεται στην περιοχή της πρωτεύουσας, δημιουργώντας μάλιστα εθνικές παροικίες. Ιδιαίτερα οι Αλβανοί (το ήμισυ των λαθρομεταναστών στη χώρα μας) βρίσκονται παντού, όχι μόνο στην Αθήνα, από βορείων συνόρων μέχρι την Κρήτη.

Η γενική μεταναστευτική πολιτική της χώρας μας μέχρι του 1998 υπήρξε σαφώς περιοριστική, αναφορικά δε με τη λαθρομετανάστευση στηρίχθηκε κυρίως στη

λήψη απαγορευτικών μέτρων ελέγχου συνόρων και εσωτερικού αποσκοπώντας κατά το δυνατόν στον περιορισμό της με ελάχιστα αποτελέσματα.

Η πολιτική αυτή κατά τα τελευταία χρόνια, έλαβε κατ' ανάγκην ελαστική μορφή, αφού έλαβε υπόψιν της τα πραγματικά δεδομένα, το συμφέρον της χώρας, αλλά και τις σύγχρονες τάσεις που αναπτύσσονται στους κόλπους της ΕΕ για το όλο μεταναστευτικό πρόβλημα.

Έτσι με την κατά καιρούς θέσπιση και εφαρμογή των Νόμων 2910/2001, 3013/2002 και τον πρόσφατο 3386 της 23-8-2005, επιχειρήθηκε μεταξύ των άλλων, η νομιμοποίηση των εν Ελλάδι διαβιούντων αλλοδαπών λαθρομεταναστών. Επιπλέον δε, ιδιαίτερα με τον τελευταίο νόμο, θεσμοθετήθηκαν για πρώτη φορά ρυθμίσεις με στόχο την κοινωνική ένταξη των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία, ενέργειες οι οποίες σηματοδότησαν την αλλαγή της μεταναστευτικής πολιτικής της χώρας, μιας πολιτικής τελείως διαφορετικής από αυτή που ίσχυε στο παρελθόν.

Έχουμε τη γνώμη ότι οι νέες ρυθμίσεις που εκφράζουν την νέα μεταναστευτική πολιτική της χώρας περιέχουν κατά βάση χαλαρούς και ήπιους κανόνες δικαίου, οι οποίοι διευκολύνουν συλλήβδην, εύκολα, ανώδυνα και αδιακρίτως, με συνοπτικές διαδικασίες, την νομιμοποίηση και τη μόνιμη εγκατάσταση μεγάλου ποσοστού αλλοδαπών στην Ελλάδα, που περιλαμβάνουν και την απασχόληση και την ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία, με τις οικογένειές τους μαζί, (των μουσουλμάνων είναι πολυμελείς), οι οποίοι στην πλειοψηφία τους δεν έχουν ελληνική συνείδηση, ούτε γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα, πολλοί δε από αυτούς μπορεί να είναι κακοποιοί, ή να σκέπτονται ανθελληνικά και είναι δυνατόν να δράσουν και αντεθνικά (π.χ. Αλβανοί, Τούρκοι και λοιποί μουσουλμάνοι, Βούλγαροι, Σκοπιανοί κ.λ.π.), όταν οι περιστάσεις το επιτρέψουν.

Αρκεί η υπενθύμιση των περιπτώσεων, νομιμοποίησης και δράσης που προκάλεσαν σάλο, των Ρώσων «μαφιόζων» Σολόκιτς, Ταταρένκο και του Αλβανού «αρχιμαφιόζου» και πράκτορα του Σαλί Μπερίσα και του UCK Βέμπι Αλιμπουτσάϊ, την δράση της Ρωσικής, Αλβανικής, Βουλγαρικής και τώρα Κινεζικής μαφίας κ.λ.π.

Είναι γεγονός αναντίρρητο, ότι μετά τη μαζική εισβολή των οικονομικών προσφύγων στη δεκαετία του 1990, αλλά και την συνεχιζόμενη είσοδό τους σε ραγδαία μορφή, κυρίως από τις γειτονικές μας χώρες, η Ελλάδα έφτασε να έχει τουλάχιστον 1.500.000 αλλοδαπούς εν γένει, νόμιμους και παράνομους δηλαδή πάνω από το 10% του πληθυσμού της. Από αυτούς, ένα μεγάλο ποσοστό εργάστηκε σκληρά και ρίζωσε στη χώρα μας και τα παιδιά τους φοιτούν στα ελληνικά σχολεία και πολλά από αυτά φοιτούν στα ΑΕΙ κάτι ανάλογο που επισυνέβη με τις δικές μας δεύτερες και τρίτες γενιές των Ελληνοαμερικανών, Ελληνοαυστραλών. Έτσι έχουμε τους Σερβοέλληνες, Αλβανοέλληνες, Βουλγαροέλληνες κ.ο.κ.

Όμως κατά κοινή διαπίστωση, υπάρχει πρόβλημα αφομοίωσης από τις ντόπιες κοινωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης των ξένων πληθυσμών, κυρίως των τριτοκοσμικών. Το ίδιο συμβαίνει και στην Ελλάδα, όπου οι ενυπάρχουσες κοινωνικές υποδομές δεν αντέχουν άλλο την απορρόφηση της συνεχώς ογκούμενης πολυεθνικής κοινότητας των αλλοδαπών, με συνέπεια να μη μπορεί να τους απορροφήσει και η αγορά εργασίας, για νόμιμη απασχόληση και εξασφάλιση των προς το ζην αναγκαιών πολύ δε περισσότερο είναι δυσχερής, αν όχι αδύνατη η αφομοίωσή της πανσπερμίας αυτής των αλλοδαπών από απόψεως πολιτισμικής (εθνολογικής, θρησκευτικής, ηθών και εθίμων κ.λ.π.).

Το θέμα απέκτησε μεγάλη σημασία και επανήλθε με ιδιαίτερη ένταση μετά τα τρομοκρατικά κτυπήματα του περασμένου Ιουλίου (2005) στο Λονδίνο από γηγενείς μουσουλμάνους, όταν οι πάντες και όχι μόνον οι Βρετανοί, άρχισαν να διερωτώνται, πως άτομα που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στη χώρα αυτή μπορούν να μισούν σε τέτοιο βαθμό γενέτειρά τους. Ιδιαίτερα δε για τη χώρα μας, το θέμα αυτό (νομιμοποίηση - κοινωνική ένταξη μεταναστών πάσης φυλής, εθνικότητας και θρησκείας) το επαναφέρουν στην επικαιρότητα και θα το συντηρούν διαρκώς, πλέον, οι προ 4μήνου προκλητικές ανθελληνικές δηλώσεις του Αμερικανού Υφυπουργού Εξωτερικών Νίκολας Μπερνς, ότι δηλαδή υπάρχει στην Ελλάδα Αλβανική, Τουρκική και Μακεδονική μειονότητα και εγκალεί τη χώρα μας για καταπίεση των μειονοτήτων αυτών, όπως και των τσιγγάνων.

Το θέμα είναι σοβαρό και δεν θα πρέπει να εφησυχάζουμε, αλλά να τελούμε σε κατάσταση εγρήγορσης, γιατί οι δηλώσεις αυτές δεν είναι τυχαίες. Μήπως κατά τους πέραν του Ατλαντικού ισχυρούς της γης, δεν έχει ολοκληρωθεί η «Βαλκανοποίηση των Βαλκανίων» ;

Είναι σφόδρα πιθανόν λοιπόν, με τον νέο, μεταναστευτικό νόμο, όπως και με τους προηγούμενους (σε μεγαλύτερο βαθμό) να διευκολυνθεί η δυνατότητα εγκατάστασης σε ελληνικά εδάφη και δη σε ευαίσθητες παραμεθόριες περιοχές της χώρας και των αλλοδαπών εκείνων, η πλειοψηφία των οποίων προέρχεται από λιμοκτονούσες χώρες του Βαλκανικού της περιγύρου με αλυτρωτικές διεκδικήσεις και εδαφικές βλέψεις σε βάρος της Ελλάδας. Ιδιαίτερα μάλιστα αυτούς (άνω των 300.00 που ήδη συγκεντρώνουν χαρακτηριστικά μειονότητας), της όμορης Αλβανίας, της οποίας τα επεκτατικά σχέδια περί «Μεγάλης Αλβανίας» ήδη έχουν εκδηλωθεί απροκάλυπτα και βρίσκονται σε εξέλιξη, και περιλαμβάνουν ολόκληρη την περιοχή της Ηπείρου μαζί με τους Νομούς Φλώρινας και Καστοριάς, θέτουσα ευθέως πλέον θέμα Τσαμουριάς και Τσάμηδων (UCK, UCC, Απελευθερωτικός Στρατός Τσαμουριάς κ.λ.π.).

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο κίνδυνος δημιουργίας «θυλάκων» μειονοτήτων, εθνικών ή θρησκευτικών, είναι περισσότερο ορατός παρά ποτέ, με ότι αυτό δυσμενές συνεπάγεται για την εθνική ασφάλεια της Ελλάδας, με την ευρύτερη του όρου έννοια, δηλαδή, την εθνική ταυτότητα, την εθνική συνοχή, τη δημόσια υγεία, την εθνική οικονομία, τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και την εθνική άμυνα της

χώρας. Και όλα αυτά μάλιστα, σε μια εποχή κατά την οποία η διεθνής συγκυρία είναι δυσμενής (όχι ευνοϊκή) για τα εθνικά μας συμφέροντα και δίκαια. Ευνόητο τέλος είναι ότι ο κίνδυνος μεγιστοποιείται όταν μεταξύ των αλλοδαπών που διαβιούν στην Ελλάδα (συνήθως παρασιτικά ή εγκληματικά), περιλαμβάνονται και αλλοδαποί υπήκοοι των «αρπακτικών» γειτόνων μας, όπου, όπως προαναφέρθηκε, προεξάρχουν η πολυπληθής μάζα των Αλβανών (συγκεκριμένα και Τσάμηδων), των φίλα προς αυτούς Τούρκων και λοιπών μουσουλμάνων, οι οποίοι όχι μόνο δεν έχουν ελληνική συνείδηση, αλλά σκέπτονται και ανθελληνικά, χωρίς να αποκλείεται και ο πρακτορικός τους ρόλος. Ειδικότερα :

- Από πλευράς εθνικής συνοχής είναι σφόδρα πιθανός ο κίνδυνος αλλοίωσης του εθνολογικού και δημογραφικού χαρακτήρα της χώρας με τη δημιουργία αλβανικής, μουσουλμανικής ή άλλης εθνολογικής ή θρησκευτικής μειονότητας, να γίνουν δημογραφικές μετακινήσεις ή συνενώσεις και πιθανές στρεβλώσεις στη γλώσσα, στα ήθη και τα έθιμα, τόσο στην ευρύτερη περιοχή της χώρας όσο και στις ευαίσθητες παραμεθόριες περιοχές, με τη δημιουργία «κοινωνικών θυλάκων» που θα αποτελέσουν ερείσματα και προϋποθέσεις υποστηρίξεων αλυτρωτικών διεκδικήσεων από τα όμορα κράτη.
- Από την πλευρά της εθνικής άμυνας, σε ό,τι αφορά κυρίως την Αλβανία αλλά και την Τουρκία, οι συνέπειες, με δεδομένη ήδη την «απειλή», εκτός από μακροπρόθεσμες, δυνατόν να είναι και άμεσες σε περίπτωση εμπλοκής της χώρας σε πόλεμο με τη γειτονική Αλβανία ή Τουρκία. Συγκεκριμένα είναι δυνατή η στρατολόγηση μεταξύ των μεταναστών κατασκόπων, δολιοφθορέων, κάθε είδους πρακτόρων και ένοπλων ομάδων κρούσεων ακόμη και στα μετόπισθεν, οι οποίοι μπορούν να προβούν σε κάθε είδους έκνομες και υπονομευτικές ενέργειες σε βάρος της Ελλάδας (κατασκοπεία, «σαμποτάζ», ταραχές, ανταρτοπόλεμο, πολιτικές δολοφονίες, τρομοκρατικές ενέργειες, αίσθημα ανασφάλειας του κοινού, προβλήματα δημόσιας τάξης και ασφάλειας κ.λ.π.). Δεν πρέπει δε, να διαφεύγει της προσοχής μας ότι υπάρχει άφθονος παράνομος οπλισμός στα χέρια όσων λαθρομεταναστών ασχολούνται με εγκληματικές πράξεις, ιδίως των Αλβανών που ρέπουν στο σκληρό έγκλημα, ως και το οργανωμένο έγκλημα. Τα ανωτέρω επιβεβαιώνονται από τον Χένρι Κίσινγκερ, πρώην υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ, ο οποίος σ' ένα βιβλίο του που κυκλοφόρησε το έτος 2001 με τίτλο : «Χρειάζεται η Αμερική εξωτερική πολιτική; Προς μια διπλωματία του 21^{ου} αιώνα», κάνει λόγο για τη δημιουργία Μεγάλης Αλβανίας και προβλέπει εμπλοκή χιλιάδων Αλβανών που ζουν στην Ελλάδα στην περίπτωση που ξεσπάσει πόλεμος στα Νότια Βαλκάνια.

Αντιμετώπιση - Προτάσεις

Ύστερ από τα όσα μέχρι τούδε αναφέρθηκαν, η προβλεπόμενη από τον άρθρο 3 του νέου μεταναστευτικού νόμου 3386/2005 μόνιμη διϋπουργική επιτροπή για την παρακολούθηση και το συντονισμό της μεταναστευτικής πολιτικής της χώρας θα πρέπει να λάβει έγκαιρα τα ενδεδειγμένα μέτρα αποτροπής των εθνικών κινδύνων που ελλοχεύουν, εξ αιτίας της νέας

μεταναστευτικής πολιτικής της χώρας. Και βέβαια, καλή είναι η εναρμόνιση της εθνικής μας νομοθεσίας με το ισχύον ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο, αλλά η Ελλάδα θα πρέπει να λάβει σοβαρώς υπόψιν τις ενυπάρχουσες ιδιαιτερότητες εθνικής φύσεως που επιβάλλουν προσεκτική πολιτική έναντι των μεταναστών, στο θέμα της νομιμοποίησης, απορρόφησης και κοινωνικοποίησης αυτών στους κόλπους της, η οποία θα πρέπει να γίνεται κατά τρόπο οργανωμένο, σταδιακά και λελογισμένα και προ παντός όχι αδιακρίτως.

Τα εθνικά μας συμφέροντα δεν είναι δυνατόν να αντισταθμίζονται με την όποια εισπρακτική πολιτική των κατά καιρούς κυβερνήσεων, υπέρ των ΟΤΑ των δημοσίων ή των χρεωκοπημένων Ασφαλιστικών Ταμείων (ΙΚΑ, ΤΕΒΕ κ.λ.π) ή με άλλες πολιτικές σκοπιμότητες «έξωθεν» επιβαλλόμενες. Οι ευρωπαίοι εταίροι μας δεν αντιμετωπίζουν πρόβλημα ανακατατάξεως συνόρων, ούτε διεκδίκησης εδαφών.

Προτάσεις

Όσοι εκ των εμφανιζόμενων Αλβανών κατά την σε εξέλιξη ευρισκόμενη καταγραφή νομιμοποιήσεως τους στους δήμους ή τις κοινότητες απανταχού της Ελλάδας δηλώνουν Αλβανός και «Τσάμης» ή «Τσάμης» (μόνο) να καταγράφονται ξεχωριστά αλλά να μην τους χορηγείται άδεια παραμονής.

Η εγκατεστημένη πολυπληθής συμπαγής μάζα των Αλβανών στα μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας, ιδίως Αθήνα, Πειραιά, Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα κ.λ.π., να διασπαστεί, κατακερματιστεί, διασκορπιστεί, αραιούμενη στο εσωτερικό της χώρας και μακράν της κρίσιμης περιοχής της Ηπείρου και λοιπών παραμεθόριων περιοχών της χώρας, χερσαίων ή θαλάσσιων, κατεπειγόντως και σε πρώτη φάση. Ανάλογα μέτρα να ληφθούν και για Σκοπιανούς, Τούρκους και Βούλγαρους.

Αποκλειστικά για τους Αλβανούς, σε β' φάση, να μην ανανεώνονται οι άδειες παραμονής και εργασίας, μετά τη λήξη της ισχύος τους.

Εάν αυτό δημιουργήσει διπλωματικά προβλήματα ή άλλα διεθνών σχέσεων στη χώρα, να επιτραπεί η εργασία Αλβανών στη χώρα μόνο ως εποχιακή, κατ'εφαρμογή ισχύουσας σχετικά νομικής πρόβλεψης (είναι εξάμηνης διάρκειας και έχει ως προϋπόθεση τη μόνιμη διαμονή του ενδιαφερόμενου αλλοδαπού στη χώρα προέλευσής του).

Να εντατικοποιηθούν οι έλεγχοι στη χώρα για την ανακάλυψη και κατάσχεση του κυκλοφορούντος παράνομου οπλισμού των Αλβανών και των λοιπών αλλοδαπών εν γένει. Επίσης και στα σύνορα.

Όσον αφορά τη χορήγηση των αδειών παραμονής βραχυπρόθεσμα, με σχετική νομοθετική ρύθμιση να επαναφερθεί το προϊσχύσαν νομικό καθεστώς χορήγησης αυτών από την Αστυνομία, γιατί συγκεντρώνει τα περισσότερα εχέγγυα αντιμετώπισεως των προβλημάτων γύρω από τους αλλοδαπούς.

Να θεσπιστεί μηχανισμός παρακολουθήσεως και ελέγχου των πράξεων, των προξενείων εξωτερικού και των ιδρυόμενων γραφείων ευρέσεως εργασίας για την αποτροπή των «αμαρτημάτων» του παρελθόντος, σχετικά με τις θεωρήσεις εισόδου Αλβανών και λοιπών αλλοδαπών στην ελληνική επικράτεια (παραποιήσεις εγγράφων, πλαστά διαβατήρια, χρηματισμοί υπαλλήλων κ.λ.π.)

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ

(Μάϊος - Ιούνιος 2006)

Γράφει ο...Μέντωρ

1. ΕΛΛΑΣ

α. Μαχητικό αεροσκάφος τύπου Μιράζ της Πολεμικής Αεροπορίας συνετρίβη, λόγω βλάβης, λίγο μετά την απογείωσή του για εκπαιδευτική πτήση προς Ιταλία, και εφονεύθη ο χειριστής του.

Σκεπτικισμός και προβληματισμός για την αεροπορική (και γιατί όχι και ναυτική) ισορροπία στο Αιγαίο την προσεχή δεκαετία, λαμβανομένου υπόψιν ότι από τα αγορασθέντα αεροσκάφη του ιδίου τύπου τα μισά δεν υπάρχουν και τα υπόλοιπα δεν έχουν αναβαθμισθεί. Η ανατροπή της ποιοτικής και ποσοτικής ισορροπίας, με τα πιθανολογούμενα (2015) αμερικανικά μαχητικά F35 J5F (STEALTH) της Τουρκίας στο προσκήνιο. Αποτελεί παράδοξο πάντως κατά τα τελευταία τουλάχιστον χρόνια, οι σχετικές αποφάσεις για την επιλογή των αεροσκαφών της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας, ελήφθησαν είτε ενάντια στις εισηγήσεις της είτε ερήμην της!!!

β. Νέα τροπή λαμβάνει η υπόθεση της σκανδαλώδους προμήθειας των 21 αντιαεροπορικών συστημάτων TOR-M1 από την ρωσική εταιρεία Antey τον Φεβρουάριο 1999 καθώς η δικαιοσύνη διεπίστωσε ότι μέλη των επιτροπών τα οποία διεπραγματεύθησαν τα αντισταθμιστικά ωφελήματα (Α.Ω.) ζημίωσαν το δημόσιο (25 εκατ.δολ.).

Για τα Αμαρτωλά Ωφελήματα, ανοικτό υπάρχει το ενδεχόμενο συστάσεως Προανακριτικής Επιτροπής.

γ. Μία «συνήθης» δραστηριότητα στο Αιγαίο μεταξύ Ελληνικών και Τουρκικών μαχητικών αεροσκαφών κατέληξε σε σύγκρουση δύο οπλισμένων F-16, είκοσι μίλια νοτιοανατολικά της Καρπάθου με αποτέλεσμα το θάνατο του Έλληνα χειριστού Σμηναγού Ηλιάκη. Οι Τούρκοι είχαν βγει για την καθιερωμένη μηνιαία προκλητική πτήση του φωτογραφικού αεροσκάφους με κατεύθυνση προς Κρήτη, το οποίο συνόδευαν - όπως πάντα - δύο οπλισμένα Τουρκικά μαχητικά. «Οι προκλήσεις θα λαμβάνουν την δέουσα απάντηση κάθε φορά σε όλα τα επίπεδα» εδήλωσε ο Έλληνας ΥΕΘΑ.

Η προκλητική Τουρκική ανακοίνωση (το περιστατικό έγινε σε διεθνή χώρα, τα ελληνικά αεροσκάφη παρεμποδίζουν τα Τουρκικά). Τόσο από το Τουρκικό Γενικό Επιτελείο όσο και από τον Τούρκο ΥΠΕΞ συνδυαζομένη με τις κλιμακούμενες προκλήσεις σε Αιγαίο και Θράκη -

παρά την στήριξη στην ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας, και τις μεγάλης κλίμακος επενδύσεις - και τις ήπιες ελληνικές αντιδράσεις, δεν αποκλείεται να οδηγήσουν σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις, με τα νεύρα των χειριστών της Πολεμικής Αεροπορίας να έχουν μετατραπεί σε τεντωμένες χορδές!! Η αλλαγή συμπεριφοράς επιβεβλημένη σε αρκετά, αν όχι σε όλα, τα επίπεδα.

δ. Τις 180 χιλιάδες αναμένεται, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των αρμοδίων αρχών να φθάσει ο αριθμός των μεταναστών οι οποίοι θα υποβάλλουν αίτηση νομιμοποίησης της παρουσίας τους στην Ελλάδα.

Με την ραγδαία αύξηση των αιτήσεων των αλλοδαπών, να δούμε πότε θα..νομιμοποιηθούν οι Έλληνες, λαμβανομένου υπόψιν ότι ο εκτιμώμενος αριθμός των μεταναστών υπερβαίνει το ένα εκατομμύριο, με το 50% αυτών να έχει συγκεντρωθεί στην Αττική. Καλό Κόμμα παιδιά!!!

ε. Επίσκεψη-αστραπή στην Αθήνα πραγματοποίησε η ΥΠΕΞ των ΗΠΑ για συνομιλίες με την Ελληνική Κυβέρνηση, σχετικά με το θέμα του Ιράν. Δεν παρέλειψε να υπογραμμίσει ότι πρέπει να διευκολυνθεί η ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας καθώς και να συμβάλει η Ελληνοκυπριακή πλευρά στην άρση της απομονώσεως της «Βόρειας Κύπρου», όπως χαρακτηριστικά ονόμασε το κατεχόμενο τμήμα της νήσου.

Με κύριο στόχο την ανίχνευση των ελληνικών προθέσεων για την κατάσταση στο Ιράν η χρησιμοποίηση ιδιαιτέρως προσεκτικών διατυπώσεων για το θέμα του Ιράν «πετώντας το μπαλάκι» στους Ευρωπαίους και η ειλικρινής ανταλλαγή απόψεων των δύο ΥΠΕΞ ανέδειξε την ενίσχυση του διεθνούς ρόλου της Ελλάδος και την «νέα φάση» των διμερών σχέσεων. Η «δαιμονοποίηση» και η «διχαλωτή» γλώσσα του παρελθόντος δεν συνάδει με τα εθνικά συμφέροντα.

στ. Χωρίς «νικητές» και «ηττημένους» - σύμφωνα με χαρακτηριστική δήλωση του Έλληνα Πρωθυπουργού» - επραγματοποιήθη η συνάντηση με τον Τούρκο ομόλογό του, στο πλαίσιο των συναντήσεών του με τους ηγέτες των χωρών κατά την Σύνοδο Κορυφής της διαδικασίας συνεργασίας των χωρών της ΝΑ Ευρώπης.

Με αναμενομένη από την Αθήνα την τήρηση των δεσμεύσεων της Αγκύρας προς την ΕΕ, ο Τούρκος Πρωθυπουργός αξιοποιεί την πολλαπλώς ελληνική υποστήριξη στην ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, χωρίς ανάλογη ανταπόδοση (αμφισβήτηση εθνικών ελληνικών δικαιωμάτων στο Αιγαίο, άρνηση αναγνώρισεως θεμάτων του Πατριαρχείου, υποχρεώσεως προς Κυπριακή Δημοκρατία κ.λ.π.).

ζ. Δυσφορία προκάλεσε στην αντιπολίτευση δημοσίευμα της Τουρκικής εφημερίδος Μιλιέτ με τίτλο «Υποψήφια Τουρκάλα Νομάρχης».

Πωλείται κοπάδι αποτελούμενο από 300 πρόβατα μαζί με τα..δικαιώματα. Για περισσότερες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με το τηλέφωνο του Κέντρου..Αποκαταστάσεως Μειονοτήτων! Μαζί με το κοπάδι, δώρο τα.σκυλιά!!! Μήπως είναι καιρός να επαναμελετηθεί τι προβλέπει η Συνθήκη της Λωζάνης! Κάποιοι «λαλίστατοι» θολοπροοδευτικοί προτείνουν την καθιέρωση έξη μιλίων στα χωρικά ύδατα και εθελουφλούν στην καταπίεση των ελληνικών μειονοτήτων στις γειτονικές χώρες!!!

η. Επιπλοκές,διπλωματικού χαρακτήρος συνεχίζει να προκαλεί η παρουσία του Γερμανικού Ωκεανογραφικού σκάφους στο Αιγαίο, καθώς η γερμανική πλευρά εξήτησε τελικώς την άδεια από την Άγκυρα προκειμένου να πραγματοποιήσει έρευνες σε διεθνή ύδατα, εντός της μη οριοθετημένης, αλλά βάσει του διεθνούς δικαίου, ελληνικής υφαλοκρηπίδος.

Με δεδομένη την σταθερή/παγία επιδίωξη της Αγκύρας για εκμετάλλευση του Αιγαίου, δεν προκάλεσε έκπληξη η δυσφορία της Τουρκίας για την έξοδο του γερμανικού σκάφους. Μετά το «Σισμίκ» και το «Πίρι Ρέις» λίγο έλλειψε να ξεσπάσει κρίση και με το γερμανικό ωκεανογραφικό.

θ. Να ζητήσει συγγνώμη για την γενοκτονία εις βάρος του Ποντιακού Ελληνισμού κάλεσε την Τουρκία ο Πρόεδρος της Πανποντιακής Ομοσπονδίας, χαρακτηρίζοντας ανιστόρητους τους αρνητικούς ισχυρούς της Τουρκίας. Παράλληλα το ζήτημα της γενοκτονίας προκαλεί τουρκικές αντιδράσεις ακόμη και στην Αυστραλία όπου ο Πρωθυπουργός της Πολιτείας Βικτώρια αγνόησε τις τουρκικές διαμαρτυρίες όταν Ελληνίδα Βουλευτής έθιξε το θέμα της γενοκτονίας στο Πολιτειακό Κοινοβούλιο.

Ουδείς δικαιούται να λησμονεί την τουρκική προμελετημένη θηριωδία. Η μεθοδική εξολόθρευση 354 χιλιάδων Ελλήνων αποτελεί το ολοκαύτωμα του Πόντου. Ενός λεπτού για την γενοκτονία των Ποντίων και μερικές δεκαετίες για την αμνησία των Ελλήνων.

ι. Ικανοποιημένη εμφανίζεται η κοινή γνώμη αναφορικά με τους χειρισμούς της κυβέρνησης στην τελευταία αεροπορική τραγωδία στο Αιγαίο, σύμφωνα με δημοσκοπήσεις δύο εταιρειών, ζητώντας να σκληρυνθεί η στάση των Αθηνών έναντι της Αγκύρας.

Έχει αποδειχθεί ότι η εκφραζόμενη ετεροβαρώς «καλή θέληση» της Ελλάδος εκλαμβάνεται επιμόνως από την Τουρκία ως «χρεωστική». Η ακολουθούμενη φιλειρηνική πολιτική εκ μέρους της Ελλάδος δεν

πρέπει να αφήνει περιθώρια «εμπλουτίσεως» των διεκδικήσεων και «απαιτήσεων» της Τουρκίας.

ια. Η έναρξη νέας περιόδου στις ελληνοτουρκικές σχέσεις σηματοδοτείται με την επίσκεψη της Ελληνίδος ΥΠΕΞ στην Τουρκία το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, με ανοικτή την «ατζέντα» των συζητήσεων και θα τεθούν όλα τα θέματα που άπτονται των ελληνοτουρκικών σχέσεων, συμπεριλαμβανομένου και του Κυπριακού.

Κρίσιμη η επίσκεψη της ΥΠΕΞ. Επτά έτη μετά την συμφωνία του Ελσίνκι (πράσινο φως στην υποψηφιότητα της Τουρκίας) και η προκλητική συμπεριφορά της γείτονος δεν έχει μεταβληθεί ούτε χιλιοστό. Η ανοικτή πίεση του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ για έναρξη διμερούς διαλόγου εφ'όλης της ύλης των τουρκικών διεκδικήσεων στο Αιγαίο (άποψη επιβληθείσα και στο ΝΑΤΟ) ευρίσκει τις ελληνοτουρκικές σχέσεις σε..κλωστοτενή ισορροπία. Η «μετατόπιση» των «διμερών» θεμάτων σε επίπεδο ΝΑΤΟ καθίσταται απαγορευτική!

ιβ. Πρόταση για άρση του αδιεξόδου στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, πρότεινε με άρθρο του σε εφημερίδα ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κ. Στεφανόπουλος, και ζητά την παραπομπή των Ε/Τ διαφορών στο δικαστήριο της Χάγης, με εξαίρεση τις «γκρίζες ζώνες» οι οποίες ως αναφέρεται ανήκουν μόνο στην φαντασία της Τουρκίας, όπως αποδεικνύεται από την Συνθήκη της Λωζάνης.

Συζητήσεις και σχόλια σε όλο το πολιτικό φάσμα έχει προκαλέσει το υπόψιν άρθρο. Με τον βρεθέντα προβληματισμό κρίνεται αναγκαίο και επιβεβλημένο να εξετασθούν όλες οι ενέργειες και «παρενέργειες», καθόσον «επιμηθεί ουκ έστι το μέλλειν αλλά το.μεταμέλλειν». Η επιθετική προσέγγιση (Χάγη), δεν πρέπει να αποκλείεται, αρκεί να.αποκλείονται αιφνιδιασμοί.

ιγ. Η ανησυχία για την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας για την επομένη ημέρα στις Ε/Τ σχέσεις ήταν το σημείο στο οποίο συνεφώνησαν όλες οι πολιτικές δυνάμεις κατά την συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής.

Σύγκλιση απόψεων διεπιστώθη αφού όλοι συνεφώνησαν ότι.ανησυχούν για την επομένη ημέρα!!!

ιδ. Στο κυνήγι της αισχροκέρδειας ετέθησαν το Υπουργείο Ανάπτυξης και οι Νομαρχίες προσπαθώντας να αντιμετωπισθούν τα ίδια φαινόμενα κατά την περίοδο του Πάσχα.

Ουδείς.ανεπίσημος ομιλεί για την..μεγαλειώδη απαίτηση του.Ευρώ. Ειδικώς φέτος εορτάζεται το «έτος του λαδιού» καθόσον τα άλλα χρόνια εδοξάζετο το.. «λάδωμα».

ιε. Δραματικές προοιωνίζονται οι επιπτώσεις από την κούρσα των τιμών του «μαύρου χρυσού» στην ελληνική οικονομία.

Με την ελληνική οικονομία να είναι δέσμια του πετρελαίου, έντονος προβληματισμός δημιουργήθηκε οικονομικό επιτελείο δεδομένου ότι είναι δυνατό να γίνει κάτι περισσότερο από το να παρακολουθεί τις εξελίξεις.

ιστ. «Βόμβες» έριξε - κατά γενική ομολογία» με τα όσα κατέθεσε στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής ο Πρόεδρος της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ) ότι εκτός από τα προκύψαντα κατά την σχετική έρευνα καρτοκινητά-σκιές υπήρξαν άλλα τρία άλλης εταιρείας λειτουργούντα ως «σκιές».

Το «τρίγωνο του διαβόλου» εν όψει με τον big.father σε ενδεχόμενο ρόλο..αρχιδιαβόλου.

ιζ. Στην κατάθεση του νομοσχεδίου για το Κτηματολόγιο προέβη μετά από μακρά προετοιμασία το αρμόδιο Υπουργείο.

Η απόκτηση Εθνικού Κτηματολογίου απετέλεσε.πόθο πολλών.γητευτών κτημάτων και τεράστια ποσά εδαπανήθησαν για τον σκοπό αυτό. Το ερώτημα το οποίο..προκαλείται είναι γιατί δεν χρησιμοποιείται η Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού;

ιη. Σωματεία «τουρκοφώνων» της μουσουλμανικής μειονότητας οργάνωσαν εκδηλώσεις στον νομό Ροδόπης με αφορμή την «Ημέρα του Παιδιού και της Εθνικής Ηγεμονίας» η οποία εορτάζεται κάθε χρόνο στην Τουρκία. Η εκδήλωση έγινε στην τουρκική γλώσσα, με συνεχείς αναφορές στον Κεμάλ Ατατούρκ και με σωβινιστικούς τίτλους, όπως «Τουρκία μου», «Για τα βουνά της Πατρίδας μου της Τουρκίας», «Ας κυματίσουν οι σημαίες» κ.λ.π. Παρόντες στην εκδήλωση εκτός από τον Τούρκο Πρόξενο, ο Νομάρχης και ο Αντινομάρχης Ροδόπης, με ουδεμία αντίδραση στα λεχθέντα.

Σε νέο «ρεσιτάλ» προκλήσεων επεδόθησαν τα όργανα του Τουρκικού Προξενείου Κομοτηνής με την ανοχή εκπροσώπων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Αντίστοιχες εκδηλώσεις γίνονται στην Τουρκία από την ελληνική μειονότητα (ποία μειονότητα, μήπως έμεινε και κανείς;). Η επιστροφή στην εποχή των «ψυχρών σχέσεων» με Ελλάδα, ακολουθείται μεθοδικά και αποτελεσματικά από την Τουρκία.

ιθ. Αμνηχανία προκάλεσαν στην αντιπολίτευση οι δηλώσεις της υποδειχθείσης από αυτήν ως υποψηφία υπερνομάρχης Καβάλας - Δράμας - Ξάνθης, με δηλώσεις στην τοπική εφημερίδα όπου υπεστήριξε την εκλογή των μουφτήδων για την μειονότητα αντί του διορισμού αυτών από την Κυβέρνηση.

Οι επαληθεύσεις όσων ανησυχούσαν για την σχετική υποψηφιότητα, βαίνουν οσονούπω αυξανόμενες. «Το μεταβουλευέσθαι, όμως, Επιμηθέως έργον και ου Προμηθέως».

κ. Δυσμενή τροπή έλαβε το θέμα του Προεδρικού Διατάγματος για την ένταξη της ζώνης αστικού αναδασμού Πικερμίου-Ραφήνας στο σχέδιο πόλεως, παρά τις θετικές διαβεβαιώσεις και προβλέψεις των αρμοδίων.

Δεν διαφαίνεται ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗΣΗ για την επίλυση του υπόψη θέματος. Η τελευταία διανομή οικοπέδων από τον ΑΟΟΑ έγινε περί το 1988. Ας μην ανησυχούν οι δικαιούχοι την επομένη..πεντηκονταετία θα το έχουν ξεχάσει.

2. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Νομοσχέδια με ρυθμίσεις για τα Κοινωφελή Ιδρύματα που αφορούν σε ιδιοκτησίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου καθώς και διατάξεις για την επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης παρουσίασε στην Τουρκική Εθνοσυνέλευση ο ΥΠΕΞ της Τουρκίας.

Αντίβαρο στην άρνησή της να ανοίξει τους τουρκικούς λιμένες και αεροδρόμια στα Κυπριακά μέσα μεταφοράς αποτελεί η υπόψη κίνηση της τουρκικής διπλωματίας.

β. Σε έντονες προειδοποιήσεις προέβη ο πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας σχετικά με την απειλή διαβρώσεως του Τουρκικού κράτους από τον ισλαμικό φονταμενταλισμό, οι οποίες σηματοδοτούν κρίσεις με την Κυβέρνηση Ερντογάν.

Η σύγκρουση μεταξύ Κυβερνήσεως και Προέδρου της Τουρκίας καταδεικνύει την επικρατούσα ένταση καθόσον ο δεύτερος και οι υπέρμαχοι του κοσμικού κράτους υποπτεύονται το κόμμα του Ερντογάν.

γ. Οι παραβάσεις του Ελληνικού εθνικού εναερίου χώρου από Τουρκικά μαχητικά ήσαν τον Μάρτιο 2006 - 231, τον Μάρτιο 2005 - 167 και τον Μάρτιο του 2004 - 114. Ο φετινός Μάρτιος υπήρξε ποιοτικώς αναβαθμισμένος από απόψεως προκλήσεων διότι τα περισσότερα Τουρκικά μαχητικά ήσαν οπλισμένα.

Οι αριθμοί καταδεικνύουν την κλιμακουμένη ένταση στην αθέατο πλευρά των Ε/Τ σχέσεων στο πλαίσιο ενός ακήρυκτου πολέμου ο οποίος συνεχίζεται απρόσκοπτα σε όλες τις διαστάσεις του Αιγαίου. Τραγικό αποτέλεσμα για την Ελλάδα ο θάνατος του ηρωϊκού Σμηναγού Ηλιάκη. Ενδεικτικός είναι ο αναβαθμισμένος ρόλος του στρατιωτικού κατεστημένου στα τουρκικά πολιτικά πράγματα.

δ. Θέματα ειδικότερου τουρκικού ενδιαφέροντος και κυρίως τις εξελίξεις σχετικά με τις επιχειρήσεις του ΡΚΚ συζήτησε η ΥΠΕΞ των ΗΠΑ στην Τουρκία χωρίς να παραλείψει - ικανοποιώντας τις τουρκικές εκκλήσεις - να χαρακτηρίσει το ΡΚΚ τρομοκρατική οργάνωση. Παράλληλα κατέστησε σαφές ότι οι ΗΠΑ θα πιάσουν όπου και όπως μπορούν προκειμένου να αρθμούν τα εμπόδια της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας.

Το γεγονός ότι η Τουρκία αποτελεί στρατηγικό σύμμαχο των ΗΠΑ έχει αποδειχθεί κατ'επανάληψη. Παρά την μεταβολή των σχέσεων ΗΠΑ-Τουρκίας λόγω Ιράκ, Ιράν, Κούρδων και Χαμάς, η Άγκυρα ξενοκοιτάζει εκ νέου προς την Ουάσιγκτον επιδιώκοντας μέσω αυτής να πείσει του ευρωπαίους να μην αποθαρρύνουν την Τουρκία. Η Τουρκία ευρίσκεται ενώπιον κρίσιμων διλημάτων με μη σαφείς προοπτικές δημιουργώντας πρόβλημα στρατηγικού προσανατολισμού (οι πύλες της Ευρώπης στενεύουν, μη επιθυμητές για την Άγκυρα προοπτικές στην περιοχή, ενεργειακό πόκερ ΕΕ-ΗΠΑ-Ρωσίας, ανάδυση νέων παγκοσμίων παικτών Κίνας-Ινδίας).

ε. Ο νέος Πρέσβης της Τουρκίας στο Ιράν δήλωσε : «Υποστηρίζουμε το νόμιμο δικαίωμα του Ιράν να αποκτήσει πρόσβαση σε πυρηνική τεχνολογία για ειρηνικούς σκοπούς».

Οι αρμόδιοι του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ κόντεψαν να πάθουν αποπληξία, αλλά λόγω συγκυριών συνεκρατήθησαν και δεν αντέδρασαν (πίσω έχει η αχλάδα την ουρά!!). Η υπόψη δήλωση δεν είναι άσχετη με την απόφαση της Τουρκικής Κυβερνήσεως για κατασκευή πυρηνικού αντιδραστήρος στην Σινώπη. Το φλέρτ της Άγκυρας με την πυρηνική ενέργεια έχει ιστορία σε βάθος.

στ. Το ενδεχόμενο να πραγματοποιηθούν στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον των Κούρδων ανταρτών και εντός του εδάφους του Ιράκ, άφησαν ανοικτό οι Τούρκοι Στρατηγοί.

Και οι Αμερικανοί τι λένε;

ζ. Κατά πραγματοποιηθείσα άσκηση «Anatolian Dear» στην Άγκυρα και Αττάλεια, στο πλαίσιο της «Πρωτοβουλίας για την Αποτροπή της Διασποράς των Πυρηνικών Όπλων», η Τουρκία, παρουσίασε πρωτίστως χάρτη της περιοχής όπου είχε αφαιρεθεί η Κύπρος και στη συνέχεια - μετά από Ελληνικές αντιδράσεις - ενεφάνισε και διένειμε χάρτη όπου η Κύπρος εμφανίζεται διχοτομημένη, δίδοντας εντύπωση ότι πρόκειται περί δύο διαφορετικών κρατών.

Αξιοποιώντας κάθε ευκαιρία η οποία παρουσιάζεται στα διεθνή «φόρα», η Άγκυρα συστηματοποιεί προσπάθειες αμφισβητήσεως των

κυριαρχικών δικαιωμάτων της Κυπριακής Δημοκρατίας και όχι μόνον, θέτοντας σε δοκιμασία τα όρια αντοχής της Ελληνικής και Κυπριακής διπλωματίας.

- η. Νέες προκλήσεις και αξιώσεις των Τούρκων προέβλεπε ο Πρωθυπουργός της χώρας κατά την συμμετοχή του στην διαβαλκανική σύνοδο η οποία έγινε στη Θεσσαλονίκη. Κατά την επίσκεψή του στο Τουρκικό Προξενείο της πόλεως κατηγόρησε την Ελλάδα ότι δεν κάνει τίποτε για τα τζαμιά τα οποία πρέπει να ανακαινισθούν στην Αθήνα.

Η επιθετική τακτική της Αγκύρας - έναντι της οποίας έχει υιοθετηθεί από ελληνικής πλευράς χαμηλών τόνων - αποσκοπεί να μεταφέρει τις δεσμεύσεις τις οποίες έχει αναλάβει έναντι της ΕΕ στο διμερές ελληνοτουρκικό πεδίο, σε περίοδο αμφισβητήσεως της ευρωπαϊκής προοπτικής, από τις ισχυρότερες ευρωπαϊκές χώρες.

- θ. Η Τουρκία ανέκαλεσε για διαβουλεύσεις τους Πρέσβεις της στην Γαλλία και τον Καναδά, αντιδρώντας στον όρο «γενοκτονία» ο οποίος χρησιμοποιείται στις χώρες αυτές σχετικά με την σφαγή των Αρμενίων από τους Οθωμανούς. Παράλληλα ο Τούρκος Πρωθυπουργός κάλεσε την Γαλλία να εμποδίσει την ψήφιση νόμου με την οποία ποινικοποιείται η άρνηση της γενοκτονίας των Αρμενίων.

Η Άγκυρα ευρίσκεται σε διπλωματική αντιπαράθεση με τις δύο χώρες και σκληραίνει τη στάση της έναντι της Ελλάδος εξ αιτίας της ανεγέρσεως μνημείου για τους Ποντίους. Η Τουρκία αρνείται να δει την ιστορία της με διαφορετικό μάτι και να αναγνωρίσει τις ιστορικές της ευθύνες για τις φοβερές αγριότητες. Στον φόβο της ευνοϊκής διεθνούς αντιμετώπισεως του Κουρδικού ζητήματος επενδύει στη συνέχιση της καταπίεσεως.

- ι. Συγκλονισμένη η Τουρκική κοινή γνώμη από την επίθεση ενόπλου εναντίον δικαστών του Συμβουλίου Επικρατείας στην Άγκυρα κατά την οποία εφονεύθη ένας δικαστής και ετραυματίστησαν μερικοί. Ο Τούρκος Πρωθυπουργός επετέθη στο «βαθύ κράτος» με πολλά υπονοούμενα.

Πίσω από την ευρωπαϊκή βιτρίνα της Τουρκίας υπάρχει μια πραγματικότητα η οποία κάνει εξαιρετικά δυσχερή την επιτυχημένη ενσωμάτωσή της στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

- ια. Αίσθηση προκάλεσε το γεγονός ότι η ΕΕ θα προχωρήσει σε καθιέρωση τετάρτου κριτηρίου για την ένταξη υποψηφίων χωρών, το οποίο θα αφορά στην ικανότητά της να απορροφήσει νέα μέλη.

Καμπανάκι αρχίζει να κτυπά για την Άγκυρα, λαμβανομένου υπόψιν ότι σχετικό κριτήριο δεν αποκλείεται να αποτελέσει την «κερκόπορτα» αρνήσεως σε χώρα με την οποία έχουν ήδη αρχίσει διαπραγματεύσεις.

ιβ. Στόχος των σκοτεινών δυνάμεων του τουρκικού παρακράτους ευρέθη ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας σύμφωνα με δημοσιεύματα του τουρκικού τύπου. Προβληματισμό εκφράζει εφημερίς των ΗΠΑ, επισημαίνοντας την άσκηση αμερικανικής επιρροής προς αποφυγή ενδεχομένης επιβολής στρατιωτικής διακυβερνήσεως.

Η αποκάλυψη ότι Τούρκοι στρατιωτικοί ενδέχεται να εμπλέκονται σε σχέδιο δολοφονίας του Τούρκου Πρωθυπουργού, αποτελεί ένα ακόμη επεισόδιο στην αντιπαράθεση του (Κεμαλικού) στρατιωτικού κατεστημένου με την κυβέρνηση.

3. ΚΥΠΡΟΣ

α. Σχολιάζοντας τις δηλώσεις της ΥΠΕΞ των ΗΠΑ για το Κυπριακό σημείωσε ότι το Κυπριακό εξετάζεται από την Ουάσιγκτον μόνο υπό το πρίσμα της διευκολύνσεως της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας προς την ΕΕ.

Με τις αιχμές για ΗΠΑ και Τουρκία δεν αποκλείεται να υπάρξει «εκτροχιασμός» εφόσον δεν αλλάξει πολιτική απέναντι στην Λευκωσία.

β. Τον παρασκηνιακό ρόλο των ΗΠΑ στην εκστρατεία υπέρ του «Ναι» την περίοδο πριν από τα δημοψηφίσματα για το σχέδιο Ανάν απεκάλυψε έγγραφο της Αμερικανικής Πρεσβείας της Λευκωσίας. Ειδικοί εμπειρογνώμονες που ειδικεύονται στα δημοψηφίσματα μετέβησαν στην Κύπρο για να «σπρώξουν» το «Ναι».

Η αμερικανική διπλωματία επένδυσε τις προσδοκίες της για τον πειθαναγκασμό των Ελληνοκυπρίων βασιζόμενοι στην αντίληψη ότι το δημοψήφισμα σίγουρα θα απερίπτετο.

4. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Με την υπογραφή κοινής διακηρύξεως φιλίας καλής γειτονίας και συνεργασίας, οι Πρωθυπουργοί Ελλάδος και Βουλγαρίας επεσφράγησαν την βούληση των δύο χωρών για παράλληλη προώθηση πολιτικών σε τομείς κοινού ενδιαφέροντος (μεταφορών, ενεργείας και διαχειρίσεως υδάτων).

Η διήμερη επίσκεψη της ελληνικής αποστολής στην Βουλγαρία, επιβεβαίωσε το επικρατούν καλό κλίμα στις σχέσεις των δύο χωρών αλλά και τα περιθώρια περαιτέρω βελτιώσεώς τους. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι για τους «ομογενείς του εγγύς εξωτερικού» (περίπου 3 εκατομμύρια!!!) η γείτων αναμένει στην γωνία πιθανή διάλυση των

Σκοπίων, μετά τις συγκρούσεις σλαβοφώνων και αλβανοφώνων έχοντας σαφώς αλυτρωτικές βλέψεις.

β. Συμφωνία για την εγκατάσταση τριών αμερικανικών βάσεων στην Βουλγαρία υπέγραψε στην Σόφια η ΥΠΕΞ των ΗΠΑ.

Η συμφωνία σημαίνει κάτι πολύ σημαντικό για τα δύο μέρη. Δουλειές και ΔΟΥΛΕΙΕΣ!!

γ. Θέμα «μακεδονικής» μειονότητας στην Ελλάδα έθεσε ο Πρόεδρος των Σκοπίων, απαντώντας στις δηλώσεις του Έλληνα Προέδρου στο Στρασβούργο «ότι δεν υπάρχει σλαβόφωνη μειονότητα στην Ελλάδα. Υπάρχει μια μουσουλμανική μειονότης που απολαμβάνει όλων των προνομίων».

Κάποιος πρέπει να τους εξηγήσει την..σάρισα. Δεινόσαυρε κοιμάσαι καλά;

δ. Με θερμούς πανηγυρισμούς οι Μαυροβούνιοι εόρτασαν τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος το οποίο εξασφάλισε στην χώρα ανεξαρτησία από την Σερβία.

Η απόσχιση του Μαυροβουνίου από την Σερβία (βελούδινο διαζύγιο) και η δημιουργία του έκτου ανεξαρτήτου κράτους το οποίο προέρχεται από την άλλοτε ισχυρή και ενιαία Γιουγκοσλαβία στο χρονοντούλαπο της ιστορίας, αναδεικνύει την σημασία των μειονοτήτων στα Βαλκάνια και το ευμετάβλητο της εκάστοτε επιδιωκουμένης επιρροής τους από ισχυρές δυνάμεις. Οσονούπω η ώρα του Κοσσόβου έρχεται.

ε. Στο περιθώριο της διαβαλκανικής συνόδου στην Θεσσαλονίκη, επραγματοποιήθη η πρώτη συνάντηση της ΥΠΕΞ της Ελλάδος με την Σκοπιανή ομόλογό της η οποία ανεγνώρισε τον ρόλο της Ελλάδος στις οικονομικές σχέσεις της χώρας της.

5. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ

α. Την ευθύνη για την επίθεση αυτοκτονίας (αιματηρότερο των τελευταίων 20 μηνών) που συνεκλόνησε το Τελ-Αβίβ επέρριψε ακεραία στην Χαμάς το Ισραήλ, το οποίο προς το παρόν απέφυγε τη λήψη δραστικών μέτρων κατά των Παλαιστινίων.

Μετά την ανάδειξη νέας Κυβερνήσεως στους Παλαιστινίους, το καυτό ερώτημα για την Χαμάς είναι ποιο τμήμα της διαφαίνεται στη νέα κατάσταση; Ο πολιτικός οργανισμός ο οποίος θα παράσχει ζωτικής σημασίας υπηρεσίες στον λαό ή η τρομοκρατική οργάνωση η οποία επιμένει στην καταστροφή του Ισραήλ;

β. Με ανθρωπιστική κρίση απειλούνται πλέον τα Παλαιστινιακά εδάφη, πέντε μήνες μετά τη νίκη της Χαμάς στις βουλευτικές εκλογές, λόγω του παγώματος της διεθνούς οικονομικής βοήθειας εξ αιτίας της αδιαλλαξίας της ισλαμιστικής οργάνωσης. Οι διεθνείς μεσολαβητές αποφάσισαν να παράσχουν έκτακτη οικονομική βοήθεια παρακάμπτοντας την Χαμάς.

Η διακοπή της βοήθειας έγινε από τη διεθνή κοινότητα με την ελπίδα ότι οι Παλαιστίνιοι θα στραφούν εναντίον της Χαμάς. Προς το παρόν ουδέν συνέβη και δεν θεωρείται απίθανο ο Παλαιστινιακός λαός να κατηγορήσει τις ΗΠΑ και Ισραήλ (συνήθεις υπόπτους).

γ. Την ελπίδα για σύντομη επανάληψη των ειρηνευτικών συνομιλιών με το Ισραήλ εξέφρασε ο Παλαιστίνιος ηγέτης κατά τη συνάντησή του με τον Ρώσο Πρόεδρο στη Νότια Ρωσία.

δ. Με ομιλία του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ο Παλαιστίνιος Πρόεδρος εξήτησε να δοθεί «μια ευκαιρία» στην Χαμάς να προσαρμοσθεί στις απαιτήσεις της διεθνούς κοινότητας και να συνεχίσει την οικονομική βοήθεια προς την Παλαιστινιακή αρχή..

ε. Δημοψήφισμα για την ίδρυση Παλαιστινιακού κράτους το οποίο θα αναγνωρίζει το Ισραήλ, θα ζητήσει εντός σαράντα ημερών ο Πρόεδρος της Παλαιστινιακής αρχής εάν δεν συμφωνήσει η Χαμάς στον διάλογο με την Φατάχ, με την πρώτη να εμμένει στην αδιαλλαξία.

Μεγάλο ρίσκο χαρακτηρίζεται η ανακοίνωση του Προέδρου της Παλαιστινιακής αρχής, το οποίο είτε θα συνδράμει στη διαφυγή από το αδιέξοδο των Παλαιστινίων, είτε θα τους βυθίσει σε μεγαλύτερη κρίση. Το θετικό αποτέλεσμα εκτιμάται ότι επιθυμεί η πλειοψηφία του Παλαιστινιακού λαού προκειμένου να αποκτήσουν ανεξάρτητο κράτος.

στ. Νέες πιέσεις ασκούν Ουάσιγκτον και Παρίσι προς την Συρία με αφορμή τη διακίνηση όπλων προς τις παραστρατιωτικές οργανώσεις του Λιβάνου. Παρά τη συμμετοχή της Χεζμπολάχ στον κυβερνητικό συνασπισμό, η οργάνωση παραμένει ενεργός στις νότιες επαρχίες του Λιβάνου.

Η έμμεση αναφορά στην υπόψη οργάνωση δεν αποκλείεται να αποτελεί μομφή κατά του Ιράν το οποίο και την υποστηρίζει.

ζ. Τις αντιρρήσεις εξέφρασε κατ'ίδίαν η Ισραηλινή αντιπροσωπεία στους Αμερικανούς επιτετραμμένους σχετικά με την προταθείσα νέα συνθήκη διακοπής υλικού, επειδή θα είχε αρνητικές συνέπειες στο ισραηλινό πυρηνικό πρόγραμμα. Ισραηλινοί αξιωματούχοι αρνήθησαν να επιβεβαιώσουν ή να διαψεύσουν το δημοσίευμα.

Όπως η πάγια θέση να επιβεβαιώσει ή να διαψεύσει τις πληροφορίες οι οποίες αναφέρουν ότι διαθέτει τουλάχιστον 200 πυρηνικές κεφαλές.

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ

η. Οι Υπουργοί Εξωτερικών και Αμύνης των ΗΠΑ επεσκέφθησαν για λίγες ώρες την Βαγδάτη με σκοπό να εκφράσουν την υποστήριξη της αμερικανικής κυβερνήσεως στο νέο εντολοδόχο Πρωθυπουργό του Ιράκ. Παράλληλα Αμερικανοί γερουσιαστές αυξάνουν τις πιέσεις για συγκεκριμενοποίηση του χρονοδιαγράμματος αποχωρήσεως των αμερικανικών στρατευμάτων.

Η απάντηση του επικεφαλής Αμερικανού στρατηγού ότι «ευρίσκεται μέσα στο χρονοδιάγραμμά του», δεν προοιωνίζει αποχώρηση στο άμεσο μέλλον των άνω των 130 χιλιάδων Αμερικανών στρατιωτών.

θ. Προειδοποίηση απηύθυνε υψηλόβαθμος Κούρδος του Ιράκ στους αντάρτες του ΡΚΚ να μην χρησιμοποιήσουν τα εδάφη του Ιράκ για πόλεμο στην Τουρκία ή στο Ιράν.

Η προειδοποίηση έχει σχέση με τις αυξανόμενες εντάσεις μεταξύ των Κούρδων του Ιράκ, του Ιράν και της Τουρκίας, δεδομένου ότι οι δύο τελευταίες έχουν εξαπολύσει επίθεση κατά των ανταρτών του ΡΚΚ.

ι. Καταστάσεις κοπώσεως και απειθαρχίας έχουν παρουσιασθεί στα αμερικανικά στρατεύματα στο Ιράκ, επιβεβαιούμενα από τις αψυχολόγητες τελευταίες σφαγές αμάχων.

Στα μάτια της Αραβικής κοινής γνώμης, η αμερικανική επέμβαση έχει περιέλθει σε ηθική χρεωκοπία, με την αβέβαιη ημερομηνία λήξεως και της εκθέσεώς τους σε ιδιότυπες πολεμικές συνθήκες.

ια. Λάδι στην φωτιά έριξε το Ιράν μετά την δήλωση του Προέδρου της χώρας ότι η χώρα του ενετάχθη στη «Λέσχη των Πυρηνικών Δυνάμεων», έντονες αντιδράσεις προκάλεσε το πρόγραμμα του Ιράν ενώ σειρά κρατών της ΕΕ και όχι μόνον καταδίκασαν την πυρηνική δραστηριότητα της χώρας αυτής. Ο πρώην Πρόεδρος της χώρας εδήλωσε ότι θα συνεχίσει το πυρηνικό πρόγραμμα και δεν φοβάται επίθεση των ΗΠΑ.

Οι επικρατούσες στρατηγικές συνθήκες στο Ιράν είναι τελείως διαφορετικές από τις αντίστοιχες της αμερικανικής εισβολής στο Ιράκ. Το Ιράν δεν είναι αποδυναμωμένο όπως το Ιράκ του Σαντάμ. Αντέχει η Ουάσιγκτον μια ακόμη κατοχή ξένης χώρας, την στιγμή κατά την οποία ευρίσκονται σε εξέλιξη επιχειρήσεις σε άλλες δύο χώρες Ιράκ και Αφγανιστάν; Το ενδεχόμενο να πληγούν οι εγκαταστάσεις με πυρηνικά

είναι θεωρίες και η κατάσταση απαιτεί χειρουργικούς χειρισμούς προς αποκλιμάκωση της εντάσεως.

ιβ. Την αποφασιστικότητα του Ιράν να συνεχίσει το πυρηνικό του πρόγραμμα διευκρίνησε ο επικεφαλής των Ιρανών διαπραγματευτών, επισημαίνοντας ότι η χώρα του θα διακόψει τις σχέσεις με τη διεθνή υπηρεσία ατομικής ενέργειας εάν της επιβληθούν κυρώσεις. Εν τω μεταξύ Ρώσοι και Κινέζοι επίσημοι επιμένουν σε συνέχιση των διαπραγματεύσεων. Παράλληλα η τιμή του πετρελαίου έφθασε σε ύψος ρεκόρ.

Οι συνεχιζόμενες σκληρές δηλώσεις των Ιρανών ηγετών και η επικρατούσα αδιαλλαξία προβληματίζουν τη διεθνή κοινή γνώμη οι οποίες τάσσονται υπέρ της διπλωματικής αντιμετώπισης της κρίσεως στις σχέσεις ΗΠΑ-Ιράν. Το κόστος εισβολής στο Ιράν και της διαχείρισης της κατοχής του θα αποβεί πολλαπλάσιο του αντιστοίχου του Ιράκ και κρίνεται ως απαγορευτικό. (Η κατοχή του Ιράν έχει επιβαρύνει τις ΗΠΑ με 700 δις δολ. και έχουν χάσει τη ζωή άνω των 2.500 Αμερικανοί στρατιώτες.

ιγ. Έντονες διπλωματικές διαβουλεύσεις οι οποίες με τη σειρά τους τροφοδοτούν τη δημιουργία σεναρίων παντός είδους για την έκβαση της κρίσεως με το Ιράν, πυροδότησε η εκπονή του τελεσιγράφου του ΣΑ/ΟΗΕ το οποίο ζητά από την Τεχεράνη τον τερματισμό του εμπλουτισμού ουρανίου.

Σε επίσημο και παρασκηνιακό λαβύρινθο διαπραγματεύσεων έχει εισέλθει η υπόψη κρίση, δεδομένων των χρησιμοποιηθέντων ηπίων τόνων της εκθέσεως του επικεφαλής της διεθνούς επιτροπής ατομικής ενεργείας και της ηπίας υποδοχής από ΗΠΑ και Βρετανία.

ιδ. Ο Ιρανός Πρόεδρος με επιστολή του προς τον Αμερικανό ομόλογό του πρότεινες «νέες λύσεις για τη διέξοδο από διεθνή προβλήματα κατά την παρούσα εύθραυστη κατάσταση στον κόσμο», χωρίς οι ΗΠΑ να γνωρίζουν σχετικά με την επιστολή. Εν τω μεταξύ μάχη εδόθη στο ΣΑ/ΟΗΕ όπου ΗΠΑ, Βρετανία, Γαλλία και Γερμανία επεδίωξαν ψήφισμα στο οποίο να αφήνεται ανοικτό το ενδεχόμενο σκληρών μέτρων εάν η Τεχεράνη δεν αναστείλει τον εμπλουτισμό ουρανίου. Κίνα και Ρωσία απέναντί τους.

Η διατήρηση ενιαίου διπλωματικού μετώπου εις βάρος της Τεχεράνης δεν συνάδει με την επί σειράν ετών ανοχή από αρκετά κράτη (και μάλιστα γειτονικά) για την ύπαρξη πυρηνικών όπλων στο Ισραήλ!

ιε. Την απόφαση του ΣΑ/ΟΗΕ να μη επιβάλει - προς το παρόν τουλάχιστον - κυρώσεις στο Ιράν, χαιρέτισε ο επικεφαλής της διεθνούς υπηρεσίας ατομικής ενεργείας ενώ παράλληλα απηύθυνε έκκληση για συμβιβασμό προς τις αντιμαχόμενες πλευρές.

ιστ. Γερμανία, Γαλλία και Βρετανία σχεδιάζουν να προσφέρουν στο Ιράν έναν ευρωπαϊκό αντιδραστήρα ελαφρού ύδατος στο πλαίσιο του πακέτου των κινήτρων που θα προτείνουν στην Τεχεράνη σε αντάλλαγμα για την αναστολή του προγράμματος εμπλουτισμού ουρανίου. Η πρόταση απερρίφθη από το Ιράν με την φράση : «Μας δίνουν σοκολατάκια και καρύδια για να πάρουν από εμάς χρυσάφι».

Στο κενό έπεσε η προσπάθεια της Ευρώπης για την εκτόνωση της κρίσεως. Το πλέον ανησυχητικό στοιχείο στις δηλώσεις του Ιρανού Προέδρου αποτελεί η έλλειψη εμπιστοσύνης στους Ευρωπαίους. «Δεν αφήνεις το φίδι να σε δαγκώσει δύο φορές» είπε.

ιζ Ανοικτή σε κάθε ερμηνεία ήταν ή απάντηση της Τεχεράνης στο «άνοιγμα» το οποίο πραγματοποίησε η Ουάσιγκτον με προσφορά για υπό όρους απ'ευθείας διάλογο με το Ιράν για το πυρηνικό του πρόγραμμα.

Η απαίτηση της Τεχεράνης για διάλογο άνευ τερματισμού του εμπλουτισμού ουρανίου, ισοδυναμεί με άρνηση. Επιφυλάξεις εκφράζονται για την έκβαση του ανοίγματος των ΗΠΑ, με την ένταση στην ήδη εύφλεκτη περιοχή να κορυφώνεται.

6. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Νέες μεθόδους και τεχνικές, μεταξύ των οποίων και το διαδίκτυο (!) χρησιμοποιούν τα κυκλώματα πλαστογράφων τα οποία εφοδιάζουν με ταξιδιωτικά έγγραφα τους εισερχομένους παράνομα αλλοδαπούς στις χώρες της ΕΕ. Οι σπείρες (και στην Ελλάδα) αποτελούν παρακλάδι των κυκλωμάτων διακινήσεως λαθρομεταναστών και τα μέλη τους «απολαμβάνουν» πρόσβαση σε υπηρεσίες του Δημοσίου, εξασφαλίζοντας τα απαραίτητα για την έκδοση έγγραφα.

Με τους Έλληνες να ευρίσκονται στην κορυφή της ιεραρχίας (είναι δυνατό να λείπει ο Μάρτης από την Σαρακοστή;) τα κυκλώματα διακινήσεως λαθρομεταναστών αποτελούν ακμάζουσα βιομηχανία με τεράστιο τζίρο (2.000-3.000 δολ. το κεφάλι, με σαμπρέλα μόνο. 500!!!), η οποία δραστηριοποιείται στην ευρύτερα περιοχή της νοτιοανατολικής Μεσογείου και ειδικότερα στο Αιγαίο.

β. Σύμφωνα με την Eurostart, το δημοσιονομικό έλλειμμα της Ελλάδος για το 2005 έφθασε στο 4,5% του ΑΕΠ. Παράλληλα το χρέος των 180 δις. Ευρώ αντιστοιχεί σε 107,5% του ετησίου ΑΕΠ και είναι το υψηλότερο μεταξύ των 25 κρατών-μελών της ΕΕ.

Παρά την χαρακτηρισθείσα «αλματώδη» πρόοδο της αξιοπιστίας την οποία έχει επιτύχει η Ελλάς (δήλωση εκπροσώπου της ΕΕ και φαντάζεται κανείς το μέγεθος της υπαρχούσης.αναξιοπιστίας παλαιότερον), προβληματισμό δημιουργούν τα στοιχεία από τις

Βρυξέλες, με πρώτη την Ελλάδα στο δημόσιο χρέος και τρίτη στο δημοσιονομικό έλλειμμα.

γ. Πληθυσμιακή έκρηξη αναμένεται να σημειωθεί τις προσεχείς δεκαετίες στον πλανήτη, καθώς σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, ο πληθυσμός το 2050 θα ανέλθει σε 9,1 δις. Από 6,5 δις. Που είναι σήμερα, δηλαδή θα αυξηθεί κατά 40%! Η αύξηση θα προέλθει από αφρικανικές και ασιατικές χώρες ενώ σε ανεπτυγμένες χώρες, Ευρώπη-Ιαπωνία θα μειωθεί κατά 10%.

Στον κατάλογο της..εκρηκτικής μείωσης του πληθυσμού, συγκαταλέγεται και η Ελλάς, δεδομένου ότι στην ΕΕ ευρίσκεται στην τελευταία θέση στην γεννητικότητα με 1,3 παιδιά/γυναίκα.

δ. Οι Βρυξέλλες προέβησαν στη διακοπή των διαπραγματεύσεων με το Βελιγράδι, επειδή η κυβέρνηση της Σερβίας απέτυχε να συλλάβει τον στρατηγό Μπλάντις, ο οποίος καταζητείται για να δικασθεί από το διεθνές δικαστήριο της Χάγης για εγκλήματα πολέμου.

Κλείνει προσωρινά ο δρόμος για την προετοιμασία της μελλοντικής εντάξεως της Σερβίας στην ΕΕ, με την καταληφθείσα αντισερβική υστερία από τους ιθύνοντες.

ε. Περίπου 5 εκατ. ανθρώπους σε όλο τον κόσμο σκότωσε ο καπνός (τσιγάρο), την χρονιά που πέρασε, ενώ αναμένεται να διπλασιασθεί μέχρι το 2020.

Μπρος στην αναμενομένη πληθυσμιακή έκρηξη του πλανήτη, ο αριθμός αποτελεί «σταγών εν τω ωκεανώ»!! Καπνίστε άφοβα, το τσιγάρο κάνει καλό στους νεκροθάφτες και τα..σκουλίκια!!

στ.Το τέλος του «νεοφιλελευθερισμού» εκήρυξαν στη Βιέννη οι Πρόεδροι Βενεζουέλας και Βολιβίας συμμετέχοντας με 60 άλλους αρχηγούς κρατών στην σύνοδο κορυφής ΕΕ-κρατών Λατινικής Αμερικής. Δυσμενή σχόλια προκάλεσαν οι δηλώσεις των ανωτέρω.

ζ. Καθυστερεί έως τις αρχές Οκτωβρίου η τελική πρόταση της Κομισιόν για το πότε θα ενταχθούν στην ΕΕ η Βουλγαρία και η Ρουμανία. Στην έκθεση προόδου επισημαίνεται ότι η ένταξη μπορεί τελικώς να υλοποιηθεί και το 2008.

Η διαμήνυση ότι η Κομισιόν θα χειρίζεται χωριστά κάθε υπόθεση εντάξεως χώρας στην ΕΕ δεν αποκλείεται να σημαίνει «καμπανάκι» για κάποια από τις δύο και ενδεχομένως για άλλες οι οποίες έχουν συνωστισθεί στον προθάλαμο της Ενώσεως.

η. Μετά από δύο εβδομάδες διπλωματικών και οικονομικών πιέσεων από την Άγκυρα, η Γαλλική Εθνοσυνέλευση απεφάσισε να αναβάλει επ'άοριστον την

συζήτηση του νομοσχεδίου περί ποινικοποιήσεως της αρνήσεως της γενοκτονίας των Αρμενίων.

Η σθεναρή στάση της Τουρκίας (ανάκληση Πρέσβευς, αποκλεισμός Γαλλικών Εταιρειών από την Τουρκική αγορά κ.λ.π.) μετέτρεψε τον γαλλικό σχεδιασμό, σε εμπορικό «Βατερλό».

θ. Ενώπιον των ευθυνών της έθεσε την Τουρκική Κυβέρνηση αρμόδιος για την διεύρυνση επίτροπος της Κομισιόν, υπενθυμίζοντάς της την υποχρέωση έναντι της ΕΕ να ανοίξει τους λιμένες και αεροδρόμια σε πλοία και αεροπλάνα.

Τα αποστελλόμενα συνεχώς σταθερά μηνύματα από την Άγκυρα περί μη αλλαγής της στάσεως στο μνημονεύόμενο θέμα, αποδεικνύουν ότι δυσχεραίνεται να προσαρμοσθεί στα ευρωπαϊκά δεδομένα και η απόσταση η οποία χωρίζει την Τουρκία από την ΕΕ διευρύνεται τελευταίως. Το ενδεχόμενο τελικώς να υπάρχει ειδική σχέση μεταξύ Κομισιόν και Αγκύρας, δεν αποκλείεται να «βολεύει» και τους δύο, παρά τα περί ευρωπαϊκής προοπτικής της γείτονος.

ι. Η εξάρτηση από την Μόσχα αποτελεί αιτία ενεργειακού πολέμου στην ΕΕ. Η γερμανορωσική συμφωνία προκάλεσε έντονη ανησυχία στις Βρυξέλες και τρόπο στις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ενώσεως.

Κρίσιμες στιγμές ζει σήμερα η «γηραιά Ήπειρος» λόγω ελλείψεως κοινής πολιτικής και ανάγκης εισαγωγής φυσικού αερίου στην Ρωσία. Τούτο ωθεί εταίρους της ΕΕ να συνάπτουν επιμέρους συμφωνίες προκειμένου να κατοχυρωθεί ο εφοδιασμός τους. Η ενέργεια και η ανάγκη χάραξης κοινής ενεργειακής πολιτικής πρέπει να απασχολήσει άμεσα την Κομισιόν.

ια. Παράταση κατά ένα ακόμη έτος για το ευρωσύνταγμα απεφάσισαν οι ΥΠΕΞ της ΕΕ κατά την σύνοδο της Βιέννης.

Στον πάγο το ευρωσύνταγμα για περίοδο.. «περί - δια - υπο - αντι - συλλογή» προκειμένου να επανακερδηθεί η εμπιστοσύνη των λαών.

ιβ. Το ευρωπαϊκό δικαστήριο απεφάνθη πως η συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ κατά την οποία οι ευρωπαϊκές αεροπορικές εταιρείες πρέπει να παραχωρούν προσωπικά δεδομένα των επιβατών που ταξιδεύουν προς ΗΠΑ στις αμερικανικές αρχές, είναι παράνομη.

Κτύπημα στον big brother αποτελεί η απόφαση του σχετικού δικαστηρίου η οποία παράλληλα αφήνει πολιτικά έκθετο την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η οποία είχε διαβεβαιώσει περί του αντιθέτου.

ιγ. Την εικοστή θέση μεταξύ των 25 κρατών-μελών της ΕΕ κατέχει η Ελλάδα στις επενδύσεις για έρευνα και τεχνολογία παρά τις προσπάθειες οι οποίες έχουν καταβληθεί. Τα στοιχεία παρετέθησαν από αρμόδιο επίτροπο για τα υπόψη θέματα.

Σε ουδένα πρέπει να διαφεύγει ότι η διάθεση κονδυλίων στην έρευνα και τεχνολογία μπορεί να μετατραπεί σε πολλαπλασιαστή ισχύος σε πολλούς σημαντικούς τομείς της χώρας. Δεν αποκλείεται όμως κονδύλια του σκοπού αυτού να έγιναν ..κότερα και βίλλες!!

7. Η.Π.Α.

α. Κύμα επικρίσεων αλλά και εκπλήξεων για παραίτησή του απηύθυναν ανώτατοι αξιωματικοί των Αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων, εναντίον του πολιτικού τους προϊσταμένου Υπουργού Αμύνης, κατηγορώντας τον ίδιο και στενούς πολιτικούς του συμβούλους, για υπερβολική ανάμειξη σε θέματα τακτικής πεδίου μάχης.

Οι απόψεις και θέσεις επί παντός επιστητού (τίθεται εν αμφιβόλω εάν γνωρίζει όχι μόνο αυτός αλλά και άλλοι τι σημαίνει Μεραρχία) καθώς και οι παρατρεχάμενοι..στρατηγιστές, δεν αποτελεί φαινόμενο μόνο των ΗΠΑ. Το..φρούτο ευδοκίμει και εις τας .Ευρώπας!!!

β. Την έντονη αντίδραση της Βρετανικής Επιστημονικής Κοινότητας έχει προκαλέσει η αποκάλυψη ότι οι ΗΠΑ θα χρησιμοποιήσουν ως πρόσχημα την συμμετοχή τους σε διεθνή επιστημονική αποστολή στην Αρκτική προκειμένου να ερευνήσουν..ανενόχλητοι για κοιτάσματα μαύρου χρυσού και φυσικού αερίου στην περιοχή. Οι αρμόδιοι της γεωλογικής υπηρεσίας των ΗΠΑ πιστεύουν ότι στον πυθμένα του Αρκτικού Ωκεανού ευρίσκονται περίπου 375 δις βαρέλια πετρελαίου.

Οκτώ χώρες διεκδικούν τμήμα του πολυτίμου βυθού της Αρκτικής, αποβλέποντα σε κομμάτι από την «πίττα του χρυσορυχείου», σε περιοχή όπου δεν καλύπτεται από καμία διεθνή συμφωνία. Τρεχάτε παιδιά, είναι νωρίς ακόμη μέχρι να ..εξαφανισθούν οι πάγοι.

γ. Κινητοποιήσεις υπέρ των δικαιωμάτων των μεταναστών στις οποίες έλαβαν μέρος άνω των 600 χιλ. Αμερικανών έγιναν σε 70 μεγάλες πόλεις των ΗΠΑ. Παρ'όλα αυτά πολλοί είναι εκείνοι οι οποίοι ζητούν λήψη σκληρών μέτρων ακόμη και απέλασή τους (περίπου 12 εκατ. μετανάστες ζουν παράνομα στις ΗΠΑ με 56% από Μεξικό, 22% από λοιπή Λατινική Αμερική, 13% από Ασία, 6% από Ευρώπη-Καναδά και 3% από Αφρική).

Σε ωρολογιακή βόμβα για την κοινωνία των ΗΠΑ εξελίσσεται το μεταναστευτικό ζήτημα, θέμα κάπως ιδιότυπο σε χώρα η οποία ιδρύθη από μετανάστες και ο «εθνικός της μύθος» την θέλει να αποτελεί ακόμη «έθνος μεταναστών». Ας πρόσεχαν!!

δ. Περισσότερες από χίλιες παράνομες πτήσεις της CIA έγιναν σε εναέριο χώρο ευρωπαϊκών κρατών για την μεταφορά απαχθέντων από ευρωπαϊκό έδαφος, υπόπτων για τρομοκρατία σε στρατόπεδα κρατήσεως προκειμένου να υποβληθούν σε «ανάκριση». Εκτεταμένη φαίνεται να είναι η εμπλοκή της Βρετανίας, ενώ υπάρχουν στοιχεία και για άλλες χώρες της Ευρώπης.

ε. Ταξίδι-αστραπή πραγματοποίησε η ΥΠΕΞ των ΗΠΑ σε Ελλάδα και Τουρκία προκειμένου να συμμετάσχει στην Σύνοδο του ΝΑΤΟ στην Σόφια.

Η ολιγόωρη επίσκεψη στην Αθήνα και στη συνέχεια στην Άγκυρα είχε ως σκοπό αφ' ενός να αντιμετωπίσει τις δύο χώρες ως «γεωπολιτικό πακέτο» και αφ' ετέρου να εξομαλύνει τις από αρκετού χρόνου προβληματικές αμερικανοτουρκικές σκέψεις. Πέρα από τα ανωτέρω επιπρόσθετος σκοπός υπήρξε και η ενδεχόμενη εξασφάλιση της ευθυγραμμίσεως των Αθηνών στο θέμα των πυρηνικών του Ιράν.

στ. Την υποστήριξη της Μόσχας εξήτησε ο Αμερικανός Πρόεδρος, υποσχόμενος ως αντάλλαγμα την αμερικανική συνδρομή για την ένταξη της Ρωσίας τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Γην και ύδωρ προς Ρωσία!!!

ζ. Τις ΗΠΑ επισκέφθη η Καγκελάρια της Γερμανίας για δεύτερη φορά στους λίγους μήνες που είναι στην εξουσία, όπου είχε επαφές με τον Πρόεδρο και την ΥΠΕΞ των ΗΠΑ, επικεντρωθείσες στο θέμα του Ιράν.

Δεν αποκλείεται η επίσκεψη της Μέρκελ να αποτελεί προσπάθεια τηρήσεως ισορροπιών, ενώ δύσκολο διαφαίνεται το Γερμανικό «ναι» για τις οικονομικές κυρώσεις.

η. Ο Αντιπρόεδρος των ΗΠΑ κατηγορήσε την Μόσχα, χρησιμοποιώντας σκληρή γλώσσα, ότι οπισθοδρομεί ως προς τον σεβασμό της δημοκρατίας, χρησιμοποιώντας τα τεράστια ενεργειακά της αποθέματα για να εκφοβίσει τις γειτονικές χώρες. Για «πλήρως ακατανόητα σχόλια» έκανε λόγο το Κρεμλίνο.

Φαίνεται ότι θίγονται τα συμφέροντα των υπό..Νατοποίηση χωρών της περιφέρειάς της Ρωσίας, οι οποίες έχουν βρει τον ιδανικότερο υποστηρικτή τους. Οι σχετικές δηλώσεις ακολουθούν την γραμμή της ΥΠΕΞ των ΗΠΑ για «απεξάρτηση» της Ευρώπης (;) από τους Ρωσικούς πετρελαιοαγωγούς και την στροφή προς εύρεση πολλαπλών πηγών ενεργείας.

θ. Τους βασικούς άξονες της νέας πολιτικής της κυβερνήσεώς του για την μετανάστευση ανέλυσε ο Πρόεδρος των ΗΠΑ σε διάγγελμά του ανακοινώνοντας την ενίσχυση των συνόρων με το Μεξικό με επιπλέον 6.000 άνδρες. Η νέα πολιτική

συνίσταται σε : ενίσχυση των συνόρων (οροφή 15.000 πολιτοφύλακες), πρόγραμμα εργασίας σε «τιμίους μετανάστες» (επιστροφή στη χώρα τους όταν λήξει το συμβόλαιο), νέες ταυτότητες σε ξένους εργαζόμενους (εισαγωγή βιομετρικών χαρακτηριστικών) και ευκαιρία αποκτήσεως ιθαγενείας σε παρανόμους μετανάστες.

ι. Διήμερη επίσκεψη στην Ουάσιγκτον πραγματοποίησε ο Βρετανός Πρωθυπουργός, με θέματα συζητήσεων με τον Αμερικανό Πρόεδρο όπως το θέμα του Ιράκ, την πορεία διαπραγματεύσεων για το Ιράν καθώς και την αναγκαιότητα αλλαγών στον ΟΗΕ και στην Παγκόσμια Τράπεζα.

Ο συντονισμός των κινήσεων λίαν απαραίτητος για τόσο καυτά θέματα.

ια. Διεθνή εκστρατεία για την επαναλειτουργία της Αγίας Σοφίας ως καθεδρικού ναού των απανταχού ορθοδόξων χριστιανών εγκαινίασε ο Ελληνοαμερικανός Σπύρου, βετεράνος πολιτικός του δημοκρατικού κόμματος των ΗΠΑ.

Στο διεθνοπολιτικό παίγνιο των αγωγών, υπάρχει και το αντίστοιχο των θρησκείων, λαμβανομένου υπόψιν ότι ενισχυόμενο το Οικουμενικό Πατριαρχείο, περιορίζει τη διεθνή επιρροή του Πατριαρχείου της Μόσχας.

8. ΡΩΣΙΑ

α. Συμφωνίες στενής ενεργειακής συνεργασίας υπέγραψαν κατά την συνάντησή τους στη Σιβηρία ο Ρώσος Πρόεδρος και η Καγκελάρια της Γερμανίας και συμφώνησαν ότι πρέπει να εξαντληθούν τα διπλωματικά μέσα για την αντιμετώπιση της Ιρανικής κρίσεως.

Μήνυμα με πολλούς αποδέκτες σχετικά με το ενεργειακό αποστέλλεται κάθε φορά που δίδεται η ευκαιρία στην Ρωσία, φροντίζοντας να υπογραμμίσει την απόφασή της να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στο θέμα της ενεργείας, παρά τις πιέσεις πέραν του Ατλαντικού περί απεξαρτήσεως της Ευρωπαϊκής Ενώσεως από τις Ρωσικές πηγές ενεργείας.

β. Η «ακατανόητη ομιλία» του Αμερικανού Αντιπροέδρου με την οποία απέλυσε την σκληροτέρα έως τώρα κριτική για τη ν πολιτική σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ιδιαίτερα στα ενεργειακά αποθέματα, κατήγγειλαν εμβρόντητοι Ρώσοι αναλυτές ως την επίσημη έναρξη του δευτέρου ψυχρού πολέμου.

Ως κορύφωση εκνευρισμού της Ουάσιγκτον δύναται να εκτιμηθεί η σχετική ομιλία, βασιζομένη στο ανεκτίμητο για την εποχή πλεονέκτημα των Ρωσικού ενεργειακού πλούτου, στην άρνηση υποδείξεων για το Ιράν, την Παλαιστίνη κ.λ.π. Κλιμακείται η επιδείνωση των διμερών σχέσεων καθώς η περιπετειώδης κούρσα για τον έλεγχο των πρώην σοβιετικών κρατών εξελίσσεται σε πολλαπλά μέτωπα.

γ. Σύνοδος του Προέδρου της Ρωσίας με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής πραγματοποιήθηκε σε Ρωσικό θέρετρο στη Μαύρη Θάλασσα με κεντρικό θέμα το ενεργειακό ζήτημα και η συνεργασία Ρωσίας και ΕΕ για την προμήθεια φυσικού αερίου.

Ως «άγια των αγίων της οικονομίας» ε χαρακτήρισε ο Πρόεδρος της Ρωσίας τα ενεργειακά αποθέματα της χώρας, παρέχοντας το μήνυμα του αναμενόμενου σκληρού μετώπου το οποίο θα αντιμετωπίσουν οι ενεργειακώς ενδιαφερόμενοι εάν δεν προβούν σε αμοιβαίες παραχωρήσεις, παρά τις υφιστάμενες διαφωνίες.

9. ΑΣΙΑ

α. Ανεπίσημη επίσκεψη στις ΗΠΑ (σύμφωνα με την Ουάσιγκτον) έκανε ο Κινέζος Πρόεδρος όπου συναντήθηκε με τον Αμερικανό ομόλογό του. Κύρια θέματα των συζητήσεων υπήρξαν : το αμερικανικό έλλειμμα με την Κίνα (202 δις δολ.), φορολόγηση του 27% των Κινεζικών προϊόντων, ανάγκες σε πετρέλαιο της Κίνας (από το 2001 έχουν αυξηθεί κατά 41%), διπλωματική λύση των ζητημάτων Ιράν, Β. Κορέας.

β. Σχέδιο προκειμένου να αποκτήσει δικά της όπλα υψηλής τεχνολογίας «νέας γενιάς» την επομένη 15ετία εκπονεί η Κίνα, ώστε να παύσει να προσφεύγει σε ξένους εξοπλισμούς. Από το 2000-2005 το 95% των αγορών όπλων από εξωτερικό (αξία 13 δις δολ.) εκαλύφθη από την Ρωσία.

Οι αμερικανικές ανησυχίες για την αύξηση της στρατιωτικής ισχύος της Κίνας στο προσκήνιο. Ο «δράκος» αρχίζει να ξεφυσά!!

5^ο Ενημερωτικό Σεμινάριο - Πυρομαχικά

Εισηγητική Ομιλία του Υποστρατήγου ε.α. Παναγιώτη Λεονάρδου

Σύγχρονες αντιλήψεις για τα θέματα πυρομαχικών

Τα πυρομαχικά με την ευρεία έννοια είναι απο τους σημαντικότερους πολλαπλασιαστές ισχύος και επηρεάζουν καθοριστικά την τακτική των εμπολέμων στο σύγχρονο πεδίο μάχης. Οι σύγχρονες εξελίξεις στην τεχνολογία έχουν συμβάλλει καθοριστικά στην ανάπτυξη νέων έξυπνων πυρομαχικών που επιτρέπουν στους τακτικούς Διοικητές να επεμβαίνουν αποφασιστικά σε ένα θέατρο επιχειρήσεων.

Αρχίζοντας απο τα απλά φυσίγγια θα λέγαμε οτι τώρα διαθέτουν σαφώς ανώτερα βαλλιστικά χαρακτηριστικά. Τώρα θα μπορούν να διαπεράσουν αλεξίσφαιρο θώρακα, οχι όμως οταν αυτοί συνδιάζονται με κεραμικές πλάκες ή πλάκες τιτανίου και να διαπεράσουν επίσης κράνος κέβλαρ σε εντυπωσιακές αποστάσεις. Η μικρή ανάκρουση που επιτυγχάνουν επιτρέπουν την εκτέλεση διαδοχικών βολών ή ριπών με μεγάλη ταχύτητα και ακρίβεια. Η απόδοση κάποιων σύγχρονων φυσιγγίων οφείλεται στη σχεδίαση της βολίδας και στην χρησιμοποίηση διατρητικής αιχμής απο χάλυβα. Κάποιες κατασκευάστριες εταιρείες έχουν δοκιμάσει φυσίγγια σε βαλλιστική ζελατίνη και έχει αποδειχθεί οτι η θέση του κέντρου βάρους τους μπορεί να ρυθμιστεί έτσι ώστε οταν η βολίδα εισέρχεται π.χ. σε στόχο απο μαλακούς ιστούς να αποσταθεροποιείται, να στρέφει την αιχμή της προς τα άνω και να συνεχίζει να κινείται με το πλάϊ προκαλώντας τραυματική κοιλότητα μεγαλύτερων διαστάσεων.

Οι διασκορπιζόμενες Αντιαρματικές νάρκες δεν ακολουθούν τον κλασσικό τρόπο στρώσης ναρκοπεδίων. Είναι σχεδιασμένες να ρίπτονται εξ'αποστάσεως, είτε απο αεροπλάνα, είτε απο πυροβόλα και πυραύλους αλλά και απο μηχανήματα μηχανικού τοποθέτησης ναρκών. Οι διασκορπιζόμενες νάρκες τοποθετούνται γρηγορότερα απο τις συμβατικές και επιτρέπουν την στρώση ναρκοπεδίων σε περιοχές που είτε κατέχει ο εχθρός είτε τις ελέγχει δια πυρών. Οι νάρκες αυτές έχουν όριο ζωής τέτοιο που να αυτοκαταστρέφονται σε επιθυμητό χρόνο για να επιτρέπουν την διέλευση των δικών μας δυνάμεων απο την ναρκοθετηθείσα περιοχή.

Οι τελευταίες εξελίξεις στο χώρο των αντιαρματικών πυρομαχικών περιλαμβάνουν αντιαρματικούς εκτοξευτές που προσφέρουν την δυνατότητα καθοδήγησης του βλήματος επί του στόχου, επιτρέπουν την χρησιμοποιησή τους ημέρα η νύχτα και με οποιεσδήποτε καιρικές συνθήκες και δύνανται να λειτουργήσουν σε περιβάλλον ηλεκτρονικών αντιμέτρων. Οι αντιαρματικές ρουκέτες εκρήγνυται σε δύο στάδια για την διάτρηση συνθέτων θωρακίσεων, πολλές απ'αυτές φέρουν θερμοβαρική κεφαλή ενώ χρησιμοποιούνται και ειδικές εκδόσεις για χρήση κατά προσωπικού και ελαφρά θωρακισμένων στόχων.

Η αξία των οπλοβομβίδων είναι πλέον αναμφισβήτητη. Το μέλλον θέλει τα βομβιδοβόλα με ηλεκτρο-οπτικά συστήματα σκόπευσης ιδιαίτερα στον τομέα της αποστασιομέτρησης. Απαιτείται να διαθέτουν σκοπευτική μονάδα που συνδιάζει αποστασιόμετρο laser και Η/Υ βαλλιστικής τροχιάς ενώ θα υπάρχει και δυνατότητα νυχτερινής σκόπευσης. Τα αυτόματα βομβιδοβόλα χρησιμοποιούν βομβίδες των 25 χιλιοστών που διαθέτουν ηλεκτρονικό πυροσωλήνα για εναέριες εκρήξεις. Πέρα απο τις βομβίδες κατά προσωπικού υπάρχουν οι καπνογόνες, οι εμπρηστικές και οι διατρητικές θωράκισης που μπορούν να διαπεράσουν θωράκιση 80mm στο βεληνεκές άμεσης βολής.

Τα πυρομαχικά πυροβολικού και όλμων παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Υπάρχουν έξυπνα βλήματα που καθοδηγούνται πλέον στο στόχο μέσω συστημάτων προσδιορισμού θέσεων (GPS) ή κατευθύνονται μέσω αδρανειακών συστημάτων προσδιορισμού θέσης. Οταν δε οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν υπάρχει δυνατότητα καθοδήγησης απο παρατηρητή ή αεροσκάφος με ακτίνες laser. Χρησιμοποιούνται επίσης βλήματα με υποπυρομαχικά τα οποία με ειδικούς αισθητήρες κατευθύνονται στο στόχο αφού

απελευθερωθούν με μικρή έκρηξη απο το φέρον βλήμα. Οι πυροσωλήνες είναι πολλών ειδών Ακαριαίοι, Μηχανικοί, Ηλεκτρονικοί, Προσεγγίσεως κ.λ.π. Οι πολλαπλοί εκτοξευτές πυραύλων γνωρίζουν επίσης ανάλογη χρήση.

Οι Βαλλιστικοί πύραυλοι έχουν την δυνατότητα πολλοί απ'αυτούς, να φέρουν πυρηνικές κεφαλές αλλά το χαρακτηριστικό των συγχρόνων πυραύλων είναι οτι κατά την ενδιάμεση πορεία τους οταν φθάνουν στο μέγιστο της τροχιάς τους ίπτανται εκτός ατμόσφαιρας. Αυτό συμβαίνει για τους μεσαίου και μεγάλο βεληνεκούς πυραύλους που η παραμονή τους εκτός ατμόσφαιρας μπορεί να φθάσει τα 30 λεπτά. Οι αντιβαλλιστικοί πύραυλοι θα πρέπει να είναι αναλόγων δυνατοτήτων και να εξουδετερώνουν τους βαλλιστικούς πυραύλους στην ενδιάμεση τροχιά τους και αν είναι δυνατό κατά την πτήση τους εκτός της ατμόσφαιρας ή πλησίον αυτής.

Οι ειδικές δυνάμεις παίζουν ενα κρίσιμο ρόλο. Συμβάλλουν στην κατάδειξη στόχων με laser και στην παροχή πληροφοριών για την προσβολή στόχων ή και για πληροφόρηση του ποσοστού καταστροφής τους.

Τα μαχητικά ελικόπτερα μπορούν να βάλουν έξυπνες κατευθυνόμενες ρουκέτες διαφόρων διαμετρημάτων οι οποίες φέρουν μηχανισμούς διόρθωσης της τροχιάς και ημιενεργό αισθητήρα laser. Το τερματικό τμήμα ενσωματώνει την τεχνολογία των κατευθυνομένων βλημάτων πυροβολικού. Σημειώνεται οτι κάποιες συμβατικές ρουκέτες μπορούν να μετατραπούν σε κατευθυνόμενες. Σε σχέση με τα πυρομαχικά των αρμάτων είναι γνωστό οτι μετά την παραλαβή των νέων Leopard η χώρα μας θα προβεί στην αγορά συγχρόνων πυρομαχικών 120 χιλιοστών . Υπογραμμίζω μόνο την δυνατότητα του νέου πυρομαχικού με πυροσωλήνα ο οποίος ρυθμίζει τον χρόνο έκρηξης πάνω απο την πορεία του στόχου έτσι, ώστε να εκρήγνυται σε έξι υποπυρομαχικά και να εχει αποτελέσματα κατά ελικοπτέρων και προσωπικού.

Απο τα πλοία του Ναυτικού και τα υποβρύχια βάλονται ως γνωστό βαλλιστικοί πύραυλοι και πύραυλοι Cruise. Τα πυρομαχικά που χρησιμοποιούν πλέον τα πυροβόλα των πολεμικών πλοίων είναι προηγμένης τεχνολογίας και ενδεικτικά αναφέρουμε τα κατευθυνόμενα πυρομαχικά μεγάλου βεληνεκούς τα οποία χρησιμοποιούνται για την υποστήριξη δυνάμεων επι της ακτής. Είναι διαμετρήματος 5 ιντσών και κατευθύνονται με GPS ή αδρανειακή καθοδήγηση στις περιπτώσεις που δεχθεί παρεμβολές στο GPS. Οι προβλέψεις για το μέλλον είναι οτι θα δέχεται με ειδικό link στοιχεία κατά την πτήση, θα έχει ημιενεργό καθοδήγηση laser για κινούμενους στόχους, θα βάλεται και εναντίον εχθρικών πλοίων και θα υποβοηθείται απο πύραυλο για μεγαλύτερο βεληνεκές. Βέβαια η αντιβληματική προστασία θα είναι πλέον πραγματικότητα.

Η Πολεμική Αεροπορία θα χρησιμοποιεί ανάμεσα στα άλλα πυρομαχικά, βόμβες κατευθυνόμενες με ακτίνα laser που βέβαια δεν είναι κάτι καινούργιο. Απο την παλαιά βόμβα laser που κατασκευάστηκε μέχρι τις σύγχρονες, η δυνατότητα είναι γνωστή. Η Πολεμική Αεροπορία χρησιμοποιεί ακόμη πυραύλους και βόμβες GBU-28. Χαρακτηριστική είναι η δυνατότητα χρησιμοποίησης πυραύλων μακρού πλήγματος αέρος - εδάφους και πυραύλων αέρος - αέρος για κλειστές αερομαχίες. Επιτρέπουν δηλαδή τον εγκλωβισμό στόχων πέρα απο τον άξονα κίνησης του αεροπλάνου χωρίς αυτό να στραφεί προς τον στόχο.

Τα UAVs κυριαρχούν ήδη στα σύγχρονα πεδία μάχης. Στο μέλλον θα χρησιμοποιούνται εκτός απο την αναγνώριση και λήψη πληροφοριών μάχης και ως μή_επανδρωμένα αεροχήματα μάχης. Τα UCAV θα ίπτανται σε ύψος ανω των 15.000m, παραμένοντας εκτός βεληνεκούς πολλών συστημάτων αεράμυνας, θα έχουν μεγάλη αυτονομία, μεγαλύτερη των 48 ωρών και θα είναι εξοπλισμένα με σύγχρονα πυρομαχικά όπως Hellfire, βόμβες καθοδηγούμενες με laser και GPS αλλά και άλλα όπλα προγραμματισμένων αποστολών. Η χώρα μας μέσω της EAB συμμετέχει στο πρόγραμμα κατασκευής του heuron, ενός UCAV του οποίου η κατασκευή αναμένεται να ολοκληρωθεί το 2009. Στο ιδιο πρόγραμμα συμμετέχει η Γαλλία, η Ισπανία και η Ελβετία. Τα σύγχρονα UCAV πέρα απο τις δυνατοτητές τους να λειτουργήσουν ως φορείς όπλων θα

μπορούν ως Ρομποτικά συστήματα να εκτελούν ελιγμούς αναχαίτησης απηλλαγμένα από τις ανθρώπινες αδυναμίες. Σημειώνεται ότι τα χαρακτηριστικά Stealth που θα διαθέτουν θα τα διευκολύνουν ώστε να μη καταγράφονται στα ραντάρ και να γίνονται αντιληπτά.

Οι περιφερόμενοι πύραυλοι έχουν την δυνατότητα με κατάλληλους προγραμματισμούς, όπως τα αντιραντάρ Harpy, να εκτελούν πτήση και όταν αντιληφθούν το στόχο να τον εξουδετερώνουν.

Δεν μπορούμε όμως να μην αναφέρουμε την ακτίνα laser ως πυρομαχικό. Όπλο laser είναι μία συσκευή υψηλής ισχύος ή ενέργειας που μπορεί να προξενήσει ζημιά σε ένα στόχο, αυξάνοντας στιγμιαία και υπερβολικά το ενεργειακό του επίπεδο, πρακτικά, κυρίως τη θερμοκρασία του, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται εκρηκτικά κύματα ή καταστροφικές πιέσεις. Τέτοια όπλα μπορούν να χρησιμοποιούνται για την τύφλωση ή την παραπλάνηση των αισθητήρων, την πρόκληση ζημιών σε ευαίσθητες συσκευές και οπτικά συστήματα. Πρακτικά, η χρήση των laser περιορίζεται από τις καιρικές συνθήκες, καθώς και από τη διεθνή συμφωνία που απαγορεύει τη χρήση τους εναντίον ανθρώπων (βλάβη οφθαλμών).

Τελειώνοντας επισημαίνω ότι τα μη θανατηφόρα όπλα, έχουν την θέση τους στην σύγχρονη τεχνολογία. Πλαστικές σφαίρες, δακρυγόνα, βομβίδια και άλλα. Μερικές ακόμη εφαρμογές τους, αφορούν στη χρήση ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας που παρεμβάλλει τις επικοινωνίες και επηρεάζει την λειτουργία ηλεκτρονικών συσκευών ή ειδικού αφρού που ακινητοποιεί τον αντίπαλο δημιουργώντας έναν μανδύα γύρω του και ιών άνθρακα που διακόπτει την ηλεκτροδότηση εγκαταστάσεων.

Είναι φανερό λοιπόν ότι η χρήση της τεχνολογίας των πυρομαχικών Στρατηγικών, Τακτικών κ.λ.π. αποτελεί έναν σημαντικό πυλώνα στην υλοποίηση των αποφάσεων της Στρατιωτικής ηγεσίας και των τακτικών Διοικητών.

ΟΡΚΟΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

(Ένας Όρκος Ξεχασμένος)

«Ορκίζομαι ενώπιον του αληθινού Θεού, ότι θέλω είμαι επί ζωής μου πιστός εις την Εταιρείαν κατά πάντα. Να φανερώσω το παραμικρόν από τα σημεία και τους λόγους της, μήτε να σταθώ κατ'ουδένα λόγον ή αφορμή του να καταλάβωσι άλλοι ποτέ, ότι γνωρίζω τι περί τούτων, μήτε εις συγγενείς μου, μήτε εις πνευματικόν ή φίλον μου.

Ορκίζομαι ότι εις το εξής δεν θέλω έμβει εις καμμίαν εταιρείαν, οποία και αν είναι, μήτε εις κανέναν δεσμόν υποχρεωτικόν. Και μάλιστα, οποιονδήποτε δεσμόν αν είχα, και τον πλέον αδιάφορον ως προς την Εταιρείαν, θέλω τον νομίζει ως ουδέν.

Ορκίζομαι ότι θέλω τρέφει εις την καρδίαν μου αδιάλλακτον μίσος εναντίον των τυράννων της πατρίδος μου, των οπαδών και των ομοφρόνων με τούτους, θέλω ενεργεί κατά πάντα τρόπον προς βλάβην και αυτόν τον παντελή όλεθρόν των, όταν η περίστασις το συγχωρήσει.

Ορκίζομαι να μη μεταχειριστώ ποτέ βίαν δια να αναγνωρισθώ με κανένα συνάδελφον, προσέχων εξ εναντίας με την μεγαλύτεραν επιμέλειαν να μην λανθασθώ κατά τούτο, γενόμενος αίτιος ακολούθου τινός συμβάντος, με κανένα συνάδελφον.

Ορκίζομαι να συντρέχω, όπου εύρω τινά συνάδελφον, με όλην την δύναμιν και την κατάστασίν μου. Να προσφέρω εις αυτόν σέβας και υπακοήν, αν είναι μεγαλύτερος εις τον βαθμόν και αν έτυχε πρότερον εχθρός μου, τόσον περισσότερον να τον αγαπάω και να τον συντρέχω, καθ'όσον η έχθρα μου ήθελεν είναι μεγαλύτερα.

Ορκίζομαι ότι καθώς εγώ παρεδέχθην εις Εταιρείαν, να δέχομαι παρομοίως άλλον αδελφόν, μεταχειριζόμενος πάντα τρόπον και όλην την κανονιζομένην άργητα, εωσού τον γνωρίσω Έλληνα αληθή, θερμόν υπερασπιστήν της πατρίδος, άνθρωπον ενάρετον και άξιον όχι μόνον να φυλάττη το μυστικόν, αλλά να κατηχήση και άλλον ορθού φρονήματος.

Ορκίζομαι να μην ωφελώμαι κατ'ουδένα τρόπον από τα χρήματα της Εταιρείας, θεωρών αυτά ως ιερό πράγμα και ενέχυρον ανήκον εις όλον το Έθνος μου. Να προφυλάττωμαι παρομοίως και εις τα λαμβανόμενα εσφραγισμένα γράμματα.

Ορκίζομαι να μην ερωτώ κανένα των Φιλικών με περιέργειαν, δια να μάθω οποίος τον εδέχθη εις την Εταιρείαν. Κατά τούτο δε μήτε εγώ να φανερώσω, ή να δώσω αφορμήν εις τούτον να καταλάβη, ποίος με παρεδέχθη. Να αποκρίνομαι μάλιστα άγνοιαν, αν γνωρίζω το σημείον εις το εφοδιαστικόν τινός.

Ορκίζομαι να προσέχω πάντοτε εις την διαγωγήν μου, να είμαι ενάρετος. Να ευλαβώμαι την θρησκείαν μου, χωρίς να καταφρονώ τας ξένας. Να δίδω πάντοτε το καλόν παράδειγμα. Να συμβουλεύω και να συντρέχω τον ασθενή, τον δυστυχή και τον αδύνατον. Να σέβομαι την διοίκησιν, τα έθιμα, τα κριτήρια και τους διοικητάς του τόπου, εις τον οποίον διατριβώ.

Τέλος πάντων ορκίζομαι εις Σε, ω ιερά πλην τρισάθλια Πατρίς ! Ορκίζομαι εις τας πολυχρονίους βασάνους Σου. Ορκίζομαι εις τα πικρά δάκρυα τα οποία τόσους αιώνας έχυσαν και χύνουν τα ταλαίπωρα τέκνα Σου, εις τα ίδια μου δάκρυα, χυνόμενα κατά ταύτην την στιγμήν, και εις την μέλλουσαν ελευθερίαν των ομογενών μου ότι αφιερώνομαι όλως εις Σε. Εις το εξής συ θέλεις είσαι η αιτία και ο σκοπός των διαλογισμών μου. Το όνομά σου ο οδηγός των πράξεών μου, και η ευτυχία Σου η ανταμοιβή των κόπων μου. Η θεία δικαιοσύνη ας εξαντλήσει επάνω εις την κεφαλήν μου όλους τους κεραυνούς της, το όνομά μου να είναι εις αποστροφήν, και το υποκείμενόν μου το αντικείμενον της κατάρας και του αναθέματος των Ομογενών μου, αν ίσως λησμονήσω εις μίαν στιγμήν τας δυστυχίας

των και δεν εκπληρώσω το χρέος μου. Τέλος ο θάνατός μου ας είναι η άφευκτος τιμωρία του αμαρτήματός μου, δια να μη λησμονώ την αγνότητα της Εταιρείας με την συμμετοχήν μου».

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. Λακαφώση

Οι πολιτικές και οικονομικές τάσεις, οι αντιλήψεις για το ελεύθερο εμπόριο, για την πολυεθνική συνεργασία για την ειρήνη, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των πολιτικών ελευθεριών, μεταξύ άλλων, αποτελούν τις παραμέτρους που καθορίζουν τις σημερινές προοπτικές, για το μέλλον, περιοχών στον κόσμο, συνεπώς και για τις περιοχές της Αμερικανικής Ηπείρου.

Λατινική Αμερική (Λ.Α.)

Οι επικρατούσες πολιτικές τάσεις στην περιοχή της Λ.Α. με τις μετριοπαθείς σοσιαλιστικές κυβερνήσεις της Βραζιλίας και της Αργεντινής και με τις αριστερές ηγεσίες της Βενεζουέλας και της Βολιβίας ίσως να μαρτυρούν ότι οι ΗΠΑ, η μόνη υπερδύναμη στον κόσμο, αρχίζουν να χάνουν μέρος της επιρροής τους στην περιοχή. Καλές σχέσεις με τις ΗΠΑ κατόρθωσε η Χιλή να έχει, ενώ ταυτόχρονα να διαφωνεί για την πολιτική των ΗΠΑ στο Σ.Α. των Η.Ε. Η Βενεζουέλα ενισχύει τις σχέσεις με τη Ρωσία αγοράζοντας Ρωσικό οπλισμό - αεροσκάφη.

Στον οικονομικό τομέα στη Λ.Α. υφίστανται, σήμερα, δύο εμπορικές ζώνες. Η Mercosur (Southern Common Market (στη νοτιότερη περιοχή της Λ.Α. και η Andean Community στη γύρω της οροσειράς των Άνδεων περιοχή στη Κ. και Α. Νότια Αμερική. Η Mercosur περιλαμβάνει τη Βραζιλία, την Αργεντινή, την Ουρουγουάη και την Παραγουάη. Η ανάπτυξή της, όμως, δεν είναι η επιδιωκόμενη. Επηρεάστηκε από την οικονομική κατάρρευση της Αργεντινής, 2002, που ακόμη θεωρείται ως εσωτερική διαφωνία για την πολιτική του εμπορίου μεταξύ Βραζιλίας και Αργεντινής. Η Andean Community περιλαμβάνει τη Βενεζουέλα, τη Βολιβία, το Περού, την Κολομβία και το Εκουαδόρ. Η προσέγγιση, δε, της Andean Community με τις ΗΠΑ έδωσαν την ευκαιρία στον Πρόεδρο της Βενεζουέλας Chavez να αποσυρθεί από την Andean Community, τον Απρίλιο 2006.

Πάντως, παρά τα όποια προβλήματα, οι δύο ζώνες του ελεύθερου εμπορίου αποβλέπουν στη συγχώνευσή τους σε μία Κοινότητα Εθνών της Νότιας Αμερικής, των 220 εκ. ανθρώπων, με ΑΕΠ ένα τρις δολάρια ανά έτος και με άμεσο σκοπό την προαγωγή του ελεύθερου εμπορίου και την ελεύθερη διακίνηση αγαθών, ανθρώπων και χρήματος μεταξύ των μελών.

Ανεξάρτητα από τα παραπάνω, η Βενεζουέλα, η Βολιβία και η Κούβα έχουν υπογράψει συμφωνία εμπορικής φύσεως που προβάλλει ως αντίβαρο των επιδιώξεων των ΗΠΑ στην Αμερικανική Ήπειρο. Επιπλέον, οι δύο αριστεροί ηγέτες της Βενεζουέλας και της Βολιβίας, ζήτησαν τη συνδρομή της Ευρώπης εναντίον της «Αυτοκρατορίας των Αμερικανών».

Η δε Βολιβία, τον Ιανουάριο 2006, δήλωσε ότι κρατικοποιεί τη βιομηχανία του πετρελαίου της και ότι πρόκειται να διαπραγματευθεί καλύτερα συμβόλαια με τις εταιρείες της Βρετανίας, της Γαλλίας, της Ισπανίας, της Αργεντινής και της Βενεζουέλας που εκμεταλλεύονται το πετρέλαιο στο έδαφός της. Αλλά, και η Βενεζουέλα έχει προβεί από το 1990 σε εθνικοποιήσεις του πετρελαίου.

Η εξάπλωση, βέβαια των αριστερών κινήσεων της Βενεζουέλας και της Βολιβίας στη Λ.Α. δε φαίνεται να έχουν την αναμενόμενη απήχηση. Μπορεί οι λαοί της Κολομβίας, του Περού, του Μεξικού, να φοβούνται την παγκοσμιοποίηση και το φιλελευθερισμό, προτιμούν όμως μια ορθόδοξη οικονομία παρά την ουτοπία των ονείρων και του λαϊκισμού του Chavez της Βενεζουέλας, όπως άλλωστε είχε γίνει παλαιότερα και με άλλο επαναστάτη ηγέτη στην περιοχή.

Υποβοηθητικό για τη Λ.Α. είναι και το ό,τι στις 11 Μαΐου 2006, διεξάχθηκε στη Βιέννη η 4^η Σύνοδος των χωρών-μελών της Ε.Ε. και της Λ.Α.-Καραϊβικής, με συμμετοχή του Γ.Γ. των Η.Ε. και 58 αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων, με στόχο την εμπέδωση των οικονομικών, εμπορικών, ενεργειακών και επενδυτικών σχέσεων Ε.Ε. και Λ.Α., στο πλαίσιο της απόφασης Doha του Gatar, 2001, για το παγκόσμιο ελεύθερο εμπόριο.

Βόρεια Αμερική

Ένας τρόπος για να επιλυθούν τα πιεστικά προβλήματα της μετανάστευσης, της ασφάλειας και της ανταγωνιστικότητας στην περιοχή είναι και η ίδρυση Βόρειας Αμερικανικής Κοινότητας. Όμως οι ΗΠΑ, το Μεξικό και ο Καναδάς αντιμετωπίζουν προβλήματα και διαφωνίες στην περιοχή για την παράνομη μετανάστευση από το Μεξικό προς τις ΗΠΑ, για την ανάπτυξη ελεύθερου εμπορίου και για την πολιτική των ΗΠΑ για το Ιράκ. Για την αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης προς τις ΗΠΑ, έχουν προταθεί μέτρα που αρχίζουν από περισσότερους προστατευτικούς τοίχους από αποστολή εθνικής φρουράς και από πλέον αυστηρούς ελέγχους στα σύνορα ΗΠΑ-Μεξικού και φθάνουν μέχρι τα προγράμματα ενσωμάτωσης των μεταναστών.

Οι παράνομοι μετανάστες από το Μεξικό φθάνουν στις ΗΠΑ για αναζήτηση καλύτερης τύχης. Συνεπώς, η παράνομη μετανάστευση δε θα μειωθεί εάν η διαφορά εισοδήματος δεν ελαττωθεί, με μία ζώνη ελεύθερου εμπορίου και με οικονομική βοήθεια. Υπήρξαν, όμως, εμπόδια για ελεύθερο εμπόριο, όπως π.χ. η νομισματική κρίση του Peso στο Μεξικό (1994-95) και η 11^η Σεπτεμβρίου 2001 που ανάγκασε τις ΗΠΑ να ενισχύσουν τα μέτρα ασφαλείας στα σύνορα με το Μεξικό και τώρα το Μεξικό περιορίζεται στις παλαιότερες παραδοσιακές σχέσεις με τις ΗΠΑ.

Ο Λαϊκισμός και η Ανωριμότητα για Ένωση Χωρών

Ο λαϊκισμός του Chavez της Βενεζουέλας εξαπλώθηκε και πέραν της Λατινικής ρίζας του, με την προσπάθεια ηγετών από την Δ. Ευρώπη μέχρι και την Ασία, να

αντιδράσουν στις αυξανόμενες λαϊκές οικονομικές ανησυχίες. Είναι, όμως, ειρωνεία ενώ ο λαϊκισμός εξαπλώνεται αλλού, να σταματά εκεί από όπου ξεκίνησε, τη Λ.Α., αφού οι υποστηρικτές του Chavez της Βενεζουέλας χάνουν έδαφος στις εκλογικές αναμετρήσεις στην Κολομβία, στο Περού και το Μεξικό.

Οι γενικότερες αρχές ανάπτυξης και σταθερότητας της περιοχής ισχύουν παντού στον κόσμο και συνεπώς και στην Αμερικανική Ήπειρο. Η ερώτηση όμως παραμένει. Όλα τα κράτη της περιοχής πιστεύουν και είναι πρόθυμα να εφαρμόσουν αυτές τις αρχές, όπως τα κοινά προγράμματα ανάπτυξης, τις διακρατικές υποδομές και επικοινωνίες, τις περιφερειακές Τράπεζες, τις ιδιωτικοποιήσεις, τους σύγχρονους εργασιακούς νόμους, τις κοινές περιφερειακές οδηγίες, τα κοινά εξωτερικά σύνορα, τη συνολική εκπροσώπηση στους διεθνείς οργανισμούς, τις συνεργασίες με άλλες περιοχές του κόσμου, τη σημερινή επιβαλλόμενη παγκοσμιοποίηση και τις ζώνες ελεύθερου εμπορίου;

Άραγε, για όλα αυτά υπάρχει σήμερα και η απαιτούμενη ωριμότητα των κοινωνιών των χωρών της Αμερικανικής Ηπείρου; Μάλλον όχι. Εάν ναι, και όταν, τότε μόνο μπορούμε να λέμε και για «Ευρωπαϊκή Ένωση Χωρών» στην Αμερικανική Ήπειρο

Ανά

Προσωπικής Ευθύνης

Διά

Δημητρίου Θ. Μανίκα

Εκ

Θέσεις

Επί

26 Ιουνίου 2006

Κατά

Παρά

Προ

Υπό

Από την ημέρα του τραγικού αεροπορικού «ατυχήματος» της Καρπάθου, ισχυρό και επιτεινόμενο ρεύμα δημοσιότητας, για τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, αντιθέσεις, διαφορές και τις προοπτικές διευθετήσεώς τους, κατακλύζει τα πάσης φύσεως ελληνικά ΜΜΕ. Δημοσιογράφοι, διεθνολόγοι, αναλυτές, αερο(πορο) λόγοι, πολιτικοί και πάσης φύσεως ευκαιριακοί ειδήμονες κατέθεσαν κρίσεις, απόψεις, γνώμες, προβλέψεις και προτάσεις.

Νέον έναυσμα έδωσεν η επιστολή του πρώην Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κ. Στεφανοπούλου, με την οποίας υπεδείκνυε ως ορθή κατεύθυνση διευθετήσεως, των όποιων προβλημάτων και διαφορών, μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας, την προσφυγή στο Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο (Δ.Δ.Δ.) της Χάγης. Ακολούθησαν αντιδράσεις και τοποθετήσεις πολιτικών και ειδικών και διευκρινιστική νέα παρέμβασις του κ. Στεφανοπούλου. Θετικές, αρνητικές ή επιφυλακτικές οι αντιδράσεις αυτές δίδουν την εντύπωση ωριμάνσεως της ιδέας μιας πορείας προς τη Χάγη, τριάντα έτη μετά την μονομερή, γι' αυτό και αναποτελεσματική, ελληνική προσφυγή. Το φάσμα των παρεμβάσεων διευρύνθηκε προσφάτως με τη δήλωση του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Παπούλια, στη Σύμη. Δήλωση άκρως επιφυλακτική (ίσως απορριπτική) για τη σκοπιμότητα και αποτελεσματικότητα της προσφυγής στη Χάγη. Δύο ακόμη, εκ των πολλών, παρεμβάσεις προσδιορίζουν το εύρος και το βάθος της γενικής περι το θέμα ενασχολήσεως.

- Του, κατά τεκμήριον ειδικού, Πτεράρχου ε.α. κ. Κουρή, πρώην Α/ΓΕΕΘΑ και ΥΦΕΘΑ (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 21-06-2006) για την «Έρευνα και Διάσωση στο Αιγαίο». Σ' αυτήν, εκτός του κυρίου αντικειμένου, γίνεται μνεία του καθεστώτος ειδικών περιορισμών στις νήσους του Αν. Αιγαίου και της Δωδεκανήσου, της καπηλείας αυτών από την Τουρκία και ειδικώς της εξόφθαλμης διαστρευλώσεως από την Τουρκία των αφορώντων στη Λήμνο και Σαμοθράκη.
- Του μη ειδικού καθηγητού κ. Γιανναρά (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 25-06-2006) με τίτλο «Αναμένοντας «ειρηνικό» ακρωτηριασμό», όπου, με τεκμηριωμένη απαισιοδοξία, συμπεραίνει : «Δεν χρειάζεται τον πόλεμο η Τουρκία, τα όσα θέλει της παραχωρούνται «ειρηνικά»». Παρά την μη ειδικότητά του, ο κ. Γιανναράς εντοπίζει και τονίζει καίριες περιπτώσεις ελληνικής αβελτηρίας και ολιγωρίας.

Φαίνεται πως ακολουθούμε το δρόμο για τη Χάγη. Όλες οι πρωτογενείς και επακόλουθες δηλώσεις και παρεμβάσεις περιέχουν στοιχεία εξ αντικειμένου ουσιαστικά και προβάλλουν

καλοπροαίρετες θέσεις και απόψεις. Όλες όμως είναι «μερικές», ασαφείς και υπαινικτικές. Οι μεν θετικές περιέχουν υποθέσεις και ευχές μη δυνάμενες να ελεγχθούν ή να επιτευχθούν, οι δε αρνητικές επιφυλάξεις και φοβίες, οι οποίες δεν προβάλλονται με σαφήνεια και ακρίβεια.

Οι «Θέσεις» δεν θα εμπλακούν στο μάθημα της μαργαρίτας για τη Χάγη. Θα περιοριστούν στην παράθεση αναμφισβητήτων στοιχείων, που αφορούν στον πιθανό αντίδικό μας στο Δ.Δ.Δ. της Χάγης. Όσα θα αναφερθούν θα έπρεπε να είναι απολύτως και σε βάθος γνωστά και συνεχώς υπόψη όλων, όσοι, ως υπεύθυνοι χειριστές ή σοβαροί αναλυτές και διαμορφωτές γνώμης, ασχολούνται με τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Κί'αν δεν τα γνωρίζουν, οφείλουν, έστω και τώρα, να τα μάθουν, πριν γράψουν και μιλήσουν και προπαντός πριν συνομιλήσουν και (προσ)υπογράψουν.

Ο υπογράφων, (κάθε υπογράφων) όταν επικαλείται γνώσιν, εκτίθεται, γι' αυτό και προτάσσει τις πηγές του :

- Μελέτη μου προς ΓΕΕΘΑ, ΕΥΠ (μέσω ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ) για τις επιπτώσεις επί της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής, εκ της αναθεώρησης του Τουρκικού Συντάγματος (κυρίως άρθρου 118 που αφορά στο ΣΕΑ) Οκτώβριος 2001.
- Τουρκικό Σύνταγμα (αναθεωρημένο).
- Λευκή Βίβλος Τουρκικού ΥΕΘΑ, 2000.
- Gareth Jenkins "The Turkish Military and Politics", Oxford 2001.
- Συνθήκη της Λωζάνης, 1923.
- Σύμβαση Montreux (20 Ιουλίου 1936).
- Καταχωρήσεις Τουρκικού ΥΕΘΑ και ΥΠΕΞ στο Διαδίκτυο (πρόσφατες).
- Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών για την Ασφάλεια «Μελέτη - Έκθεση για την ανάμειξη των Τουρκικών Ε.Δ. στην Πολιτική», Ιούνιος 2006.
- «ATATURK AND TURKEY OF REPUBLICAN ERA» ONGUN KARDESLER MATBACILIK SANAVII, Ankara 1981.
- «Παντουρκισμός» Jacob M. Landau 1986.
- «Η Κατάρα (ή Μάστιγα) της Ασίας», George Horton, 1926.
- «Παζαρέματα» 1979 και «Απόφαση-Απόβαση» 1976, Αλή Μπιράντ.
- «ΤΟΥΡΚΙΑ - Το γειτονικό ηφαιστειο», 1993, Γιάννης Χ. Γκίνης.
- Ο γνωστός «Επιτήδειος Ουδέτερος».
- Η επίκαιρη ειδησεογραφία ελληνικών και ξένων ΜΜΕ.

Θα εκτεθούν εν συντομία (τηλεγραφικώς) θέσεις που αφορούν : Στην Τουρκική Πολιτεία, την Τουρκική Εθνική Εξωτερική Πολιτική και τις επιδιώξεις και την Τουρκική αντίληψη για την εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ (Πολιτεία) ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ (Τ.Δ.)

Το Τουρκικό Σύνταγμα είναι το καταστατικό θεμέλιο της Τ.Δ. Αυτό το Σύνταγμα είναι ιδιαίτερο, μοναδικό, διαφορετικό και ίσως ακατανόητο, όταν εξετάζεται με τη λογική της δυτικής φιλελεύθερης δημοκρατικής αντιλήψεως. Είναι το «Κοράνιο» του Κεμαλισμού μετά τον Κεμάλ. Σε κάθε άρθρο αναγνωρίσεως δικαιώματος ή παροχής ελευθεριών επαναλαμβάνει κατά επίμονο και μονότονο τρόπο, είτε ότι παρέχεται το «δικαίωμα» ή η «ελευθερία», είτε ότι περιορίζεται «για να εξασφαλισθεί και προστατευθεί η αρχή της ακεραιότητας του κράτους, ως ένα ενιαίο και αδιάσπαστο σύνολο χώρας και έθνους, η εθνική κυριαρχία, η δημοκρατία, η εθνική ασφάλεια, η δημόσια τάξη, η κοινή ησυχία, τα κρατικά συμφέροντα, η δημοσία αιδώς,

η δημοσία υγεία και να ικανοποιηθούν ειδικοί λόγοι, που προβλέπονται σε ειδικά άρθρα του Συντάγματος..».

Και βεβαίως με το ειδικό άρθρο 118 θεματοφύλαξ όλων αυτών ορίζεται το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας (ΣΕΑ). Ουσιαστικώς το Σύνταγμα ενσωματώνει όλη την ιστορία και την παράδοση της Τουρκίας και καθορίζει το παρόν και το μέλλον της. Ας δούμε αυτή την εξέλιξη :

- Από το ΙΓ΄ αιώνα ιδρύεται τουρκικό κράτος από την ολιγάριθμη φυλή/ορδή των Ογούζων υπό τον Ερτογρούλ στη Β.Δ. Φρυγία. Η φυλή/ορδή δρα υπό τον φύλαρχο/πολέμαρχο ανατολικής νοοτροπίας, που συγκεντρώνει στο πρόσωπό του (παρά τον εξισλαμισμό) όλα τα πατριαρχικά και παγανιστικά στοιχεία που ακολουθούν τη φυλή.
- Στις αρχές του ΙΔ΄ αιώνα, όταν οι διαστάσεις του κατεχομένου χώρου και της επιδιωκομένης επεκτάσεώς του, επέβαλαν τη συγκρότηση κρατικής μηχανής, ικανής να προσθέσει στους ομοφύλους τους ομοπίστους για να επιβληθούν στους αλλοθρήσκους κατακτημένους ή κατακτηθησομένους, ο Φύλαρχος γίνεται Σουλτάνος με Βεζύρη.
- Όταν πλέον η έκτασις των κατακτηθέντων δημιουργεί χώρο Αυτοκρατορίας (της καταλυθείσης Βυζαντινής) με πολυφυλετική και πολυθρησκευτική συγκρότηση και ιδίως μετά την κατάκτηση των Αράβων, ο τίτλος του Σουλτάνου είναι ανεπαρκής και έτσι οδηγείται στην απόκτηση (μάλλον αρπαγή) δι' εξαναγκαστικής αγοράς του τίτλου του Χαλίφη από τον Αιγύπτιο ιδιοκτήτη του (1518).

Ο Χαλίφης-Σουλτάνος και η, περί αυτόν διαμορφωθείσα, άρχουσα τάξις, διαχειρίσθηκε, μέχρι την παρακμή της, την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Υπερέβη τα προβλήματα των εθνοφυλετικών διαφορών (σόϊ) με την αποδοχή μόνον υποταγμένων αλλοθρήσκων ομάδων (Μιλιέτ). Η διάκρισις πιστών και απίστων, αρχούσης πληθυσμιακής ομάδος (Ισλάμ) επί αρχομένων απίστων (γκιαούρ) ραγιάδων, ρίζωσε βαθειά στην Οθωμανική και κληροδοτήθηκε στην Τουρκική νοοτροπία, όπως επίσης και η διττή υπόστασις και φύσις του νόμου Θρησκευτικού και Κρατικού (Χαλίφης-Σουλτάνος). Αμέσως μετά τον Α΄ ΠΠ ήταν διάχυτη η πεποίθησις, πως μόνον κράτη σαφούς εθνικού χαρακτήρα και ισχυράς κρατικής διοικήσεως έχουν δυνατότητα υπάρξεως και προοπτικής. Από την ανακωχή (30-10-1918) μέχρι την υπογραφή της Συνθήκης των Σεβρών (10-8-1920), η δυνάμις εξουσιαστική ιδιότης Χαλίφη-Σουλτάνου και το περιβάλλον του, θεωρήθηκαν αιτία παρακμής και ήττας και των μειωτικών παραχωρήσεων εδαφών και εθνικής αξιοπρεπείας. Έπρεπε λοιπόν να φύγει το θρησκευτικό στοιχείο της εξουσίας και να αντικατασταθεί με ένα νέο συνεκτικό, ρωμαλέο και οραματικό. Αυτό το χαρακτηριστικό άλλωστε απαντάται σε όλα τα Μουσουλμανικά κράτη. Κάθε διάδοχος εξουσία οφείλει να αντικαταστήσει το θεοκρατικό στοιχείο με ένα ισχυρό υποκατάστατο προσωποπαγές και προφητικής ακτινοβολίας και επιβολής, για να δημιουργήσει έναν -ισμό, ικανό να αναπληρώσει τον Ισλαμισμό, να δώσει εθνική ιδέα και ορμή ανάλογη με τη δυναμική των αρχών του Ισλάμ. Έτσι γεννήθηκε ο Κεμαλισμός.

Ο Κεμάλ είχε, ή πρόβαλε και επέβαλε την αποδοχή πως έχει, για την Τουρκία και τους Τούρκους, όλα τα απαραίτητα χαρακτηριστικά του ηγέτη, προφήτη, μαχητή, απελευθερωτή και δημιουργού. Ο Κεμάλ έδωσε στην Τουρκία, που αυτός ήθελε να δημιουργήσει τον ΚΕΜΑΛΙΣΜΟ ο οποίος μεταφέρει (δεν τις αναιρεί) όλες τις εξουσίες του κράτους στη Μεγάλη Εθνοσυνέλευση, του Σουλτάνου στις 29-10-1923 και του Χαλίφη στις 27-2-1924. Η Μεγάλη Εθνοσυνέλευση μέχρι το θάνατο του Κεμάλ (1938) ποδηγετείται από τον ίδιο, συνεχώς εκλεγόμενο Πρόεδρο. Από το 1935 όμως με το νόμο «Εσωτερικής Υπηρεσίας των

Ε.Δ.» έχει ορίσει την ευθύνη εποπτείας, σεβασμού και συμμορφώσεως προς τον ΚΕΜΑΛΙΣΜΟ για το μέλλον. Με την επίκληση αυτού του νόμου το 1960 καθαιρέθηκαν Μπαγιάρ και Μεντερές, καταδικάστηκαν και απαγορεύστηκαν ο Μεντερές και δύο υπουργοί του. Με νέο Σύνταγμα και νέο νόμο «Εσωτερικής Υπηρεσίας των Ε.Δ.» επαναλαμβάνεται το καθήκον τους να διαφυλάττουν (διατηρούν) την Τουρκική Πατρίδα και την Τουρκική Δημοκρατία, όπως ορίζει το Σύνταγμα. Το 1971 με νέα παρέμβαση παύουν την Κυβέρνηση. Λόγω αμφισβητήσεων των πολιτικών με νέο πραξικόπημα (12-9-1980) η Στρατιωτική Ηγεσία οδηγεί σε νέο Σύνταγμα (7-11-1982), κυβερνά ουσιαστικά μέχρι τον Νοέμβριο του 1987, οπότε έληξε η συνταγματικώς κατοχυρωμένη θητεία του προέδρου και του Προεδρικού Συμβουλίου (Στρατιωτικά μέλη του ΣΕΑ). Με το άρθρο 118 του Συντάγματος του 1982 ορίζεται με σαφήνεια ο ρόλος του ΣΕΑ. Οι όποιες επιδερμικές τροποποιήσεις (Γραμματέας ΣΕΑ μη Στρατιωτικός) ή εκφρασιακές διατυπώσεις, δεν μειώνουν τον κυρίαρχο, εποπτικό και καθοδηγητικό ρόλο του ΣΕΑ. Δεν χρειάζονται πραξικοπήματα για την επιβολή του. Ο Ερμπακάν το κατάλαβε στις 2-2-1997. Πέραν του ΣΕΑ το Σύνταγμα (Αντιλήψεως ΚΟΡΑΝΙΟΥ) έχει μύριες όσες διατάξεις και προβλεπόμενα όργανα στηρίξεως του Κεμαλισμού.

Στην πορεία της προς την ΕΕ η Τουρκία (αν πράγματι επιθυμεί την ένταξή της) αντιμετωπίζει το δίλημμα πραγματικός εκδημοκρατισμός ή Κεμαλισμός. Αυτή είναι η Τουρκική Πολιτεία. Σήμερα δεν υπάρχει «παρά ή βαθύ κράτος». Αυτές είναι ερμηνευτικές εκφράσεις αγνοίας του Τουρκικού κράτους.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Από το 1920 με επιμονή, υπομονή και απαρέγκλιτη συνέπεια και σταθερότητα, ανεξαρτήτως πολιτικών αλλαγών, εξωτερικών επιρροών, κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων επιδιώκει την ανατροπή, περιορισμό των συνεπειών και αποτροπή επαναφορές των απαιτήσεων της Συνθήκης των Σεβρών.

Ουσιαστικός έχει επιτύχει τις επιδιώξεις της, εκτός των περιοχών της Μ.Α. όπου εκ των πραγμάτων ήταν αδύνατο να διεκδικήσει περιοχές υπό την κηδεμονία Μεγάλων Δυνάμεων. Συγκεκριμένα :

- Δεν παραχώρησε αυτονομία στους Κούρδους.
- Δεν απέδωσε τα τέσσερα αρμενικά βιλαέτια.
- Ανέκτησε την Αλεξανδρέτα.
- Με τη Συνθήκη της Λωζάνης απέβαλε την Ελλάδα και τον Ελληνισμό από την Μ.Ασία και την Αν. Θράκη. Επέβαλε περιορισμούς στρατιωτικής παρουσίας στις νήσους Λέσβο, Χίο και Ικαρία και με τη σύμβαση περί Στενών στη Σαμοθράκη και τη Λήμνο. Γι'αυτές στην αναθεωρημένη σύμβαση του Μοντρέ (20-7-1936) δεν έγινε σαφής αναφορά. Παρ'ότι δε ο Τούρκος ΥΠΕΞ Ρουσντχάρας, στην Μεγάλη Εθνοσυνέλευση (31-7-1936), δήλωσε ότι περιλαμβάνονται στις ρυθμίσεις, η Τουρκία αρνείται να το παραδεχθεί και επιβάλλει στο ΝΑΤΟ τον αποκλεισμό τους από τη συμμαχική αμυντική σχεδίαση. Προσφάτως δε πέτυχε με παρεμβάσεις στον ΙΚΑΟ να μην περιλαμβάνονται στο ευρωπαϊκό εγχειρίδιο Αεροναυτιλίας τα ελικόπτερα SAR της Λήμνου, της Χίου και της Ρόδου.
- Με τη συνθήκη παραχωρήσεως των Δωδεκανήσων (1947), παρ'ότι δεν ήταν συμβαλλόμενο μέρος, επέτυχε την πλήρη αποστρατικοποίησή τους.
- Παραβαίνουσα και παραβιάζουσα τη συνθήκη της Λωζάνης αφελλήνησε ουσιαστικά Κωνσταντινούπολη, Ίμβρο και Τένεδο.

- Από μακρού καλλιεργεί, αναπτύσσει και προβάλλει πλήρη εκτουρκισμό των Μουσουλμάνων της Θράκης. Είναι προφανές, πως θα υποκινήσει και θα στηρίξει δραστηριότητες διεκδικήσεως αυτονομιστικών παραχωρήσεων μέχρις και πλήρους αυτονομίας.
- Στο Αιγαίο από το θέρος του 1974 αρνείται να δεχθεί τον ορισμό χωρικών υδάτων 10 ν.μ. για την αεροναυτιλία, παρ'ότι τον αναγνώριζε πρακτικώς από το 1934, που η Ελλάς μονομερώς τον καθιέρωσε. Με διάφορα προσχήματα και έμμεσες δραστηριότητες (Έρευνα και Διάσωση, - περιορισμοί οικονομικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων εκτός χωρικών υδάτων - αμφισβήτηση ορίων FIR κ.λ.π.), αλλά και άμεσους χαρακτηρισμούς «γκρίζων περιοχών» και κυρίως με την απειλή πολέμου, εάν επιχειρηθεί επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων, παγώνει κάθε σοβαρή δραστηριότητα αξιοποίησεως των πιθανών πόρων του Αιγαίου και αποβλέπει στο διαμοιρασμό του.
- Στην Κύπρο :

Με τη Συνθήκη των Σεβρών αποδέχθηκε ανεπιφυλάκτως την πλήρη ενσωμάτωσή της στην Μεγάλη Βρετανία, αλλά και την αναφερομένη προοπτική παραχωρήσεώς της στην Ελλάδα.

Με την ανακίνηση του Κυπριακού, με αγγλική υστεροβουλία, παρεισέφρυνε στις Αγγλοελληνικές συνομιλίες και αξιοποίησε στο μέγιστο δυνατόν τις ευκαιρίες παρεμβάσεων και διεκδικήσεων που της δόθηκαν. Δύο παρεμβάσεις της (δικής της πρωτοβουλίας ή Αγγλικής υποκινήσεως) προκαθόρισαν τις εξελίξεις προς τις Τουρκικές επιθυμίες.

Στις 11-5-1957 (εφημερίδα Τζαφέρ) «το Τουρκικό Υπουργικό Συμβούλιο ανησυχεί γιατί, ναί μεν αποκλείσθηκε η λύση της ενώσεως με την Ελλάδα αλλά, προβάλλονται δύο απαράδεκτα σενάρια.

Πρώτο : Αυτοκυβέρνηση με εποπτεία ΝΑΤΟ και ένταξη στο ΝΑΤΟ.

Δεύτερο : Ανεξαρτησία και είσοδος στον ΟΗΕ. Και τα δύο οδηγούν στην ενσωμάτωση στην Ελλάδα. Για την Τουρκία μόνη παραδεκτή μόνιμη λύση είναι ο διαμελισμός».

Στις 3-6-1957 ο Μεντερές στη Βαγδάτη δηλώνει : «...Το Κυπριακό δεν θα λυθεί με τις φωνασκίες του «παπά-Μακάριου». Πρέπει να επιληφθούν τούτου οι τρεις αμέσως ενδιαφερόμενοι, Ελλάς, Τουρκία και Αγγλία».

Δηλαδή η Τουρκία του Μεντερές προδιέγραψε τη διαδικασία του 1959 (Ζυρίχη-Λονδίνο), αφού πρώτα όρισε την επιδίωξή της «διαμελισμός». Όποιος θέλει ας αμφισβητήσει τη συνέπεια, συνέχεια και σταθερότητα της Τουρκικής Εθνικής Εξωτερικής Πολιτικής.

Για τις επιδιώξεις της, έναντι της Ελλάδος, η Τουρκία αδιστάκτως υιοθετεί, υποκινεί, παρακινεί, ενισχύει, συντονίζει, συντονίζεται, συμπράττει και συντάσσεται με όλες τις κατά της Ελλάδος αιτιάσεις, απαιτήσεις και διεκδικήσεις των λοιπών ομόρων προς την Ελλάδα χωρών. Για πιστοποίηση αυτής της αλήθειας, αρκεί ένας χρήστης του διαδικτύου να «κατεβάσει» την ιστοσελίδα του Τουρκικού ΥΠΕΞ στο θέμα «Μειονότητες στην Ελλάδα».

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΝΤΙΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

Η Τουρκία μετέχει σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς, συμπράττει στις εργασίες τους, παρεμβαίνει, προβάλλει και υποστηρίζει και συχνά επιβάλλει τις απόψεις της και αναλόγως

στη συνέχεια τοποθετείται. Άλλοτε προσυπογράφει και επικυρώνει, με καταγραφή βεβαίως κάθε επιφυλάξεως ή εξαιρέσεώς της. Άλλοτε δεν επικυρώνει και άλλοτε δεν αναγνωρίζει. Όταν της επιβάλλονται όροι (π.χ. Λωζάνη) με τη λογική του «Κεμαλισμού» και του καταστατικού του προϊόντος (Σύνταγμα) προτάσσει την εθνική ανάγκη ασφαλείας και με πρόσθετη εσωτερική νομοθεσία παρακάμπτει υποχρεώσεις και αθετεί δεσμεύσεις. Με αυτή την πρακτική η Τουρκία :

- Δεν επικυρώνει το «Δίκαιο της Θαλάσσης».
- Δεν αναγνωρίζει τη δικαιοδοσία του Δ.Δ.Δ. Χάγης.
- Ασκεί το δικαίωμα της αρνησικυρίας, όπου θεωρεί ότι βλάπτεται.
- Προτάσσει τις συνταγματικές επιταγές και αναιρεί τις συμβατικές της υποχρεώσεις.
- Ανέχεται από το 1934 το χώρο 10 ν.μ. για την Αεροπλοία, αλλά δεν τον αναγνωρίζει με έγγραφη πιστοποίηση και από το 1974 τον αμφισβητεί (αγνοεί).
- Παρελκύει τη χάραξη των Ε/Τ συνόρων στη Θράκη και δεν παραδέχεται θαλάσσια σύνορα στο Αιγαίο.
- Απειλεί με πόλεμο επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων αλλά, βάσει του μη επικυρωμένου «Δικαίου της Θαλάσσης», επεκτείνει σε άλλες, πλην Αιγαίου, θάλασσες τα χωρικά της ύδατα στα 12 ν.μ.
- Ακόμη και στη συνθήκη της Λωζάνης στο κεφάλαιο προστασίας των μειονοτήτων, στο άρθρο 38 παρεμβάλλει αναιρετικές, των υποχρεώσεών της, αναφορές, όπως :

«..ων η άσκησης δεν ήθελεν είναι ασυμβίβαστος προς την δημόσιαν τάξιν και τα χρηστά ήθη» ή «υπό την επιφύλαξιν των εφαρμοζομένων, εφ'όλου ή μέρους του εδάφους, εις άπαντας τους Τούρκους υπηκόους μέτρων, άτινα ήθελον τυχόν ληφθεί υπό της Τουρκικής Κυβερνήσεως χάριν της εθνικής αμύνης και της τηρήσεως της δημοσίας τάξεως».

Ποιος θα καθορίσει τι είναι ασυμβίβαστο με τη δημόσια τάξη και τα χρηστά ήθη;

Ποιος θα αντισταθεί στη λήψη μέτρων αναγκαιών για τη δημόσια τάξη και την εθνική άμυνα στην Ίμβρο ή στον τάδε «Γκιαούρ Μαχαλά» της Κωνσταντινούπολης; Και ποια είναι τα αναγκαία μέτρα; Απαλλοτριώση, απαγόρευση μετακινήσεως, εκτοπισμός, δήμευση, απαγόρευση ασκήσεως επαγγέλματος, αγγαρίες, ειδικές εισφορές (χαράτσια) και ότι άλλο επινόησε η Τουρκική Δημοκρατία του Κεμαλισμού.

Συμπερασματική ερώτηση : Από πού, γιατί και πως πάμε στη Χάγη; Ας το βρουν οι Πολιτικοί, οι Διεθνολόγοι και οι φουκαράδες οι Διπλωμάτες (που θα το διεκπεραιώσουν).

Οι Θέσεις ένα μόνο δρόμο ξέρουν να υποδείξουν, που χρόνια τώρα τον διακηρύσσουν, αλλά δεν έχουν δυνατή φωνή για να ακουστούν. «Μολών λαβέ» και «ξύλινα τείχη». Απ' αυτό το δρόμο οι Τούρκοι τρέχοντας θα αναζητούν τη Χάγη.

Αυτός ο δρόμος όμως, θέλει φρόνημα, ήθος, πίστη, αυτοθυσία, γνώση, επιμονή, καρτερία και ομοψυχία. Οι δαπάνες δεν μπορούν να αμυνθούν. Οι πραγματικοί Έλληνες βεβαίως και μπορούν να δικαιώσουν τις δαπάνες.

ΟΜΙΛΙΑ ΙΣΠΑΝΟΥ ΠΡΕΣΒΕΩΣ

κ. Juan Ramón Martínez Salazar

στα πλαίσια της μηνιαίας συνάντησης μελών ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

την 28 Μαρτίου 2006

στις εγκαταστάσεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

THE ROLE OF SPAIN IN EUROPE AND IN THE WESTERN MEDITERRANEAN REGION

Let me now describe the main principles of the Spanish foreign policy North and South, both in the bilateral and multilateral fields.

Firstly, our view of the international scene is based on Spain 's dual European and American identity. Spain 's membership of the European Union and the widespread support for the EU among Spaniards make the construction of a united Europe the central plank of this government's foreign policy. But the history of Spain would be incomplete without the American dimension. Today Spain has significant economic interests in Latin America, while its relations with the United States are based on political and defense matters.

Secondly, our political priorities are determined by our proximity to the Arab and Islamic world, about which I shall speak in a moment. Suffice it to say at this point that as a result of immigration from that part of the world, the dividing line between home and foreign policy no longer holds good.

Moving from a regional to an operational criterion, we would underline the following priorities:

First and foremost, the security and protection of Spaniards, both here at home and abroad. Security is indivisible, meaning that domestic and overseas security should be dealt with as a single entity. The threats to our security, of which terrorism is the main one, should be tackled first by encouraging international cooperation in police and intelligence work.

Secondly, Spain is working actively in favor of the rule of international law, strengthening the credibility and effectiveness of international institutions and involving them fully in resolving conflict such as the Middle East .

Thirdly, Spanish foreign policy is based on the values of solidarity, human rights, the equality of men and women and the protection of the environment; values which our society regards as the expression of its collective identity. In this respect, Spain 's contribution to international cooperation for development will receive particular attention; the annual amount of aid is planned to be doubled in the next few years.

Allow me to take a closer look at the key aspects of Spanish foreign policy in Europe and the Mediterranean .

I begin with Europe, by underlining the immense effort the EU has undertaken in the last two years in tackling simultaneously its largest integration project so far (the monetary union), and the biggest enlargement in the EU's entire history.

Spain has been a member of the EU for 10 years now (after many years of waiting at the door) and has enjoyed the best years of its history in stability terms. The modernization, growth and cohesion that the Union has brought to Spain has no precedent. Hand in hand with the EU partners, Spain has reached a solid position in the international arena and in all the international organizations both political and military. The economic benefits are evident : the growth of the Spanish economy is now higher than the EU average, we have a balanced budget with practically no deficit and a sustained creation of jobs. The Spanish economy is now one of the most open in the world, and has become the sixth investor abroad, world wide.

But Spain 's compromise with Europe is not only economic. Since its accession the successive governments have always tried to play a dynamic role in the enlargement and deeping of the Union as a common Institution. Let me just mention the contributions of Spain to the Union's institutional development with ideas and concepts such as "the promotion of the Europe of citizens", and "the idea of cohesion" itself. But also Spain has always insisted on bringing to the forefront the important justice and interior subjects, especially the fight against international crime and terrorism.

In the EU's external relations field Spain has supported and promoted the idea of a common foreign policy which will take the form of a Minister of Foreign Affairs when the Constitution enters into force. A Spaniard, Mr Solana, will be the first person to hold this crucial office.

This Spanish commitment with Europe took visual shape when the government decided to hold the first referendum for the European Constitution. It was a courageous decision to open the public floor for the first time for discussion on the Constitution. The national debate was heated and fruitful and the result was an overwhelming YES of 77% of the votes. Of course, the low turnout 42% was a cause for comments, but it is acceptable for European election standards, especially considering that it was the third call to a vote for the Spanish population in less than a year.

With respect to North Africa , the government wants to promote a comprehensive view capable of looking beyond short-term alliances and a precarious balance of power. In these last months, the message has got through, thanks to a considerable diplomatic effort that includes trips by the King and the prime minister to Morocco and visits by the foreign minister to all countries of the area, plus trips to the refugee camps of the Saharais in Tinduf by the Secretary of State. One of the new elements of our policy on North Africa is the readiness of the government to make a positive contribution to resolving the dispute over the Western Sahara . The framework of the solution will still be the United Nations but it is clear that no lasting agreement can be obtained until the two parties themselves agree. Our efforts are directed at precisely this goal: facilitate a dialogue between the two parties.

Morocco and Algeria share one of the world's last closed frontiers. A solution to the Saharan conflict would not only do away with one of the sources of regional tension but would also facilitate the creation of bigger markets, more likely to attract European investment. Foreign investment is one of the best ways of modernizing our neighbors' economies. It would generate employment and gradually close the income gap between the two sides of the Mediterranean , the cause of the emigrational flows, which it is in all our interests to control.

The bilateral policy steps on a high leveled institutionalized political dialogue through Treaties of Friendship, Good Neighborly Relations and Cooperation with Morocco , Tunisia and Algeria as well as the Political Declarations with Lybia and Mauritania and a wide and generous cooperation development programme.

The fight against terrorism is another of the main planks of our dialogue with our neighbors. This is a threat to innocent lives on both sides of the Straits of Gibraltar and one, which can only be fought successfully in a climate of full political, and police cooperation on both shores of the Mediterranean .

These bilateral initiatives are fully in tune with the multilateral efforts in the region. Let me outline a few principles in the defense and security ground both in the E.U. and NATO.

- On the one hand, the European Union stated in its European Security Strategy that "the interests of the European Union demand a continuous compromise with our Mediterranean partners, trough a most efficiency way in the fields of economy, security and culture..".

And in the other hand, in the Alliance 's Strategic Concept, NATO stated that "Security in Europe is closely linked to security and stability in the Mediterranean .

These objectives are fully coherent with the Spanish National Defense Guideline, signed recently by President Zapatero in 2004: Spain will support all multinational initiatives headed to the Mediterranean (Mediterranean Dimension of the European Security Defense Policy, Mediterranean Dialogue of NATO, Organization for the Security and Co-operation in Europe). Particularly, the bilateral dimension will be taken in charge through the diplomacy of defense.

The Spanish defense policy for the region admits that there is a considerable lack of knowledge and mistrust between southern and northern shores. There is work to do in that respect. Let me mention two examples :

- The constitution of the European multinational units (EUROCORPS, EUROFOR, EUROMARFOR and SIAF) was made without giving information to the countries of the region.
- The words of a former NATO's Secretary General that stated : "Integrism is the most important problem for Europe after the cold war". This declaration inflamed reactions from the Mediterranean Arabic countries, claiming that NATO was trying to replace the obsolete threat of the communism for the threat from the Islam.

This inaccurate interpretation is a good example of how sensitive the subject of security in the Mediterranean is and how delicate the approach should be.

Even though a careful and diplomatic approach should be followed when discussing security problems with countries, we should not forget the obviousness that the Mediterranean basin is in itself, almost by definition a focus of conflicts. Spain has been trying to convince its northern allies of this fact. NATO and now the EU should devote a special interest to such an important region and challenge.

We are just fair when we say that Spain was in the origin of most of the Mediterranean initiatives that have been developed by international organizations lately.

NATO'S MEDITERRANEAN DIALOGUE

Following a Spanish proposal, the term "Mediterranean Dialogue" was launched for the very first time in NATO in December 1994 with the aim to correct misperceptions and foster mutual confidence by increasing North African understanding of Alliance Activities, as well as the Alliance awareness of the views of their southern neighbour on security related matters.

In 1995, six countries joined the Dialogue initially, namely Egypt, Israel, Jordan, Mauritania, Morocco and Tunisia. Algeria became a participant in February 2000.

The Madrid Summit, in July 1997, added a new and more dynamic direction to it by establishing a Mediterranean Cooperation Group^[11]. Afterwards, the "contact Point Embassies"^[21] were set up in 1998 to guarantee the link between the Alliance and the partner.

The idea of Spain has always been consistent with the need to make the Mediterranean Dialogue a reality. That is why during the discussions that took place for the drafting of the new Strategic Concept of the Alliance, as I mentioned at the beginning, Spain always put forward the idea of converting the dialogue in cooperation.

Spain considers that it is possible to transfer the success of the PfP to the Mediterranean. We can use the tools of the PfP that have demonstrated its utility. In this sense and keeping all the proportions, we think that the financial system of the PfP would be very positive. These were the arguments that we use for the new framework for this initiative after the Istanbul Summit.

THE 5+5 INITIATIVE

On December 21st 2004, by the Minister of Defence of Algeria, France, Italy, Libya, Malta, Morocco, Mauritania, Portugal, Spain and Tunisia signed in Paris the Declaration of Intent to develop the 5+5 Initiative regarding the multilateral co-operation in the Western Mediterranean Region security issues.

This initiative established an annual action. For the year 2004/2005, priority has been established to maritime surveillance, possible military forces contribution to civil protection, and air security.

At this point we are in the process to regulate the organic aspects. Nevertheless, we are planning to carry out practical activities very soon.

The advantages of this new initiative are that it will be developed in a small forum and the lessons learned will be useful for other initiatives in the region. In the next future, if the initiative works properly, we should consider opening the door to other partners.

THE EU'S BARCELONA PROCESS

It was also Spain who proposed the European Union, during our 1995 Presidency of the European Union, to launch the first EuroMediterranean Conference, which led to the Barcelona Declaration in November 95. The European Mediterranean Partnership (also known as the Barcelona Process), remains the most ambitious co-operation framework in the region.

It can boast the largest membership - all EU countries as well as Algeria, Cyprus, Egypt, Israel, Jordan, Lebanon, Malta, Syria, Tunisia, Turkey and the Palestinian National Authority- and the widest scope of co-operation, including free trade agreements, security matters, and cultural and civil society dialogues.

The EU Barcelona Process, is taking place through periodic for every of the three adopted Chapters or "baskets".

- Chapter 1. A political and security partnership aimed at creating a common area of peace and stability.
- Chapter 2. An economic and financial partnership designed to establish a common area of prosperity.
- Chapter 3. A social, cultural and human partnership to increase exchanges between the civil societies of the countries involved. The initiative envisages the establishment of a complete trade area by the year 2010.

At the moment, North African countries are responsive to the last chapters. Unfortunately, the Chapter 1 is almost "dormant" and none seems to be interested in its content. The north shore wants to develop security stability and political dialogue, but the south shore wants to link security with co-operation and social development.

In the field of the security the most important milestone has taken place after the V EuroMediterranean Conference, held in Valencia during the Spanish Presidency of the European Union (April 2002). In that Conference, the Foreign Affairs Ministers approved an Action and are planning to hold the IV Seminar to commemorate the 10th anniversary of the Barcelona Process. This brings about the wider subject of the anniversary.

Spain believes that the X anniversary of the Barcelona Process is a good occasion for this, by carrying out the summit in Barcelona as a starting point of a new stage/phase in the E.U. relations with its neighbors in the area.

For the time being we have to admit that the Mediterranean Dialogue countries go to look for security in Brussels and development in Barcelona . Let us support this approach, at least, until all reservation and mistrust disappear.

For Spain , the Barcelona Process remains the pivotal Mediterranean initiative. Together with the existing network of bilateral relations, it is the critical vehicle for north-south relations in the Mediterranean .

10th ANNIVERSARY COMMEMORATION OF THE BARCELONA PROCESS

Since the inception of tof the Process in 1995, major changes have developed both in the international scenario an inside the European Union itself. The world today is characterized by ever more porous borders in witch internal and external security questions are inseparable.

After ten years of existence we are now facing insufficient progress in the economic sphere and also new threats such as terrorism, proliferation of weapons of mass destruction, organized crime, drug trafficking and human trafficking.

In addition, the socio-economic situation of our partners in the South and East Mediterranean makes it advisable to heighten the internal reforms under way in these countries and to reinforce EU co-operation instruments.

An encouraging factor along the road towards this aim has been the conclusion of Association Agreements with every Mediterranean partner, as well as South-South free trade initiatives such as the Agadir Agreement. But we still have a long road ahead of us if we want to be ready for the great appointment with the EuroMediterranean Free Trade Area in 2010.

The 10th Anniversary of the Process must be marked with the calling of a high-level Summit .

It is a priority to send a positive message to the region and for the EU to demonstrate unbroken interest towards the Mediterranean basin.

NEW CONTENTS OF THE BARCELONA PROCESS

- Political and security collaboration: definition of a common area of peace and stability.
- **ESDP:** when the Barcelona Process was created, this EU policy did not exist and it is therefore necessary now to integrate it into the dialogue so as to keep the Mediterranean partners informed, with absolute transparency, about the aims and activities of the EU in terms of crisis management and in order to explore the possibilities for co-operation.

Possible Objectives

1. Exchange of military visits.
 2. Designation of contact points with the EU military staff
 3. Participation of officers in EU training courses
 4. Invitation to observers to exercises
 5. Participation with Mediterranean partners in EU crisis management operations.
 6. Production of a "yearly EU/Mediterranean action programme" which would include specific actions that could be carried out to give a higher profile to this chapter.
- Economic and financial collaboration: creating an area of shared prosperity.
 - Collaboration in the social, cultural and human spheres: development of human resources, fostering understanding between cultures and exchanges between civil societies.
 - Neighborhood policy and strategic partnership with the Mediterranean region and the Middle East .
 - Profile: it will be very positive if the EU could declare 2005 the year of the Mediterranean .

Allow me to make a final remark on President Zapatero's proposal for an alliance of civilizations between the western and Arab Islamic worlds. This Proposal is an attempt to overcome the idea of the clash of civilization that ha created a sense of inevitability of conflict, and, on the contrary, focuses on the common points that unite the peace-loving democratic countries. This proposal is finding its way and will soon bear fruits at the United Nations.

At the same time, the initiative seeks to encourage governments and leaders to establish appropriate measures on a global scale, especially in the political and cultural fields, in order to prevent the present divide between the West and the Arab/Islamic world from becoming entrenched, and perhaps jeopardized international peace and stability.

The President of the Spanish Government proposes to undertake a joint thought process to enable us to overcome the risks of the above-described situation, and to open up new prospects for understanding and cooperation, within a global framework.

For this purpose, the President of the Spanish Government ha proposed to the Secretary General that a High Level Group be set up to examine the question and suggest measures within an ambitious, specific programme focused on the goal of an "Alliance of Civilizations". The High Level Group could organize its work under two main headings: Political and Security Panel, Cultural Panel.

Taking into consideration the conclusions and recommendations of the High Level Group, a possible objective could be the adoption of a Declaration by the General Assembly containing a programme setting out common goals and intentions, together with actions to be undertaken at universal, regional and national levels.

^[1]Advisory body to the North Atlantic Council on Mediterranean issues.

^[2]NATO countries serve a contact point at their Embassies placed in the MD countries. (Spain now is CPE in Mauritania for the period 2005-2006).

ΗΜΕΡΙΑΔΑ ΣΤΗΝ ΕΣΤΙΑ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

(8 Μαρτίου 2006)

«ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ»

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Του Υποναύαρχου ε.α. Φ. ΚΑΜΠΕΡΗ Π.Ν.

Οι σχέσεις της χώρας μας με την Τουρκία αποτελούν το σοβαρότερο και συνθετότερο αντικείμενο της εξωτερικής μας πολιτικής καθοριστικό για την πολιτική που ακολουθεί η χώρα μας σε τομείς όπως η άμυνα και η ασφάλεια. Οι παράπλευρες επιδράσεις των σχέσεων αυτών σε άλλους τομείς και κυρίως στην οικονομία είναι τέτοιες, που ουσιαστικά επηρεάζουν σχεδόν κάθε πτυχή της ελληνικής κοινωνίας. Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι σχεδόν κάθε σημαντική επιλογή της σύγχρονης Ελλάδος στα εξωτερικά θέματα διαμορφώθηκε κάτω από τη βαριά σκιά των ελληνοτουρκικών σχέσεων .

Είναι γνωστό ότι το περίφημο Ανατολικό Ζήτημα όπως ονομαζόταν τον 19^ο αιώνα η προσδοκία του διαμοιρασμού των εδαφών της καταρρέουσας τότε οθωμανικής αυτοκρατορίας, κατέληξε στην διάλυσή της και στην ίδρυση, μεταξύ άλλων νέων κρατών, της Τουρκικής Δημοκρατίας το 1923.

Το γεγονός ότι οι άλλοτε υπόδουλοι των Οθωμανών Έλληνες, κατεδίωξαν τον ιδρυτή Κεμάλ όταν οι άλλοι σύμμαχοι τον είχαν στην ουσία αποδεχτεί ως συνομιλητή και ότι για λίγο απέτυχαν να αλλάξουν το ρου της Ιστορίας της νεώτερης Τουρκίας, αποτελεί μέρος της εθνικής - συλλογικής μνήμης του τουρκικού λαού.

Η σημερινή Τουρκία θεωρεί τον εαυτό της κληρονόμο της οθωμανικής αυτοκρατορίας και δεν έπαψε ποτέ να οραματίζεται την αναβίωση της παλαιάς της αίγλης και επιρροής στην ευρύτερη περιοχή. Η κοινωνική, πολιτική και οικονομική της καθυστέρηση σε σχέση με γειτονικές της χώρες και κυρίως σε σχέση με τη Δύση, ουδέποτε ανέστειλε τις φιλοδοξίες της αυτές. Εμπνευστής αλλά και κινητήρια δύναμη της πολιτικής αυτής υπήρξε ο τουρκικός στρατός, ο οποίος εκτός από θεματοφύλακας της κεμαλικής κοσμικής παραδόσεως, είναι και ο εκφραστής του τουρκικού εθνικισμού.

Οι ελληνοτουρκικές σχέσεις λοιπόν, διαμορφώθηκαν επί τη βάσει αυτής της εις βάρος μας αναθεωρητικής ιδιομορφίας της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής, με αποτέλεσμα να χαρακτηρίζονται από μακρές περιόδους καχυποψίας, μικρές περιόδους ηρεμίας και αρκετές περιόδους εντάσεως και κρίσεων που έφεραν τις δύο χώρες στα πρόθυρα του πολέμου, με σοβαρότερες τις κρίσεις λόγω Κυπριακού.

Ένα δεύτερο χαρακτηριστικό των σχέσεων αυτών, είναι το τριγωνικό τους σχήμα. Ο τρίτος πόλος δηλαδή, πέρα από την Ελλάδα και την Τουρκία, ήταν πάντοτε οι

προστάτιδες δυνάμεις, και εν συνεχεία οι ΗΠΑ με ειδικό όμως ρόλο της Βρετανίας στο Κυπριακό. Την περίοδο των τελευταίων ετών, κυρίως με προσπάθεια της Ελλάδος, επιχειρείται να αναδειχθεί ως τρίτος πόλος η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στόχος του εις βάρος μας τουρκικού επεκτατισμού από την εποχή του μεσοπολέμου, ήταν η επανάκτηση εδαφών. Από το 1974 και μετά, πάγια επιδίωξη της Τουρκίας είναι η **αναθεώρηση του status quo στο Αιγαίο**, η ανάδειξή της σε **περιφερειακή δύναμη**, η **δορυφοροποίηση της Ελλάδος** και η μετατροπή της **Κύπρου σε προστατευμένο της κρατίδιο (προτεκτοράτο)**.

Από την πλευρά της η Ελλάδα είχε διακηρύξει ότι δεν διαπραγματεύεται τίποτε, αλλά και ότι δεν διεκδικεί τίποτε από την Τουρκία, αρνούμενη για πολλές δεκαετίες να συμμετάσχει σε συζήτηση όπου θα ετίθεντο σε διαπραγμάτευση δικά της δικαιώματα και μόνο. Εξαίρεση αποτελεί αφ' ενός μεν το θέμα της Κύπρου το οποίο συνεζητείτο σε διάφορα επίπεδα και φόρα κατά τις διάφορες φάσεις του κυπριακού, αφ' ετέρου δε, το θέμα της υφαλοκρηπίδος για το οποίο η Ελλάδα έχει προτείνει συνομολόγηση προσφυγής στο Διεθνές Δικαστήριο και μέχρι την επίλυση του οποίου υποτίθεται ότι ισχύει η «αποχή» της συμφωνίας της Βέρνης του 1976 (Η προηγηθείσα για το θέμα αυτό μονομερής προσφυγή της Ελλάδος στο ΣΑ του ΟΗΕ και στο Διεθνές Δικαστήριο το 1976, προνοούν κατ'αρχήν για απ'ευθείας συνομιλίες και αμοιβαία αποχή από σχετικές δραστηριότητες). Θα πρέπει ακόμη να σημειωθεί ότι υπήρξε διάλογος πάνω σε πρακτικές που εφαρμόζονται στο Αιγαίο από τις Ένοπλες Δυνάμεις και απορρέουν από τη λεγόμενη συμφωνία Παπούλια - Γιλμάζ του 1988. Υπήρξε επίσης ελληνοτουρκικός διάλογος με αποτελέσματα, επάνω σε θέματα μη απτόμενα κυριαρχικών δικαιωμάτων. Τα τελευταία χρόνια συνεχίζονται με διακοπές και επαναλήψεις διάφοροι γύροι των λεγόμενων διερευνητικών επαφών σε επίπεδο πρέσβων, πλην όμως αν και είναι αντιληπτό ότι αφορούν στις ελληνοτουρκικές διαφορές, η ατζέντα και οι απόψεις των πλευρών δεν ανακοινώνονται.

Πολλά έχουν λεχθεί για τα μεγέθη της Τουρκίας ως χώρας και ως αγοράς, τον ισχυρό στρατό της, την εξαιρετική της διπλωματία, κ.ο.κ. Ακόμα περισσότερα έχουν ακουστεί για τη στήριξη των Αμερικανών και των Βρετανών και το ρόλο του χωροφύλακα ή τώρα του βατήρα για τη Μέση Ανατολή, την ευνοϊκή συγκυρία που της προσφέρει σήμερα η νέα τάξη πραγμάτων κ.λ.π

Δεν ισχυριζόμαστε ότι όλα αυτά δεν ισχύουν, ούτε αμφισβητούμε ότι η Τουρκία είναι στρατηγικός εταίρος των ΗΠΑ όπως δηλώνουν συχνά αμερικανοί αξιωματούχοι. Όμως τα πραγματικά αυτά πλεονεκτήματα δεν θα ήταν ικανά από μόνα τους να διαμορφώσουν δυσμενείς για εμάς εξελίξεις στα ελληνοτουρκικά χωρίς την σταθερά επιθετική πολιτική της Τουρκίας, απέναντι στην οποία η Ελλάδα αντιτάσσει μία πολιτική **κατευνασμού**.

Για να αποδείξουμε τον ισχυρισμό αυτό, ας δούμε πώς εξελίσσεται η προσπάθεια ανατροπής του status quo στο Αιγαίο:

Για την επίτευξη αυτού του στόχου η Τουρκία διατηρεί ένα τεράστιο στρατό, προβαίνει σε εξαγορά ξένων διπλωματών και πανεπιστημιακών, σε παραχάραξη της Ιστορίας και χρηματοδότηση Lobbies, μέχρι και πρακτική παραβίαση των ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων και την απειλή χρήσεως βίας κυρίως για το θέμα της επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης, τον εναέριο χώρο, τις αμφισβητούμενης κυριότητας νησίδες και την υφαλοκρηπίδα.

Κατά τις ελληνοτουρκικές κρίσεις όπου εμπλέκονται και στρατιωτικά μέσα, όλη η διεθνής κοινότητα παρακολουθεί και ορισμένοι αναμειγνύονται λιγότερο ή περισσότερο. Οι επιπτώσεις τους είναι ανυπολόγιστες και οπωσδήποτε ευθέως ανάλογες προς τον τρόπο με τον οποίο εκτονώθηκαν.

Κατά την κρίση των Ιμίων π.χ. η χώρα μας έριξε το βάρος της στη διπλωματική παρέμβαση των ΗΠΑ, ενώ η χρήση της λεγόμενης διπλωματίας των κανονιοφόρων υπήρξε δευτερεύον εργαλείο, αφού η εντύπωση που δόθηκε ήταν ότι επιθυμούσε τη «μη σύγκρουση» ως απόρροια του προγενεστέρου «μη πόλεμος». Η κατάληξη ήταν άγραφη συμφωνία για την εκατέρωθεν απόσυρση σημαίων, στρατιωτών και πλοίων, που επετεύχθη με τη διαμεσολάβηση των Αμερικανών.

Η Τουρκία από την πλευρά της δεν είχε λόγο να μη δεχθεί τη διαμεσολάβηση, αφού η μεγάλη της προσδοκία να αποδείξει ότι η Ελλάδα δεν επρόκειτο να συγκρουστεί για τις βραχονησίδες γινόταν πραγματικότητα και άρχιζε μια πιο ουσιαστική αμφισβήτηση του status quo του Αιγαίου, εδραζόμενη πλέον σε αμφισβήτηση εδαφών και όχι του υγρού ή εναερίου στοιχείου.

Ο ισχυρισμός ότι η κατάσταση επανήλθε στο status quo ante ευσταθεί μόνον ως προς τη μη διενέργεια συγκεκριμένων πράξεων από αμφότερες τις πλευρές (τοποθέτηση σημαίων, στρατιωτών και πλοίων) διότι αν η επαναφορά του status quo ante αναφερόταν στην «ελληνική κυριαρχία» τότε από την επομένη θα ασκούσαμε τα δικαιώματά μας πράγμα όμως που δεν συμβαίνει. Η εντύπωση που μένει στη διεθνή κοινότητα είναι ότι και οι υπόλοιπες 98 περίπου βραχονησίδες που διεκδικούν με την ίδια θεωρία οι Τούρκοι είναι πιθανότατα «αδιευκρινίστου κυριαρχίας», όπως άμεσα έσπευσαν να αναγράψουν οι αρμόδιοι των υδρογραφικών υπηρεσιών στους αμερικανικούς χάρτες για τα Ίμια.

Στο εσωτερικό, η αμετροέπεια στην ενημέρωση, η παντοειδής εκμετάλλευση και οι κομματικές αντιπαραθέσεις προκάλεσαν σύγχυση στη κοινή γνώμη ως προς τη βαρύτητα και τις επιπτώσεις του επεισοδίου, ενώ έγινε προσπάθεια επίρριψης ευθυνών και στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Για το τελευταίο, το ναυτικό προκειμένου να απαγορεύσει στον εχθρό να απειλεί εθνικό χώρο από θαλάσσης, ασκεί το λεγόμενο θαλάσσιο έλεγχο, δηλαδή εξουδετερώνει τις αντίπαλες ναυτικές δυνάμεις που εισέρχονται στη περιοχή που ελέγχει. Σε περίπτωση διείσδυσης και αποβίβασης του εχθρού, διενεργεί ανακατάληψη. Στην υπό συζήτηση περίπτωση, δεν εξετάστηκαν τέτοιες λύσεις,

αλλά ούτε και «έπαιξαν» πειστικά στη σκακιέρα της κρίσεως, αφού η χώρα μας έδινε την εντύπωση ότι όχι μόνο δεν επιθυμούσε να εμπλακεί σε θερμό επεισόδιο, αλλά και ότι επεδίωκε την αποκλιμάκωση με κάθε τρόπο.

Ως κύριο επιχείρημα για την εγκατάλειψη των βραχονησίδων προβλήθηκε η υπόθεση ότι αν εμπλεκόμεθα σε θερμό επεισόδιο υπήρχε ο κίνδυνος γενικότερης σύρραξης και ότι οι Αμερικανοί, θα έσπευδαν σε κάθε περίπτωση να μας ειρηνεύσουν και στη συνέχεια θα μας υποχρέωναν να προσέλθουμε σε διαπραγματεύσεις με την Τουρκία με αυτούς επιδιαιτητές.

Υπάρχει όμως και ο αντίλογος:

Πρώτον : Είναι δύσκολο να δεχθούμε ότι η υπερδύναμη του πλανήτη θα ενεργούσε ως υπερβολάβος για μια κρίση της οποίας δεν είχε τη πρωτοβουλία και η οποία την περισπούσε από τα καυτά τότε Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή.

Δεύτερον : Ουδείς μπορεί να αποδείξει ότι ένα θερμό επεισόδιο θα κατέληγε οπωσδήποτε σε γενικευμένη σύρραξη, αλλά αυτό είναι ένα ρίσκο που παίρνει κανείς, άλλως οι χειρισμοί του κατά την κρίση είναι θνησιγενείς.

Τρίτον : Ουδείς εξήγησε από πού προκύπτει ότι η Ελλάδα θα ήταν υποχρεωμένη μετά από ένα θερμό επεισόδιο να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Εκτίμησή μας είναι ότι πίσω από αυτή την επιχειρηματολογία κρύβεται ο δικός μας ανομολόγητος φόβος της συγκρούσεως, η πολιτική του κατευνασμού της Τουρκίας και η τάση μας να μεταθέτουμε τις ευθύνες μας σε τρίτους.

Με βάση τη στάση μας κατά την κρίση των Ιμίων, αλλά και σε σειρά άλλων θεμάτων όπως η συμφωνία της Βέρνης για την υφαλοκρηπίδα, η ανοχή στις παραβιάσεις του εναερίου χώρου, και το κυριότερο, η μη επέκταση στα 12 ΝΜ της αιγιαλίτιδας ζώνης κατόπιν της εξαγγελίας της Τουρκίας ότι αποτελεί αιτία πολέμου (casus belli), θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι η Τουρκία κυρίως από το 74 και μετά, μας έχει, με την απειλή χρήσεως βίας και μόνον, εξαναγκάσει να αυτοπεριορίσουμε τα συγκεκριμένα κυριαρχικά μας δικαιώματα υποκύπτοντας στη θέλησή της (Σ.Σ. Ίσως δεν έχει γίνει ευρέως αντιληπτό ότι η Τουρκία έχει διαφοροποιήσει την απειλή του casus belli και ομιλεί για «οιαδήποτε επέκταση πέραν των 6 ΝΜ»)

Πρέπει όμως να πούμε ότι σε πολλά θέματα, οι θέσεις της Τουρκίας συμπίπτουν με τα συμφέροντα των ισχυρών και κυρίως των ΗΠΑ. Π.χ. οι Αμερικανοί ήταν και είναι αντίθετοι προς τις δικές μας θέσεις περί χωρικών υδάτων και εναερίου χώρου, επειδή κάθε τι που περιορίζει παγκοσμίως την ελευθερία κίνησης σε διεθνή ύδατα, ενοχλεί τα συμφέροντά τους.

Στο ΝΑΤΟ, από την αποχώρησή μας για 6 περίπου χρόνια από το στρατιωτικό σκέλος (1974-1980) και μέχρι πρόσφατα, απωλέσαμε λόγω της αμερικανικής

πολιτικής των «ίσεων αποστάσεων» σχεδόν όλες τις επιχειρησιακές ευθύνες για το Αιγαίο, οι οποίες ανατέθηκαν σε Αμερικανούς διοικητές.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, δεν μπορούμε να χρεώσουμε στους Αμερικανούς ότι ενάμιση χρόνο μετά τα Ίμια σπεύσαμε σε σύνοδο του ΝΑΤΟ να υπογράψουμε κείμενο όπου αναγράφεται ότι εκτός από την Ελλάδα είναι και η Τουρκία που έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο. Έκτοτε και για πολλά χρόνια, έχουμε σιωπήσει για τις βραχονησίδες, ελπίζοντας ότι η Τουρκία δεν θα έχει στις προτεραιότητές της να επαναφέρει το θέμα αυτό στην ατζέντα.

Πως όμως η εθνική μας στρατηγική αντιμετωπίζει το δίλημμα «Πόλεμος ή εθνική ταπείνωση» που φαινομενικά μας βάζει η Τουρκία με τις κρίσεις αυτές ;

Η Στρατηγική μας προκειμένου να αυξήσουμε την εθνική ισχύ είχε δύο άξονες :

Πρώτον, στρατιωτικά, ενίσχυση και εκσυγχρονισμός των ενόπλων δυνάμεων και ιδιαίτερα της αεροπορίας, διάθεση του υψηλότερου ποσοστού από όλες τις χώρες της Ευρώπης για την άμυνα, ισχυρός στρατός δυσανάλογα μεγάλος για το μέγεθός και για τα δεδομένα ευρωπαϊκής χώρας.

Δεύτερον, πολιτικοδιπλωματικά, αξιοποίηση των δυνατοτήτων που παρείχε ο ΟΗΕ, ενίσχυση της διεθνούς θέσεώς μας ως πλήρους μέλους της Ε.Ε. και ενεργοποίηση κάθε διεθνούς ερείσματος με κυριότερο το ελληνοαμερικανικό Lobby.

Παράλληλα, η χώρα μας επεχείρησε να αναδείξει το ρόλο που θα μπορούσε να έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση στα ελληνοτουρκικά και το Κυπριακό περιορίζοντας στο μέτρο του δυνατού την πολιτική και αμυντική της εξάρτηση από τις ΗΠΑ, στρεφόμενη και προς την ευρωπαϊκή, ακόμη και τη ρωσική αμυντική βιομηχανία.

Οι προσδοκίες αναφορικά με την Ε.Ε. δεν επαληθεύτηκαν. Οι ΗΠΑ συνέχισαν να αποτελούν τον τρίτο και αδιαμφισβήτητο πόλο, ενώ η Τουρκία συνέχισε να προκαλεί κρίσεις με κυριότερες αυτή του Σιμίκ το 87, και των Ιμίων το 96. Η οδυνηρή διαπίστωση ότι **η Ευρώπη δεν εγγυάται την ασφάλειά μας**, ήταν γεγονός.

Η στρατιωτική μας ισχύς, ενώ παρήγαγε εν γένει αποτροπή αναφορικά με τις τουρκικές απειλές, εν τούτοις ποιοτικά, δεν κάλυπτε τις λεγόμενες χαμηλής εντάσεως συγκρούσεις. Οι συγκρούσεις αυτές, η θεωρητική βάση των οποίων κατασκευάζεται σε διάφορα κέντρα είτε στρατιωτικά είτε πνευματικά του τουρκικού κατεστημένου, προωθούνται με διάφορους τρόπους από την τουρκική προπαγάνδα και κορυφώνονται με προσεκτικά σχεδιασμένες κρίσεις μόνο όταν εκτιμηθεί ότι οι συνθήκες σε ότι αφορά κυρίως τα ελληνικά πράγματα, είναι οι πλέον πρόσφορες.

Η αποτροπή σε κάθε περίπτωση προϋποθέτει εκτός από στρατό και κατάλληλο φρόνημα. Η Ηγεσία λοιπόν δεν είναι δυνατό να σχεδιάζει ή να αντιδρά ερήμην της

κοινωνίας. Η κοινωνία είναι τελικά εκείνη που διαθέτει το πατριωτικό φρόνημα και την υπερηφάνεια, είναι έτοιμη να θυσιάσει κάποια πράγματα, εμπιστεύεται τις ένοπλες δυνάμεις τις οποίες είναι, ή δεν είναι διατεθειμένη να ενισχύσει, να στείλει τα παιδιά της να τις υπηρετήσουν κ.ο.κ. Τα όρια λοιπόν της κόκκινης γραμμής της αποτροπής φθάνουν μέχρι εκεί που επιτρέπει το γενικότερα επικρατούν πνεύμα αποφασιστικότητας της χώρας, δηλαδή λαού και Ηγεσίας, ενώ το χρώμα της από κόκκινο μπορεί να γίνει και γκρι όταν δοκιμάζεται στις εσχατιές του έθνους και η σύγκρουση χαρακτηρίζεται χαμηλής εντάσεως.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 90, η χώρα μας στήριξε τόσο την υποψηφιότητα της Τουρκίας, όσο και την υποψηφιότητα της Κύπρου η είσοδος της οποίας στην Ε.Ε. ως πλήρους μέλους επετεύχθη κατόπιν σκληρών διαπραγματεύσεων κατά τις οποίες τα δύο θέματα συνδέθηκαν με διαφόρους τρόπους. **Πιστέψαμε τότε ότι η Τουρκία θα αναγκαζόταν να αλλάξει την πολιτική της απέναντί μας μετασηματιζόμενη σε κράτος με ευρωπαϊκές αρχές.**

Το συγκριτικό όμως πλεονέκτημα Ελλάδος και Κύπρου ως πλήρων μελών της ΕΕ, μάλλον θα χαθεί αν η Τουρκία, όπως μέχρι τώρα δείχνουν τα πράγματα, επιτύχει πλήρη ένταξη με τους δικούς της όρους διότι μέχρι σήμερα :

α. Η Τουρκία δεν μετακινήθηκε σε κανένα θέμα πλην της δέσμευσής της για υπογραφή του πρωτοκόλλου τελωνειακής σύνδεσης με τα νέα μέλη εντός του 2006.

β. Υπήρξε μνεία στο διαπραγματευτικό πλαίσιο με την ΕΕ ενδεχομένων συννοριακών διαφορών που πρέπει να επιλυθούν με ειρηνικό τρόπο περιλαμβανομένης προσφυγής στο Διεθνές Δικαστήριο (Σ.Σ. Υποτίθεται ότι η μόνη διαφορά που εμείς αποδεχόμεθα είναι μία και όχι πολλές, αυτή της υφαλοκρηπίδος. Θα προσφύγουμε άραγε συναινετικά έστω μόνο για το θέμα αυτό στο Δ.Δ. με 6 ΝΜ χωρικά;;).

γ. Η Τουρκία διαπραγματεύεται τώρα την ελεύθερη διακίνηση των προϊόντων της Κύπρου στην επικράτειά της, έναντι της άρσης της οικονομικής και εμπορικής απομόνωσης του ψευδοκράτους της Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου.

Κατά την άποψή μας Ελλάδα και Κύπρος οφείλουν τώρα να αλλάξουν την τακτική της χωρίς όρους στήριξης της Τουρκίας και να αξιοποιήσουν όλες τις δυνατότητες που παρέχει το διαπραγματευτικό πλαίσιο, ενώ θα πρέπει να καθορίσουν και εξαγγείλουν άμεσα τα ζητήματα εκείνα τα οποία αποτελούν λόγο ασκήσεως αρνησικυρίας στην ένταξη της Τουρκίας αν αυτή δεν συμμορφωθεί (π.χ. αναγνώριση της Κύπρου, αποχώρηση του στρατού κατοχής, άρση του casus belli για την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα 12 ΝΜ κλπ)

Αν δεν συμμορφωθεί, θα πρέπει να αποτρέψουμε την ένταξη ενδεχομένως και με δημοψήφισμα.

Η κοινή λογική λέει ότι η Τουρκία δεν πρόκειται να απεμπολήσει επίσημα ούτε ένα από αυτά που εκείνοι ονομάζουν εθνικά τους δίκαια και εμείς ονομάζουμε επεκτατικές εις βάρος μας διεκδικήσεις, δεδομένου ότι παραμένει ανοικτό αν στο τέλος της πορείας θα γίνει δεκτή ως πλήρες μέλος. Ουδείς θα έδινε, και ειδικά η Τουρκία, χωρίς να είναι βέβαιο ότι θα πάρει.

Αν η μακρά περίοδος των 10 ετών διαπραγματεύσεων καταλήξει σε ειδική σχέση της με την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Τουρκία θα αποκτούσε πολλά προνόμια, όχι όμως σεβασμό στις ευρωπαϊκές αρχές με κίνδυνο η αποτυχία της να γίνει πλήρες μέλος να εξαχθεί με επιθετικότητα προς Ελλάδα και Κύπρο.

Κατά το μακρό αυτό διάστημα πρέπει να ενισχύσουμε και όχι να συρρικνώσουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις μας, τη μόνη πραγματική εγγύηση που έχουμε έναντι της τουρκικής απειλής.

Στην Κύπρο, για πάνω από τριάντα χρόνια μετά την εισβολή, ο Ελληνισμός δεν είχε καμία ευκαιρία να ανατρέψει τα τετελεσμένα της De Facto διχοτόμησης και εθνοκάθαρσης των 200.000 ελλήνων του Βορρά, κυρίως λόγω των δυσμενών για εμάς στρατιωτικών δεδομένων.

Για σχεδόν 30 χρόνια επίσης, όλες οι προσπάθειες που επιχειρήθηκαν μέσω του ΟΗΕ προσέκρουαν στην αδιαλλαξία της Τουρκίας η οποία δεν είχε κανένα λόγο να αλλάξει στάση αφού, πέραν της στρατιωτικής υπεροχής, η διχοτομική της στρατηγική, υπαγορεύθηκε και επιβλήθηκε από τους Βρετανούς και εν συνεχεία τους Αμερικανούς, βοηθώντας πάντοτε των δικών μας **θανασίμων λαθών.**

Στα πλαίσια χρησιμοποίησεως της Ε.Ε. ως μοχλού προκειμένου να κινήσουμε και το Κυπριακό, υποστηρίξαμε την πρωτοβουλία συντάξεως υπό του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ κ. Κόφι Ανάν σχεδίου επίλυσης του Κυπριακού, έτσι ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να είχε το νέο της μέλος ενιαίο και όχι μια χώρα διχοτομημένη, με στρατεύματα κατοχής σε μεγάλο μέρος της στο οποίο μέρος εκ των πραγμάτων, δεν θα μπορούσε να ισχύσει το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Το σχέδιο αυτό, που δίχασε τον πολιτικό κόσμο σε Ελλάδα και Κύπρο, μας ζητούσε να νομιμοποιήσουμε τα τετελεσμένα της εισβολής με την υπογραφή μας. Ο ελληνισμός έπρεπε να δεχθεί τη διάλυση και εξαφάνιση της Κυπριακής Δημοκρατίας όπως αυτή ιδρύθηκε ως ενιαίο και κυρίαρχο κράτος με τις συνθήκες Ζυρίχης - Λονδίνου και στη θέση της να ιδρυθεί μια νέα χώρα η οποία θα απετελείτο από δύο ισότιμα συνιστώντα κράτη, αυτά δηλαδή που προέκυψαν από τη De Facto διχοτόμηση.

Ο τρόπος λειτουργίας της κεντρικής διοικήσεως καθιστώντας απολύτως αδύνατο να λειτουργήσει το κράτος, οδηγούσε με μαθηματική βεβαιότητα σε σύγκρουση και διάλυση, έτσι ώστε το συνιστών Βόρειο Κράτος που θα προέκυπτε από ένα τέτοιο «διαζύγιο», δεν θα είχε κανένα πρόβλημα να αναγνωρισθεί, διότι δεν θα ήταν πλέον παράνομο προϊόν εισβολής, κατοχής και εθνοκαθάρσεως.

Η νομιμοποίηση της εθνολογικής αλλοιώσεως του πληθυσμού, η διατήρηση των συνθηκών εγγυήσεως, το ανώτατο δικαστήριο ξένων δικαστών μη εκλεγόμενων από το λαό και άλλα, όπως η μη ελεύθερη μετακίνηση και εγκατάσταση των ελληνοκυπρίων, αλλά και το ότι η Κυβέρνηση της Κύπρου θα αποζημίωνε τους πρόσφυγες, θα απάλασσε τις κτηματομεσιτικές εταιρίες της Βόρειας Κύπρου και

του Λονδίνου από τις 47000 αγωγές στο διεθνές δικαστήριο, ώστε να συνεχίσουν νόμιμα πλέον να εμπορεύονται τον καρπό της ληστείας των ελληνικών περιουσιών.

Ο κυπριακός λαός καταψήφισε το σχέδιο Ανάν με συντριπτικό ποσοστό.

Προς έκπληξη των υποστηρικτών του, οι απειλές αναγνώρισεως του ψευδοκράτους και απομόνωσης της Κύπρου δεν πραγματοποιήθηκαν, διότι Ευρωπαϊκή Ένωση και ΟΗΕ εξακολουθούν να σέβονται τον εαυτό τους.

Πρόσφατα το αρμόδιο όργανο της Ε.Ε. αποδέσμευσε τη χρηματοδότηση των Τουρκοκυπρίων αλλά παρέπεμψε τις εμπορικές σχέσεις στις καλένδες πράγμα που ικανοποιεί πλήρως την Κύπρο. Ήδη υπήρξαν επαφές με τον κ. Κόφι Ανάν με στόχο νέες πρωτοβουλίες στη βάση ή όχι του σχεδίου του, αυτό θα το δούμε.

Σε κάθε περίπτωση ο ελληνισμός πρέπει να επιμένει στα ψηφίσματα του ΟΗΕ που προνοούν για ενιαία και αδιαίρετη Κύπρο με αποχώρηση των ξένων στρατευμάτων, διότι είναι προτιμότερο να συνεχίζεται η παρούσα κατάσταση με ένα μη αναγνωρισμένο κατοχικό ψευδοκράτος, παρά εμείς οι ίδιοι να νομιμοποιήσουμε τους σφαγείς και να τους παραδώσουμε το θύμα τους.

Η ιδέα της πλήρους αποστρατικοποίησης της Κύπρου ενέχει κινδύνους, καθόσον αγνοείται η εγγύτητα της ηπειρωτικής Τουρκίας και η εκτός περιορισμού δυνάμεων ζώνη της Μερσίνας. Όμως, η υπόθεση των πυραύλων S-300 και οι συνεχείς αναβολές κοινών γυμνασίων Ελλάδος - Κύπρου έδειξαν πόσο επιδεκτικοί είμεθα σε πιέσεις και πόσο οι εξαγγελίες μας περί Ενιαίου Αμυντικού Χώρου και casus belli σε περίπτωση προελάσεως των τουρκικών στρατευμάτων στη Κύπρο είναι αξιόπιστες.

Κλείνοντας τη σύντομη αυτή ανασκόπηση θα ήθελα να τονίσω τα εξής:

α. Η Τουρκία ποτέ δεν θα εγκαταλείψει τις διεκδικήσεις της που στρέφονται εναντίον της Ελλάδος και της Κύπρου ακόμη και αν γίνει πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

β. Ο Ελληνισμός οφείλει να διατηρεί την ισορροπία δυνάμεων με την Τουρκία αντισταθμίζοντας την ποσότητα με την ποιότητα και την τεχνολογία.

γ. Η Κύπρος πρέπει να συνεχίσει να ανθίσταται στη νομιμοποίηση της διχοτόμησης, να επιμένει στα ψηφίσματα του ΟΗΕ, να θωρακίζεται όσο μπορεί αμυντικά και να αναπτύσσει την στρατιωτική συνεργασία με την Ελλάδα.

δ. Οι ελληνικές κυβερνήσεις πρέπει να μάθουν να ανθίστανται στις πιέσεις των συμμάχων και να μη υποχωρούν χωρίς ανταλλάγματα

ε. Ο Ελληνικός λαός πρέπει να είναι ενήμερος και να μη παραπλανάται για την απειλή και τις επιπτώσεις που μπορεί να έχουν οι ενέργειες της Τουρκίας, έτσι ώστε να έχει συνείδηση

των θυσιών που του ζητούνται καθημερινά αλλά και των θυσιών που θα κληθεί να κάνει σε μία ακραία περίπτωση συγκρούσεως.

ΟΙ ΑΕΡΟΜΑΧΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΙΓΙΑΚΟ ΑΕΡΑ ΚΑΙ Η ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΗΤΟ

Αντιστρατήγου εα Γεωργίου Κοράκη

Μέλους ΔΣ/ ΕΛΕΣΜΕ

Ήταν στατιστικώς αναμενόμενο ότι κάποια ημέρα θα συνέβαινε η σύγκρουση στον Αιγαίο αέρα με την έννοια ότι με τις τόσες διεισδύσεις των Τουρκικών Αεροσκαφών στον Ελληνικό εναέριο χώρο και τις αντίστοιχες αναχαιτίσεις που είναι εκ των πραγμάτων υποχρεωμένη η πολεμική μας αεροπορία να κάνει, ήταν αναπόφευκτο ότι κάποτε το μοιραίο θα συνέβαινε και αυτό έγινε, τη Τρίτη 23 Μαΐου 2006 και ώρα 1245 ΝΑ της Καρπάθου, στη διάρκεια προσπάθειας αναγνώρισης Τουρκικών Αεροσκαφών που είχαν εισέλθει παράνομα εντός του FIR Αθηνών παραβιάζοντας και τους διεθνείς κανόνες Αεροπλοΐας.

Το τραγικό επεισόδιο το « **χρονικό ενός προαναγγεληθέντος θανάτου** » συνέβει σε μια κρίσιμη για την Τουρκία χρονική στιγμή. Η κρισιμότητα προσδιορίζεται από τη δολοφονία του Τούρκου δικαστή που ανέδειξε κατά το καλύτερο τρόπο την φονταμελιστική της πλευρά που θέλει να παρουσιάζει εξωτερικά την εικόνα κοσμικού κράτους ενώ ταυτόχρονα οι ισλαμιστές να έχουν την δυνατότητα να παρεμβαίνουν δυναμικά, από τη δημόσια έκκληση του Αρχηγού του Τουρκικού Γενικού Επιτελείου, Στρατηγού Οζγκιόκ προς τους πολίτες της χώρας για συνέχιση των διαμαρτυριών, που αποτελεί ένδειξη κρίσης του πολιτικού συστήματος και αναδεικνύει την υπόγεια (πραγματική η παραπαιστική) διαμάχη της δυαρχίας, πολιτικής και στρατιωτικής εξουσίας και τέλος από τις υποχρεώσεις της Τουρκίας έναντι της ΕΕ και τις οδυνηρές γιαυτήν αποφάσεις που καλείται να λάβει. Όλα τα παραπάνω συμπληρώνουν το περιβάλλον εσωτερικής κρίσης της Τουρκίας και δικαιολογούν την θεωρία περί εξαγωγής της κρίσης προς τον αδύναμο εξωτερικό κρίκο που είναι η χώρα μας.

Τα Τουρκικά αεροσκάφη που ενεπλάκησαν στο τραγικό συμβάν στο Αιγαίο προφανώς βρισκόντουσαν σε κατασκοπευτική αποστολή. Επιχειρούσαν να πετάξουν επάνω από τη Κρήτη για να ελέγξουν με αεροφωτογραφίες (Κύρια αποστολή του φωτογραφικού φάντομ που το συνόδευαν τα δύο μαχητικά F-16) την επιχειρησιακή κατάσταση των S-300 (όπλο στρατηγικής σημασίας και το ενδιαφέρον της Τουρκίας αυξημένο).

Από την εξέταση όλων των παραμέτρων της σύγκρουσης, το ασφαλέστερο συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι η σύγκρουση υπήρξε το αποτέλεσμα επικίνδυνου επιθετικού ελιγμού του Τούρκου πιλότου και γιαυτό κατάφερε να σωθεί χρησιμοποιώντας το αυτόματο σύστημα εκτόξευσης. Εάν η σύγκρουση γινόταν από λάθος, χρονικό περιθώριο για χρησιμοποίηση του

συστήματος εκτόξευσης δεν υπάρχει. Σε αυτό συμφωνούν και οι περοσσότεροι από τους ειδικούς.

Η Τουρκία από το 1973 αμφισβητεί σταθερά και αποφασιστικά τα κυριαρχικά μας δικαιώματα στο Αιγαίο. Με τις συνεχείς, σχεδόν καθημερινές και αδιάλειπτες « **αερομαχίες** » που προκαλεί, επιμένει στις σε βάρος μας ιμπεριαλιστικές της βλέψεις.

Είναι άξιο επισήμανσης ότι από τη στιγμή της σύγκρουσης η Ελληνική αποφασιστικότητα δεν έγινε αντιληπτή. Απεναντίας ενώ ένας Έλληνας μαχητής έπεσε στο πεδίο της αναχαίτισης του Τουρκικού επεκτατισμού, η χώρα μας, θύμα της προκλητικής συμπεροφοράς της γείτονος, συναποφάσισε με τον « **επιδρομέα** » να κρατηθούν οι τόνοι χαμηλοί, για να μην επηρεαστεί η ενταξιακή της πορεία προς την ΕΕ. Κάποιοι προσπαθούν να μας πείσουν να αποδεχθούμε την πολιτική της ανοχής προς την Τουρκία που υποχρεωτικά θα μετατραπεί σε υπακοή προς αυτή, να μας πείσουν να αποδεχτούμε τη θεωρία τους όπως την διδαχθήκανε σε « **επιμορφωτικά σεμινάρια** », να αποδεχτούμε ότι, πορεύεται στην Ευρώπη και συμπεριφέρεται με σεβασμό των στοιχειωδών αρχών διεθνούς δικαίου, ότι δεν ευθύνεται με τις φρικτές δολοφονίες ντόπιου πληθυσμού, να ξεχάσουμε ότι δείχνοντας τη καλή της θέληση και με την υποστήριξη των προστατών της αύξησε σημαντικά τις προκλήσεις της στο Αιγαίο.

Η πολιτική μας ηγεσία έχει μεταφέρει τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις από το πεδίο της πολιτικής και διπλωματίας σε επιχειρησιακό επίπεδο. Οι Ένοπλες δυνάμεις και ιδιαίτερα η πολεμική αεροπορία που έχει επωμιστεί το βάρος του « **ακήρυκτου πολέμου στο Αιγαίο** » έχει πληρώσει βαρύ τίμημα. Από το 1974 μέχρι σήμερα έχασαν τη ζωή τους 115 Έλληνες πιλότοι και συνετρίβησαν 197 αεροσκάφη στη συντριπτική πλειοψηφία μαχητικά. Παρά ταύτα οι Έλληνες πιλότοι κρατούν ψηλά τη σημαία γιατί έχουν στο νού και τη καρδιά την Ελλάδα και με πίστη και αφοσίωση αντιμετωπίζουν την κάθε παραβατικότητα της Τουρκίας στον Αιγαϊκό εναέριο χώρο. Όταν όμως η θυσία του υπερασπιζόμενου την πατρίδα, ήρωα σημεναγού Κωνσταντίνου Ηλιάκη παρουσιάζεται περίπου ως ένα σύνηθες « **τροχαίο** »

Ατύχημα των αιθέρων τότε πλήττει η ηθική διάσταση της προσφοράς προς την πατρίδα των υπερασπιστών της. Η επίσημη αντίδραση στο επεισόδιο έγινε με τρόπο που βγήκε προς έξω το φοβικό μας σύνδρομο. Δείξαμε μεγάλη αγωνία για να εξασφαλίσουμε διπλωματικά το « **μη χειρότερα** » και ο θύτης κέρδισε τις εντυπώσεις βομβαρδίζοντας από τη πρώτη στιγμή του συμβάντος τη διεθνή κοινή γνώμη με την πληροφορία ότι κάναμε αναχαίτιση στο διεθνή εναέριο χώρο όπου μόνο αναγνώριση προβλέπεται να γίνεται ενώ για πολλές ώρες η δική μας επίσημη θέση δεν είχε ακουστεί. Χάσαμε την ουσία γιατί εγλωβιστίκαμε στην επιμονή της Ευρωπαϊκής προοπτικής της Τουρκίας. Τουλάχιστον οι αμόδιοι αντελήφθηκαν το μέγεθος της βλάβης που προκαλείται στα Εθνικά μας θέματα όταν από ολιγοπία η αμηχανία δεν ενημερώνεται σωστά και άμεσα η διεθνής κοινή γνώμη ;

Παρά τα χαμόγελα και τις χειραψίες σε πολιτικό και διπλωματικό επίπεδο οι σχέσεις μας με την Τουρκία είναι τεταμένες. Παρότι προβάλλει συνεχώς και νέες απαιτήσεις σε βάρος μας, η διακηρυγμένη επιλογή της χώρας μας (όχι μόνο της παρούσης αλλά και της προηγούμενης κυβέρνησης) είναι η βελτίωση του κλίματος των σχέσεων. Η πολιτική της προσέγγισης μπορεί να αποδώσει όταν πράγματι υπάρχει καλή θέληση και βούληση και από τις δύο πλευρές. Η προσέγγιση δεν μπορεί να γίνει με μονομερή βήματα από την πλευρά μας και ουτε με αγόρασμα χρόνου. Η χώρα μας ενδιαφέρεται περισσότερο από την ίδια τη Τουρκία να συνεχιστεί η ενταξιακή της πορεία. Η επιδίωξη όμως αυτή δεν εξασφαλίζεται με ενδοτικότητα και το σύνδρομο του φόβου όταν μάλιστα αυτά παρουσιάζονται ως ψυχραιμία και σύνεση. Το πιο επικίνδυνο όμως με την ακολουθούμενη πολιτική είναι ότι υποκαθιστούμε την πραγματικότητα με το επιθυμητό. Όλοι μας θέλουμε μια Τουρκία διαλλακτική και συζητήσιμη. Όμως με το να το επιθυμούμε δεν γίνεται πραγματικότητα με πολιτική ενδοτικότητας. Το μόνο σιγουρο που έχουμε πετύχει είναι η Τουρκία όχι μόνο να αγνοεί αλλά και να απαξιώνει τις δικές μας χειρονομίες καλής θέλησης και αυτό θα συνεχίζεται όσο αυτές δεν θεμελιώνονται σε ισχύ.

Η πραγματικότητα είναι ότι η Τουρκία ακόμη και με την ιδιότητα της υποψήφιας για ένταξη στην ΕΕ παραμένει αμετακίνητη στις επιδιώξεις της σε βάρος μας παρά το σταμάτημα των πτήσεων πολεμικών αεροσκαφών προς την αεροπορική βάση της Πάφου στη Κύπρο (για τελευταία φορά πέταξαν το 2000), τη μη συμμετοχή της πολεμικής αεροπορίας στην Άσκηση Τοξότης της Εθνικής Φρουράς που εκτελείται μια φορά το χρόνο κ.λ.ενέργειες-αποδείξεις καλής μας θέλησης.(για να μην αναφερθώ στην ειδική τελετή που οργανώσαμε στην Αεροπορική Βάση της Αγκιάλου για να υποδεχθούμε , νομίζω το 2002, την εκεί προσγείωση Τουρκικών F - 16 που θα συμμετείχαν σε κοινή άσκηση, να μην αναφερθώ στο γεγονός ότι στείλαμε Υπαρχηγό του ΓΕΣ για να επισκεφθεί Τούρκο πιλότο που είχε διασωθεί από πτώση του αεροσκάφους του στο Αιγαίο και είχε μεταφερθεί στο Νοσοκομείο της Μυτιλήνης προσφέροντας του μάλιστα ανθοδέσμη γεγονός που είδαμε στις οθόνες μας).

Η προειδοποίηση του Πρωθυπουργού της χώρας μας προς την Τουρκία, την επομένη της απώλειας ενός ακόμη πιλότου μας, ότι η συμπεριφορά της συνυπολογίζεται και συνεκτιμάται στην Ευρωπαϊκή της πορεία για να έχει ουσία πρέπει να έχει και περιεχόμενο. Τέτοιες δηλώσεις έχουν ακουστεί πολλές φορές , είναι κενές διακηρύξεις του αδύνατου, είναι φραστικοί παλληκαρισμοί αφού ουδέποτε μέχρι τώρα συνοδεύτικαν από αποφασιστικές πολιτικές πράξεις. Όσο η χώρα μας αποφεύγει να δηλώσει με σαφήνεια και αποφασιστικότητα το ότι θα κλείσει ο δρόμος προς την ΕΕ εάν η Τουρκία δεν εκπληρώσει τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει , τα ελάχιστα και τα αυτονόητα, όσο συνεχίζεται η άνευρη στάση μας, θα οδηγούμαστε σε μεγαλύτερες κρίσεις.

Η πολιτική που ακολουθούμε τις πλήρους απορρόφησης των Τουρκικών κραδασμών με την εκτίμηση ότι η Τουρκική παραβατικότητα θα υποχωρήσει από

θεσμικές πιέσεις της ΕΕ είναι ένα απατηλό όνειρο, είναι ψευαίσθηση και δεν αντέχει σε βάθος χρόνου. Η παραδοχή μας στη Μαδρίτη ότι η Τουρκία έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο, αρα προστατεύσιμα, έχει χειροτερεύσει τους όρους μιας μελλοντικής συζήτησης των Ελληνοτουρκικών σχέσεων. Η πολιτική έναντι της Τουρκίας που έχει ως επίκεντρο την ουσιαστικά ανύπαρκτη Ευρωπαϊκή της πολιτική εμπεριεχει και την αίσθηση της αδυναμίας ιδιαίτερα της στρατιωτικής.

Η Τουρκία με την συμπεριφορά της ελεγχόμενης έντασης στο Αιγαίο, της προβολής επιπλέον αξιώσεων σε βάρος μας έχει αποδεσμεύσει την πολιτική μας ηγεσία από τυχόν δεσμεύσεις έναντι φίλων και συμμάχων μας και οφείλει να επαναπροσδιορίσει τη πολιτικής της έναντι της γείτονος όταν μάλιστα.:

A. Η στρατηγική του Ελσίνκι έχει εξαντλήσει την όποια χρησιμότητα της (Είσοδο της Κύπρου στην ΕΕ)

B. Η Ευρωπαϊκή και Ελληνική κοινή γνώμη αντιτίθενται στην είσοδο της Τουρκίας στην ΕΕ

Γ. Είναι σίγουρο ότι οση καλή διάθεση και αν επιδείξει η χώρα μας, οση υποστήριξη και αν δώσει στην ενταξιακή της πορεία η επεκτατική της πολιτική έναντι της χώρας μας δεν πρόκειται να αλλάξει.

Δ. Η συλλογιστική που προσβλέπει στην αλλαγή της Τουρκικής συμπεριφοράς μέσα από μια εσωτερική αλλαγή στην ίδια την Τουρκία είναι ρομαντική πολιτική.

Η Τουρκία σήμερα ακολουθεί δυο πορείες -πολιτικές μια επεκτατική και μια Ευρωπαϊκή με τη χώρα μας να « **στρώνει το χαλί** » στη δεύτερη πορεία.Με την μέχρι τώρα τακτική μας έχουμε καταφέρει να μετατρέψουμε τον υποτιθέμενο Ευρωπαϊκό μοχλό πίεσης επι της Τουρκίας σε μοχλό πίεσης προς την Ελλάδα και την Κύπρο προκειμένου με δικές μας υποχωρήσεις και την υποστήριξη των προστατών της να διατηρείται ο δρόμος της Τουρκίας ανοικτός προς την ΕΕ. Είναι καιρός η χώρα μας να προχωρήσει σε μια σοβαρή αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της μέχρι τώρα πολιτικής της έναντι της Τουρκίας. Να φέρει προς συζήτηση και προβληματισμό στην ΕΕ την απαράδεκτη συμπεριφορά της Τουρκίας που θίγει και το σύνολο της Κοινότητας και να απαιτήσει συγκεκριμένες χρονικές δεσμεύσεις της. Εφόσον συνεχίσει την επεκτατική σε βάρος μας πολιτική η χώρα μας οφείλει να διαμηνύσει ότι θα άρει την εμπιστοσύνη της στην ενταξιακή της πορεία. Η στρατηγική αυτή να ενταχθεί σε ένα γενικότερο σχεδιασμό βελτίωσης της θέσης μας ανάμεσα στους εταίρους μας στην ΕΕ, σφυρηλάτισης της εσωτερικής ενότητας , βελτίωσης της επαγρύπνησης και αμυντικής ικανότητας.

Μέσα στο ιδιαίτερα συγχυσιακό περιβάλλον που δημιουργήθηκε από το επεισόδιο της σύγκρουσης των αεροσκαφών αλλά κυρίως από την προσπάθεια να

διατηρηθούν οι τόνοι χαμηλοί μας διέφυγε η πραγματικότητα και μας έμεινε η ανακούφιση ότι για μια ακόμη φορά γλιτώσαμε τον πόλεμο και κατά συνέπεια πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι. Ας ελπίσουμε ότι η απώλεια του Σμηναγού Κωνσταντίνου Ηλιάκη του τελευταίου άταφου υπερασπιστή του Αιγαίου θα αποτελέσει αφορμή για αφύπνιση από το όνειρο.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

(15-6-2006)

Υπό Προέδρου ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Θα ήταν όντως ασυγχώρητη υπεκφυγή, εάν παρά τα όσα λέγονται, γράφονται και συμβαίνουν στον περίγυρο της Ελλάδος και εμπίπτουν στη σφαίρα των «Προβληματισμών», δεν εσχολιάζοντο έστω και ακροθιγώς στον περιορισμένο αυτό χώρο. Αφορμή η όχι και τόσο άσκοπη και μη κατευθυνόμενη έξαρση γεγονότων κρίσεων και απόψεων περί τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, ενόψει των αρξαμένων ενταξιακών διαπραγματεύσεων της φίλης Τουρκίας με την ΕΕ. Στην εκ πρώτης όψεως απλή ιστορική αναδρομή διαπιστώνεται πως οι δύο ισχυροί πυλώνες του Τουρκικού κράτους και έθνους, που κατόρθωσαν επιτυχώς και διαχρονικώς να διατηρήσουν τη χώρα στο προσκήνιο των διεθνών εξελίξεων και να συμβάλουν στην επίτευξη των εθνικών στόχων της, ιδιαίτερα σε βάρος της γείτονος Ελλάδος, είναι οι Ένοπλες Δυνάμεις και το Διπλωματικό Σώμα. Αμφότερες θεσμικές, συστατικές δυνάμεις του Τουρκικού κράτους υπηρετούν επιτυχώς την μακρόχρονη εθνική στρατηγική της χώρας, που στόχο έχει την αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάνης δια το μοίρασμα του Αιγαίου. Δι' αυτό σκοπίμως η Τουρκία δεν υπέγραψε τη Συνθήκη του Διεθνούς Δικαίου της Θαλάσσης, αλλά και ούτε και αναγνωρίζει το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Εκμεταλλευομένη τα ισχυρά της «χαρτιά» και τα σφάλματα έως αδυναμίες της Ελλάδος επιτυγχάνει δια των Ενόπλων Δυνάμεων την κατάληψη και κατοχή του βορείου τμήματος της ελληνικής νήσου Κύπρου, παραβαίνει και παραβιάζει καθημερινώς επί μία τριακονταετία τον ελληνικό και θαλάσσιο χώρο, στο Αιγαίο, διεκδικεί γκρίζες ζώνες και οικειοποιείται ό,τι ελληνικό έχει στην επικράτειά της, προβάλλουσα συνάμα το περίφημο και γνωστό Casus Belli. Παράλληλα δια της επιδέξιας διπλωματίας προσπαθεί να νομιμοποιήσει τις ενέργειες και να τις κατοχυρώσει στους διεθνείς φορείς. Παρουσιάζει μία αήθη δυναμική επιβολής των θέσεων και απόψεων προς την ΕΕ. Απαιτεί την είσοδό της, χωρίς καν να έχει εκπληρώσει ούτε ίχνος των υπεσχημένων. Και επιτυγχάνει τις ημέρες αυτές το κλείσιμο του πρώτου κεφαλαίου που αναφέρεται στην «Έρευνα και την Επιστήμη», με τη συναίνεση, προς άρση του βέτο της Κύπρου, του ανοίγματος και πάλι του σχετικού κεφαλαίου σε περίπτωση μη εκπληρώσεως των ήδη ανεκτελέστων υποχρεώσεων. Και ας μη αυταπατάται κανείς πως κατά τον ίδιο τρόπο θα κλείσει και τα 35 κεφάλαια.

Έτσι εύλογα διερωτάται ο καθένας, γιατί οι ηγέτες της ΕΕ δέχονται τις απαιτήσεις της Τουρκίας και παραβλέπουν τις αθετήσεις και μάλιστα ερχόμενοι σε αναντιστοιχία με τη θέληση των λαών τους; Τι προσδοκούν από την ένταξη της Τουρκίας, που δεν το διαισθάνονται και δεν το αποδέχονται οι λαοί τους; Ποία τα οφέλη; Είναι περισσότερα από τις ζημιές; Δεν βλέπουν πως η Τουρκία δεν συνάδει θεσμικά, πολιτικά, πολιτιστικά, ιδεολογικά, θρησκευτικά, γεωγραφικά και δεν ωφελεί πληθυσμιακά και οικονομικά;

Δυστυχώς σ' αυτό το μήκος κύματος κινείται η Ελλάς προσκολλημένη αφελώς στο δυϊσμό του Τουρκικού Εθνικού Κέντρου και τη θερμή υποστήριξη της ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ, παρά τις όποιες ταπεινωτικές ενέργειες σε βάρος της και τις μελλούμενες πληθυσμιακές ανακατατάξεις όταν θα καταστούν ισότιμοι εταίροι. Οικονομικοί παράγοντες, ακόμη και η «Εθνική» Τράπεζα της Ελλάδος επενδύουν στη γείτονα Τουρκία, αγνηφώντας τους ενδεχομένους κινδύνους, ενισχύουσες συνάμα την κατά της Ελλάδος πολεμική μηχανή της. Σειρές γλυκανάλατων τηλεοπτικών έργων με ελληνοτουρκικές αγάπες. Ανεφάρμοστα «μορατόριουμ» ενισχύονται δια να υπηρετήσουν το απαιτούμενο κλίμα της ένταξης. Δημοσκοπήσεις και φτιασιδωμένες επιστολές βλέπουν το φως της δημοσιότητας, αποδύομενες σε μια κατευθυνόμενη εκστρατεία ποδηγέτησης της κοινής γνώμης, δια την εμπέδωση της κατάστασης του «μη πόλεμος», την με άλλα λόγια αποδοχή των Τουρκικών διεκδικήσεων δια τη διατήρηση μιας αναξιοπρεπούς με δόση ραγιαδισμού ειρήνης.

Στα πλαίσια της ένταξης στην ΕΕ η Αλβανία έκανε τα πρώτα βήματα με την υπογραφή (12 Ιουνίου 2006) της συμφωνίας Σταθεροποίησης και Σύνδεσης με την ΕΕ, στις αγκάλες της οποίας θα οδηγηθεί μετά από μία κατ'ελάχιστον δεκαετία, μέσα από μία δύσκολη πορεία πολιτικών και οικονομικών μεταρρυθμίσεων. Επ' ευκαιρία πρέπει να επισημανθεί πως η Ελλάς, παρά τα προσφερόμενα προς την γείτονα χώρα και την ελληνικότητα της Βόρειας Ηπείρου, έπεται σε δράσεις στην Αλβανία έναντι της φίλης Ιταλίας που ιστορικά επιδεικνύει έντονο ενδιαφέρον δια την περιοχή.

Η επιτευχθείσα προσφάτως ανεξαρτητοποίηση του Μαυροβουνίου καθιστά επικειμένη την τοιαύτη του Κοσσυφοπεδίου και ενδεχομένη την αποσύνθεση των Σκοπίων. Κυρίως όμως επιδρά δυσμενώς στην προσπάθεια επανένωσης της Κύπρου και ίσως να ανοίξει την όρεξη και άλλων πλην της Ελλάδος που έχει απεμπολήσει εδώ και είκοσι χρόνια τις εθνικές διεκδικήσεις ή κατά το ηπιώτερο δεν είναι έτοιμη να τις υποστηρίξει.

Θερμόν το αρχόμενο θέρος. Είθε όμως τα τελευταία μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης να τηρηθούν δια να δυνηθεί ο λαός να δροσισθεί στα νερά των ελληνικών νησιών.

Μέλη και φίλοι είθε να έχουν ξένοιαστες θερινές διακοπές. Το φθινόπωρο μάλλον θα φέρει φουρτούνες ενόψει των συζητήσεων της ενταξιακής πορείας του Δεκεμβρίου. Έτσι τα ζούμε μία στο ξύδι, μία στο λάδι, ώσπου να σιτεύσωμεν.

5^ο ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. "ΠΥΡΟΜΑΧΙΚΑ"

16-17 ΜΑΙΟΥ 2006

Τα βασικά συστατικά στοιχεία των ενόπλων και ιδιαίτερα των πολεμικών συγκρούσεων μπορούν να ενταχθούν σε τρεις βασικές και μεγάλες κατηγορίες: Το έμψυχο και ιδιαίτερα το ανθρώπινο δυναμικό, το άψυχο ή υλικό δυναμικό και το περιβάλλον. Το άψυχο δυναμικό περιλαμβάνει ένα μεγάλο αριθμό υλικών, μέσων, και εφοδίων μεταξύ των οποίων πρωτεύουσα θέση κατέχουν τα πυρομαχικά. Χωρίς πυρομαχικά πολεμική ισχύς δεν μπορεί να εννοηθεί και πόλεμος δεν γίνεται.

Υπό την ευρεία έννοια του επιδιωκόμενου σκοπού και του επιτυγχανόμενου αποτελέσματος στις ένοπλες αντιπαλότητες και ιδιαίτερα στις πολεμικές συγκρούσεις ως τα πρώτα πυρομαχικά μπορούν να χαρακτηριστούν τα βέλη, οι πέτρες που εκσφενδονίζονταν με σφενδόνες, οι λίθοι και οι φλογοβόλες μπάλες που εκτοξεύονταν με τους καταπέλτες και άλλα παρόμοια αντικείμενα, όπως και το υγρό πυρ των Βυζαντινών (6^ο-12^ο αιώνες).

Εκείνων των υλικών τη θέση πήραν στον μεσαίωνα τα αποκαλούμενα σήμερα πυρομαχικά, τα οποία εφευρέθηκαν παράλληλα με τα πυροβόλα όπλα, με τα οποία σε πολλές περιπτώσεις αποτέλεσαν αδιαίρετα δίδυμα μάχης. Τα αρχικά απλά πυρομαχικά (βόλια και συμπαγείς μπάλες-οβίδες), με την πρόοδο της τεχνολογίας σταδιακά εξελίχθηκαν, έγιναν σύνθετα και πολύπλοκα και ανάλογα με τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούνταν, όπως και το αποτέλεσμα που επέφεραν εντάχθηκαν σε κατηγορίες (κατά προσωπικού, εμπρηστικά, διατρητικά, καπνογόνα, φωτιστικά κλπ) και έλαβαν διάφορες μορφές όπως βολίδας, βλήματος, ρουκέτας, βόμβας, βομβίδας, χειροβομβίδας, νάρκης, εκρηκτικής ύλης και πολλές άλλες.

Όλα αυτά τα πυρομαχικά, σε όσες περιπτώσεις απαιτούνταν, μαζί με τα πυροβόλα όπλα, από τα οποία εκτοξεύονταν, κατέστησαν πλήρως από τον σημαντικότερο ρόλο τους στις πολεμικές συγκρούσεις. Ένα ρόλο σύνθετο και σημαντικότερο. Τόσο σημαντικό, που δεν θα ήταν υπερβολή να λεχθεί ότι το αποτέλεσμα της σύγκρουσης σε μέγιστο βαθμό, εξαρτάται από τα διατιθέμενα- χρησιμοποιούμενα πυρομαχικά και τον τρόπο χρησιμοποίησης αυτών. Αυτός ο ρόλος ανήγαγει τα πυρομαχικά σε σημαντικότερη συνιστώσα της μαχητικής ισχύος και σοβαρότατο παράγοντα στην αξιοποίηση της ισχύος για την εκπλήρωση της αποστολής των Ενόπλων Δυνάμεων.

Ως συνιστώσα της μαχητικής ισχύος των στρατευμάτων, τα πυρομαχικά επηρεάζουν αυτήν ανάλογα με τις κατηγορίες, τα είδη και τις ποσότητες στις οποίες αυτά διατίθενται από τα στρατιωτικά τμήματα στο θέατρο πολέμου και τα επί μέρους πεδία των μαχών αυτού. Γνωστό και αποδεδειγμένο είναι

ότι στην εκτίμηση της σχετικής μαχητικής ισχύος των αντίπαλων πλευρών ένα βασικό στοιχείο που λαμβάνεται ή τουλάχιστον πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπ' όψη είναι αυτό των πυρομαχικών.

Ως παράγοντας στην αξιοποίηση- τον τρόπο χρησιμοποίησης- της όποιας ισχύος στρατιωτικών δυνάμεων για την εκτέλεση της πολεμικής αποστολής τους από τα πυρομαχικά που διαθέτουν αμφότεροι οι αντίπαλοι εξαρτώνται όλα σχεδόν τα στοιχεία σχεδίασης και διεξαγωγής των επιχειρήσεων όπως είναι: Η επιλογή και η οργάνωση του εδάφους, ο χρόνος και οι συνθήκες από πλευράς καιρού και φωτός ανάληψης- διεξαγωγής, η μορφή του αγώνα (αμυντικός- επιθετικός), ο ελιγμός και πολλοί άλλοι.

Με τη διττή ιδιότητα της συνιστώσης της πολεμικής ισχύος και παράγοντα στην αξιοποίησή της τα πυρομαχικά επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό τις άλλες συνιστώσες ισχύος και την όλη προπαρασκευή και ετοιμότητα των Ενόπλων Δυνάμεων για την εκτέλεση του έργου και της αποστολής τους. Το ηθικό του προσωπικού, η εκπαίδευση, η διοικητική μέριμνα είναι στοιχεία άμεσα συνδεδεμένα με της κατηγορίες και τα είδη των πυρομαχικών που διαθέτουν και προορίζονται να χρησιμοποιήσουν οι ΕΔ όπως και τα πυρομαχικά που θα χρησιμοποιήσουν οι αντίπαλοί τους. Από αυτά επίσης εξαρτώνται η αξιοποίηση του εδάφους- του επιχειρησιακού περιβάλλοντος γενικά, η παραλλαγή, η απόκρυψη και η κάλυψη, η σχεδίαση της παραπλάνησης και σε μεγάλο βαθμό αυτό το στοιχείο του αιφνιδιασμού.

Όλα αυτά έχουν καταδειχθεί πλήρως δια μέσου της ιστορίας των πολεμικών συγκρούσεων. Ως σταθμοί του ρόλου των πυρομαχικών στις πολεμικές συγκρούσεις μπορούν να χαρακτηριστούν:

-Η πλήρης κατάργηση των κάστρων και των τειχών γενικά ως μέσου αμύνης και υπεράσπισης των κατοικημένων τόπων με την από τους στρατούς απόκτηση εκρηκτικών πυρομαχικών τα οποία κατέστρεφαν και κατακρήμνιζαν τα κάστρα, τους πύργους τα και τείχη. Μια εξέλιξη που επέφερε ριζικές αλλαγές στην όλη σχεδίαση και τη διεξαγωγή των πολεμικών επιχειρήσεων σε τακτικό και στρατηγικό επίπεδο.

-Η με την εφεύρεση και χρησιμοποίηση των πυροβόλων όπλων (πυροβόλα πυροβολικού, πολυβόλα, ταχυβόλα τυφέκια κλπ) και των πυρομαχικών τους πλήρης διαφοροποίηση των σχηματισμών και της διάταξης των τμημάτων στη μάχη. Από τους πυκνούς σχηματισμούς και τις κατά βάση γραμμικές διατάξεις, τα τμήματα αραιώσαν και έλαβαν διατάξεις σε βάθος, ενώ παράλληλα για την προστασία τους αναγκάστηκαν να καταφύγουν στην εκσκαφή των ορυγμάτων- χαρακωμάτων και την οχύρωση του εδάφους (ναρκοπέδια, πολυβολεία, ολμοβολεία, πυροβολεία, κλπ). που έφθασε στο αποκορύφωμά της στη διάρκεια των δύο παγκοσμίων πολέμων.

Στους πολέμους εκείνους και αργότερα γνωστή είναι η επίδραση των πυρομαχικών στη διεξαγωγή νυχτερινών επιχειρήσεων, οι οποίες κατά κανόνα ήταν αδύνατο να αναληφθούν εάν δεν διατίθεντο επαρκή φωτιστικά πυρομαχικά. Εξ άλλου γνωστή είναι η εξάρτηση που υπήρχε και συνεχίζει να υπάρχει από τις κατηγορίες τα είδη και τις ποσότητες των πυρομαχικών της δυνατότητας των αντιπάλων να αναλάβουν επιθετικές επιχειρήσεις. Ακόμη γνωστές είναι οι επιδράσεις που είχαν στις πολεμικές επιχειρήσεις τα αποκληθέντα Πυρηνικά Χημικά Βιολογικά (ΠΒΧ) πυρομαχικά- ανεξάρτητα από το εάν ονομάστηκαν Όπλα στην ουσία αυτά είναι είδη πυρομαχικών- τα οποία επέφεραν σημαντικότερες διαφοροποιήσεις στην τακτική και ακόμη στη στρατηγική σχεδίαση και διεξαγωγή τους. Οι διαφοροποιήσεις του πυρηνικού πυρομαχικού στη διεξαγωγή των επιχειρήσεων δεν διαπιστώθηκαν αφού το πυρομαχικό αυτό μετά τα καταστροφικότερα αποτελέσματα που είχε το 1945 στις πόλεις Χιροσίμα και Ναγκασάκι δεν επαναχρησιμοποιήθηκε.

Αυτός ο σημαντικότερος ρόλος των πυρομαχικών που καταδείχθηκε και επιβεβαιώθηκε στους πολέμους του παρελθόντος είναι αυτός, που οδηγεί τους στρατούς και τις χώρες να καταβάλουν αέναες εντατικές προσπάθειες για την μέσω της τεχνολογικής προόδου-ιδιαίτερα της πληροφορικής τεχνολογίας- βελτίωση των υπαρχόντων και την εφεύρεση νέων περισσότερο αποτελεσματικών πυρομαχικών. Τα αποτελέσματα των προσπαθειών αυτών όπως συνέβαινε και στο παρελθόν παρουσιάζονται να είναι εντυπωσιακά. Οι πολεμικές συγκρούσεις των τελευταίων χρόνων, όπως ήταν εκείνες στην πρώην Γιουγκοσλαβία, το Αφγανιστάν και τους δύο πολέμους στο Ιράκ (1991 και 2003) κατέδειξαν ότι έχουν κατασκευαστεί πυρομαχικά με δυνατότητες και αποτελεσματικότητα σε διατρητικότητα, καταστρεπτικότητα, βεληνεκή, ακρίβεια στόχευσης και προσβολής των στόχων και άλλα χαρακτηριστικά κατά πολύ διαφορετικά από εκείνα των πυρομαχικών και του όχι μακρινού παρελθόντος. Αυτά τα σε κάποιες περιπτώσεις καταπληκτικά χαρακτηριστικά ήταν που οδήγησαν και στον χαρακτηρισμό ορισμένων κατηγοριών και ειδών από αυτά ως έξυπνα πυρομαχικά.

Τα όλο και εξελισσόμενα- βελτιούμενα αλλά και δαπανηρότατα σύγχρονα πυρομαχικά όπως είναι τα αυτόνομα αυτοκατευθυνόμενα ή τηλεκατευθυνόμενα συστήματα- πύραυλοι και βόμβες- τα βλήματα, οι ρουκέτες, οι νάρκες, οι βομβίδες, οι βολίδες και ακόμη οι ηλεκτρομαγνητικοί παλμοί, οι χημικές συνθέσεις που εκτοξεύονται υπό μορφή νέφους και άλλα, όπως συνέβη και σε άλλες περιόδους στο παρελθόν, δημιουργούν διαφορετικά ή και νέα δεδομένα τόσο στη δημιουργία πολεμικής ισχύος όσο και στην χρησιμοποίηση αυτής για την ασφάλεια- άμυνα των χωρών και την εν γένει υπηρετήση των εθνικών σκοπών τους. Η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. αποσκοπεί με την οργάνωση του 5^{ου} Σεμιναρίου στην σε κάποιο βαθμό τουλάχιστον

διερεύνηση των δεδομένων αυτών, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορούν στις ελληνικές ΕΔ, τις εργασίες του οποίου αρχίζουμε τώρα.

Με τις τοποθετήσεις- εισηγήσεις των εκλεκτών ομιλητών, οι οποίοι είναι γνώστες των σύγχρονων πυρομαχικών, και τις συζητήσεις με τη συμμετοχή όλων των παρευρισκόμενων εδώ, πιστεύουμε ότι θα δοθούν κάποιες απαντήσεις σε βασικά ερωτήματα και θα εξαχθούν χρήσιμα συμπεράσματα. Συμπεράσματα τόσο για τη συμβολή των σύγχρονων πυρομαχικών στη σύνθεση της πολεμικής ισχύος σε σχέση πάντα με το υψηλό κόστος τους, όσο και στους τρόπους- την τακτική και στρατηγική- διεξαγωγής των επιχειρήσεων και κατά συνέπεια στην προετοιμασία και στην ετοιμότητα των στρατευμάτων (εκπαίδευση, οργάνωση, συγκρότηση, διάταξη, σχεδίαση, διοικητική μέριμνα- αποθήκευση, συντήρηση, μεταφορά κλπ) για την εκτέλεση της αποστολής τους.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΗΝ ΕΣΤΙΑ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

(8 Μαρτίου 2006)

«ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ»

ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ-ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Γεωργίου Κοράκη

ΓΕΝΙΚΑ

Το τέλος του ψυχρού πολέμου ανέτρεψε τα γεωπολιτικά δεδομένα και εγκαινίασε μια νέα εποχή στις διεθνείς σχέσεις. Μολονότι η απειλή αντιπαράθεσης στρατιωτικής ισχύος μεταξύ των δύο πόλων ισχύος εξαλείφθηκε η ευρύτερη περιοχή μας δοκιμάστηκε από πολεμικές περιπέτειες με σοβαρές ανακατατάξεις. Αν όμως η κατάρρευση του σιδηρού παραπετάσματος προκάλεσε μια δραματική αλλαγή σε σύντομο χρονικό διάστημα υπάρχουν εξελίξεις που πραγματοποιήθηκαν και συνεχίζονται να γίνονται με πολύ αργότερους ρυθμούς μεταβάλλοντας τον κόσμο που ζούμε. Ο όρος παγκοσμιοποίηση εκφράζει ένα μεγάλο μέρος από αυτές τις μεταβολές. Η παγκοσμιοποίηση και η ενίσχυση των διεθνών συστημάτων ασφάλειας μέσω συγκεκριμένων πολιτικών ενισχύει το αίσθημα ασφάλειας. Οι αλλαγές δεν είναι ευνοϊκές για τους μεγάλους η μικρούς. Απλά οι όροι του παιχνιδιού έχουν αλλάξει και ευνοούνται εκείνοι που διαθέτουν τα πλεονεκτήματα που απαιτούν οι καιροί. Εκτιμώ ότι η χώρα μας αντικειμενικά ευνοείται από τις αλλαγές αρκεί να το καταλάβουμε ως ηγεσία και ως λαός. Μετά από τη γενική αυτή εισαγωγή και επειδή το αντικείμενο μας είναι οι σχέσεις Ελλάδος και Βορείων γειτόνων ας δούμε αυτές αρχίζοντας από την Βουλγαρία.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Η χώρα αυτή από αναγνωρίσεως της ως κράτος το 1878 έδειχνε να εμφορείται από ηγεμονικά σύνδρομα. Είχε λυτρωτικές βλέψεις που προσπαθούσε, εκμεταλλευόμενη τις περιστάσεις και συγκυρίες να υλοποιήσει. Ιστορικά βαρύνεται με το σύνδρομο των εσφαλμένων επιλογών αφού σε όλες τις πολεμικές συγκρούσεις που ενεπλάκη βρέθηκε στο στρατόπεδο των ηττημένων.

Στη περίοδο του ψυχρού πολέμου είχε το προνόμιο πιστού συμμάχου και αφοσιωμένου δορυφόρου της Σοβιετικής Ένωσης. Με την κατάρρευση του Ανατολικού συνασπισμού αντελήφθηκε έγκαιρα ότι τα συμφέροντα της την οδηγούσαν στη συμμετοχή της σε προγράμματα ασφάλειας του ΝΑΤΟ μαζί με την ενσωμάτωση της στην Ευρώπη. Με αυτό τον σταθερό στόχο επεδίωξε και πέτυχε μια ισορροπημένη προσέγγιση με όλες τις γειτονικές χώρες και τις Μεγάλες Δυνάμεις. Καθόλη τη διάρκεια της μεταψυχροπολεμικής περιόδου και παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες που αντιμετώπισε κυρίως από τις κυρώσεις της διεθνούς

κοινότητας εναντίον της τέως Γ/Β αλλά και του ΙΡΑΚ αφού από αυτές είχε υποστεί σοβαρά οικονομικά πλήγματα ακολούθησε σταθερά και απαρέγκλιτα το πρόγραμμα της με την συγκατάθεση όλων των πολιτικών δυνάμεων.

Οι Ελληνο-Βουλγαρικές σχέσεις που ουσιαστικά αναθερμάνθησαν από το 1975 από το γνωστό Βαλκανικό άνοιγμα της χώρας μας δεν διαταρράχθηκαν κατά τη διάρκεια της σοβούσης κρίσεως και των μετέπειτα πολεμικών περιπετειών της Βαλκανικής περιοχής. Στη Γ/Β κρίση επεδίωξε, και τελικά το πέτυχε, να βρεθεί στην πλευρά των νικητών πράγμα που το εξαγόρασε με την προνομαϊκή μεταχείριση στο ζήτημα τις ένταξης στους Ευρωπαϊκούς οργανισμούς και αναφέρομαι στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ με τους οποίους είχε ταυτίσει το μέλλον της. Η Ελλάδα βοήθησε τη Βουλγαρία σε πολλά επίπεδα στη δυσχερέστατη προσπάθεια εκδημοκρατισμού και αλλαγής του πολιτικού και οικονομικού της συστήματος. Η χώρα μας είχε και έναν επιπρόσθετο λόγο να βοηθήσει τη Βουλγαρία που εκτός από τη δεινή οικονομική και κοινωνική κρίση αντιμετώπιζε και σοβαρό πρόβλημα εσωτερικής σταθερότητας αφού το σημαντικότερο αριθμητικά μουσουλμανικό στοιχείο, που υπάρχει στη χώρα, διεκδικούσε, με την ενθάρρυνση βέβαια της Τουρκίας, περίπου ρυθμιστικό ρόλο στη διαμόρφωση των πολιτικών εξελίξεων, πράγμα που εξυπηρετούσε τις επιδιώξεις της Τουρκίας στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων. Η σύσφιξη των διμερών σχέσεων Ελλάδος-Βουλγαρίας λειτούργησε ως αντίμετρο σταθερότητας και εμπέδωσης της ασφάλειας στην περιοχή. Οι διακρατικές σχέσεις που αναπτύχθηκαν τα τελευταία 15 χρόνια καλύπτουν όλους τους τομείς (μεταφορές, ενέργεια, περιβάλλον, ασφάλεια κ.λ.) Υπήρξαν βεβαίως και περιπτώσεις που η Ελληνική προσφορά ακυρωνότανε από υπαναχωρήσεις η εξαργυρωνότανε σε τιμές μάλλον ασύμφορες για τις δικές μας επιδιώξεις.

Για να έχουμε μια ολοκληρωμένη πληροφόρηση των σχέσεων των δυο χωρών,

στα πολύ στενά χρονικά περιθώρια της παρουσίας της εισηγήσεως μου, πρέπει να αναφερθώ και σε σημεία, που κατά την εκτίμησή μου, σκιάζουν τις σχέσεις των δυο χωρών σε πολιτικό επίπεδο. Ένα σημείο είναι η αναγνώριση των Σκοπίων με την ονομασία « Μακεδονία » που έγινε στις 15 Ιαν. 1992, ενέργεια, που αναβιώνει τον Βουλγαρικό εθνικισμό επί του Μακεδονικού, που στρέφεται κατά της χώρας μας, χωρίς βέβαια να προβάλλει τουλάχιστον φανερά, εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος μας, όπως έξοδο στο Αιγαίο κ.λ. Υπενθυμίζεται ότι η Βουλγαρία την αναγνώριση την συνόδευσε με δήλωση ότι δεν δέχεται την ύπαρξη « Μακεδονικού Έθνους » με τον ισχυρισμό ότι οι κάτοικοι των Σκοπίων είναι κατά το πλείστον Βουλγαρικής καταγωγής βάζοντας έτσι υποθήκη για εδαφικές διεκδικήσεις όταν, και εφόσον οι συνθήκες γίνουν ευνοϊκές. Ένα άλλο σημείο είναι η άποψη που εκφράζεται για ύπαρξη δήθεν Βουλγαρικής μειονότητας στην Ελλάδα, ισχυρισμός αναληθής, ιστορικά αναπόδεικτος δηλωτικός όμως προθέσεων.

Σε κάθε περίπτωση η διατήρηση των καλών σχέσεων με τη Βουλγαρία και η παραπέρα βελτίωση των, εξυπηρετεί τα συμφέροντά μας, για δύο βασικούς λόγους :

α. Η Βουλγαρία αποτελεί για εμάς την οικονομική ενδοχώρα με ότι αυτό συνεπάγεται.

β. Οι άριστες σχέσεις εξισορροπεί την επεκτατική πίεση που η Τουρκία ασκεί σε βάρος των δυο χωρών.

Από την άλλη όμως πλευρά, είμαστε υποχρεωμένοι, να υλοποιούμε και στρατηγικές που να εξουδετερώνουν πολιτικές της γειτονικής χώρας σε βάρος της χώρας μας που προωθούνται συγκαλυμμένα και ίσως και ανταγωνιστικά μέσω των υφισταμένων διαδικασιών λειτουργίας των συλλογικών οργάνων που συμμετέχουν Ελλάδα και Βουλγαρία.

Με τη συμμετοχή της Βουλγαρίας στο ΝΑΤΟ, και από το νέο έτος, και στην ΕΕ, κατά την εκτίμηση μου, επικυρώνεται εμπράκτως η επιθυμία της για κοινή Ευρωπαϊκή συνύπαρξη με τα άλλα κράτη μέλη και

αυτό αποτελεί μια επιπρόσθετη εγγύηση ασφάλειας της περιοχής και της χώρας μας.

ΑΛΒΑΝΙΑ

Η Αλβανία, η χώρα των αετών, δεν κατόρθωσε να περάσει χωρίς βαρύ τίμημα από το προ του 1990 καθεστώς του Εμβέρ Χόνζα σε ένα Δυτικού τύπου καθεστώς με ελεύθερη αγορά και δημοκρατικούς θεσμούς. Η Αλβανία φαινόταν ως μια δημοκρατική χώρα χωρίς κανέναν από τους κατοίκους να γνωρίζει τι θα πει δημοκρατία. Οι Αλβανοί διδάχθηκαν πρώτα την ελευθερία και μετά την δημοκρατία, μια ελευθερία, που σε συνδυασμό με την ανέχεια και την κοινωνική καθυστέρηση, έγινε ο χειρότερος γιαντούς σύμβουλος. Οι αλβανοί ξανοίχθηκαν στον κόσμο χωρίς να μπορούν να ιεραρχήσουν προτεραιότητες. Ανακάλυψαν τον νέο προστάτη, τις ΗΠΑ, που με προθυμία αποφάσισαν, να « υιοθετήσουν τη μικρή χώρα των 3,3 εκατομ.απένταρων κατοίκων » λόγω τις γεωγραφικής θέσεως σε μια υψηλού κινδύνου για την πλανητική δύναμη περιοχή. Συνεργάστηκαν στην αρχή της νέας περιόδου με ξένους και ιδιαίτερα με Ιταλούς στο έδαφός τους, με απώτερο σκοπό, να πάρουν στο μέλλον, αυτό, που οι ξένοι θα δημιουργούσαν . Άρχισαν να αποκτούν μια νέα νομενκλατούρα, ενώ ήσαν πολύ δύσπιστοι απέναντι στους Έλληνες και γενικά στη Ελλάδα που κατέβαλλε σοβαρές προσπάθειες για συνεργασία. Εφοβούντο οικονομική κατάληψη εκ μέρους της χώρας μας, και παραδόθηκαν, σε χέρια διεθνών αγυρτών που τους πωλούσαν κολακείες μέσω παρασημοφορήσεων, εθνικισμό μέσω ανύπαρκτης ιστορίας ενώ άρπαζαν και λεηλατούσαν το φτωχό Αλβανικό κράτος.

Ενώ το Αλβανικό κράτος προσπαθούσε να επουλώσει τις παλιές του πληγές ταυτόχρονα έβλεπε να ανοίγονται και νέες όπως το Κοσσυφοπέδιο, το οργανωμένο έγκλημα, η διαφθορά. Το 1997 με την περίπτωση των πυραμίδων το Αλβανικό κράτος διαλύθηκε σε ένα κυριολεκτικά εξαθλιωμένο κοινωνικό σύνολο. Οι εκλογές όμως του ιδίου έτους αποτέλεσαν αφετηρία ανασυγκρότησης και με τη

συμπαράσταση αρκετών δυτικών χωρών, και ιδιαίτερα των ΗΠΑ, που η κάθε μία χώρα για διαφορετικούς λόγους, επεδίωκε την παρουσία και δραστηριοποίηση στην Αλβανία, η χώρα άρχισε να βρίσκει τον προσανατολισμό της, να δημιουργεί θεσμούς λειτουργίας, να αναπτύσσει υποδομές και γενικά να οργανώνει τον κοινωνικό του ιστό. Σήμερα η Αλβανία αναπτύσσεται με ρυθμό 6% και έχει ανεργία που κυμαίνεται γύρω στο 14% οικονομικά στοιχεία που εντυπωσιάζουν.

Είναι βέβαιο ότι η χώρα, δεν επιθυμεί την επιστροφή σε ιδεολογίες και πολιτικά συστήματα που είναι στάσιμα, και απετέλεσαν, την κληρονομιά πεντέμισι αιώνων Οθωμανικής και Κομμουνιστικής κυριαρχίας. Σήμερα, ο σημαντικότερος εταίρος της Αλβανίας είναι οι ΗΠΑ και δευτερευόντως η ΕΕ. Ο Αλβανικός φιλοαμερικανισμός είναι ιδιαίτερα έντονος, και ενισχύθηκε, μετά τους Νατοϊκούς βομβαρδισμούς στην πρώην Γ/Β.

Οι Αλβανικοί πληθυσμοί που βρίσκονται εκτός ορίων της χώρας (Κοσσυφοπέδιο-ΠΓΔΜ-Νότια Σερβία) που οι προθέσεις και επιδιώξεις των είναι γνωστές σε όλους μας, επηρεάζουν το πολιτικό κλίμα στην Αλβανία αλλά και τις διαθέσεις της Αλβανικής κοινής γνώμης. Οι Αλβανοί σήμερα παρουσιάζονται ως κυρίαρχοι των Βαλκανίων. Η δεκαετία που διανύουμε χαρακτηρίζεται ως δεκαετία των Αλβανών. Μεγάλη Αλβανία σημαίνει, ενοποίηση όλων των περιοχών με Αλβανικό πληθυσμό αν και η επίσημη Αλβανική ηγεσία που έχει ως στρατηγικό στόχο τις Ευρωπαϊκές δομές, φαίνεται, να μην υποστηρίζει την πολιτική της μεγάλης Αλβανίας. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η πολιτική της Μεγάλης Αλβανίας θα παραμείνει για πάντα νεκρή. Υπάρχει ισχυρή ενιαία Εθνική συνείδηση μεταξύ όλων των Αλβανόφωνων και έλλειψη εμπιστοσύνης μεταξύ Αλβανών και Σέρβων.

Διμερείς σχέσεις Ελλάδος Αλβανίας.

Οι σχέσεις σηματοδοτούνται από την εμπόλεμη κατάσταση που νομικά τουλάχιστον εξακολουθεί να υφίσταται αφού η σχετική συμφωνία δεν έχει περάσει από τη βουλή. Η πρώτη αναθέρμανση των σχέσεων έγινε τον Μαρ. του 1975 με την επίσκεψη στην Αλβανία του τότε ΥΠΕΞ της χώρας μας. Με την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού η χώρα μας επιβαρύνθηκε με ένα ιδιαίτερα ευαίσθητο πρόβλημα αυτό των λαθρομεταναστών η διαχείριση του οποίου εξακολουθεί ακόμη να μας απασχολεί. Οι σχέσεις διήλθαν από διάφορες κρίσεις. Στην αρχή η προοπτική υπογραφής συμφώνου φιλίας εθεωρείτο από την Αλβανία αποφασιστικής σημασίας ενώ η χώρα μας επεδίωκε την de facto ομαλοποίηση των σχέσεων που ήδη έχει πραγματοποιηθεί. Η στάση του Ελληνικού λαού κατά τους Νατοϊκούς βομβαρδισμούς της Σερβίας ερμηνεύθηκε αρνητικά από τον Αλβανικό λαό παρόλες τις παροχές και την ουσιαστική βοήθεια που πρόσφερε η χώρα μας στην Αλβανία. Η χώρα μας έχει προσφέρει μεγάλη οικονομική βοήθεια που έχει διατεθεί κυρίως σε έργα υποδομής.(Διαγνωστικό κέντρο Τιράνων δαπάνη Αρχιεπισκοπής Αλβανίας, Κέντρα υγείας, έργα υδροδότησης, Νοσοκομείο στα Τίρανα, έργα οδοποιίας, συντήρηση σχολικών κτιρίων, στρατιωτικό νοσοκομείο στο Αργυρόκαστρο) είναι μερικά από αυτά.

Σε κάθε περίπτωση η αναγνώριση και η υποστήριξη από πλευράς Αλβανίας των δικαιωμάτων της Ελληνικής μειονότητας της Βορείου Ηπείρου αποτελεί σημείο αναφοράς ιδιαίτερης σημασίας. Η κατεδάφιση κτιρίων που ανήκαν σε Ελληνικής καταγωγής κατοίκους της Χειμάρας υπό το πρόσχημα της ανάγκης πολεοδομικών παρεμβάσεων στο κέντρο της πόλης (το περίεργο είναι ότι το σχέδιο αναμόρφωσης περιελάμβανε μόνο κτίρια που ανήκαν σε Ελληνικής καταγωγής κατοίκους) , συμπεριφορές που διαπιστώθηκαν από ξένους παρατηρητές σε βάρος της Ελληνικής μειονότητας σε διαδικασίες τοπικών εκλογών, η μαζική αρπαγή λιβαδιών στην Β. Ήπειρο, η άρνηση του Αλβανικού κράτους να συμπεριληφθεί σε απογραφή ερώτημα για την Εθνικότητα είναι μερικά από τα θέματα που σκιάζουν τις σχέσεις μας και φανερώνουν ότι υπάρχει απόσταση ανάμεσα στις ανέξοδες διακηρύξεις και την πολιτική πρακτική. Μέχρι σήμερα η Ελλάδα έχει προσφέρει μεγάλη και ποικίλη βοήθεια προς την γειτονική χώρα χωρίς ποτέ να διασυνδέσει την παροχή της βοήθειας με ανταλλάγματα και όταν ακόμη η Αλβανική πολιτεία ασκεί χαμηλής έντασης πολιτική διάλυσης της Ελληνικής μειονότητας. Η αμοιβαιότητα όμως στις διακρατικές σχέσεις πρέπει να είναι αυτονόητη.

Τέλος μερικές φορές διατυπώνονται Αλβανικοί λεονταρισμοί περί Τσαμουργιάς που τροφοδοτούν και κάποιους φόβους . Η εκτίμηση μου είναι ότι δεν υφίσταται ενδεχόμενο απειλής Τσαμουργιάς από την Αλβανία γιατί η Ελλάδα πολιτικά, οικονομικά και στρατιωτικά είναι υπερδύναμη για τα μέτρα της Αλβανίας και γενικότερα των Βαλκανίων και επί πλέον Εθνικά ομοιογενής αρκεί να έχουμε και τη βούληση να εκπέμπουμε όταν και όπου απαιτείται μηνύματα αποφασιστικότητας όχι μόνο για την εδαφική μας ακεραιότητα αλλά και για τις Εθνικές διεκδικήσεις.

ΠΓΔΜ

Το κράτος των Σκοπίων που προέκυψε από τη διάλυση της Γ/Β **αναγνωρίστηκε από τον ΟΗΕ** τον Απρ. του 1993 με την προσωρινή του ονομασία ως ΠΓΔΜ που έγινε αποδεκτή και από τη χώρα μας ενώ ταυτόχρονα αποφασίστηκε να αρχίσουν διαπραγματεύσεις υπό την αιγίδα Αμερικανού διπλωμάτη για να τεθούν οι βάσεις καλής γειτονίας και να καθοριστεί η τελική ονομασία του. Θα περίμενε κανείς ότι τα Σκόπια παρότι έχουν στηρίζουν την κρατική τους υπόσταση σε ένα ξένο όνομα και στην οικειοποίηση της ιστορίας κάποιου άλλου κράτους, επειδή ακριβώς αυτό το άλλο κράτος είναι ο μόνος από τους γείτονες που στηρίζει την ακεραιότητα του και αυτό το εννοεί, θα περίμενε κανείς να είναι πιο διακριτικό και διαλλακτικό στην Μακεδονολογία του. Η Σκοπιανή προπαγάνδα εφήρμοσε το « αν δεν έχεις δική σου ιστορία κλέψε του γείτονα σου ». Ο Ελληνικός λαός αντέδρασε δυναμικά όταν εμφανίστηκε το Σκοπιανό, η ηγεσία του όμως πίστεψε ότι οι διαφορές θα επιλυθούν μέσα στα πλαίσια του ΟΗΕ με ειρηνικά μέσα και ότι θα δοθεί όνομα αποδεκτό και από τα δύο μέρη. Στις αρχές του 1995 υπογράφηκε η γνωστή ενδιάμεση συμφωνία που προέβλεπε μεταξύ των άλλων την αλλαγή της σημαίας, την τροποποίηση των επίμαχων άρθρων του συντάγματος και την άρση του Ελληνικού εμπορικού αποκλεισμού. Οι συζητήσεις για το όνομα θα

συνεχιζόντουσαν χωρίς όμως αυτό να συμπεριλαμβάνεται στο πακέτο της συμφωνίας. Οι Σκοπιανοί από τότε τηρούν την υπόσχεση τους για διαπραγμάτευση, ταυτόχρονα όμως, έχουν καταστήσει σαφές, ότι το ζήτημα της ονομασίας για αυτούς έχει λήξει. Μετά την υπογραφή της ενδιάμεσης συμφωνίας και την πολιτική της παράκαμψης του προβλήματος του ονόματος, τα Σκόπια, δεν έχουν κανένα λόγο να φανούν διαλλακτικά, αφού ότι ήθελαν το έχουν πάρει, και επί πλέον, ο χρόνος εργάζεται για αυτούς. Κατά τη διάρκεια των 14 ετών έχουν αναγνωριστεί από 101 κράτη με την ονομασία που θέλουν. Στα κράτη αυτά συμπεριλαμβάνεται και η υπερδύναμη. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ, αφού ενθουσίασε τους ψήφους της ομογένειας, την επομένη των εκλογών, αναγνώρισε τη χώρα ως Δημοκρατία της Μακεδονίας. Κατά την εκτίμηση μου με την υπογραφή της ενδιάμεσης συμφωνίας η ηγεσία μας ουσιαστικά παραιτήθηκε από κάθε μοχλό πίεσης για να πετύχει αλλαγή του ονόματος. Δικαίωσε τον πολιτικό ελιγμό των Σκοπίων, που το 1992, υιοθέτησαν ως σημαία τον ήλιο της Βεργίνας για να τον ανταλλάξουν στη συνέχεια και να διατηρήσουν ανέπαφο το όνομα Μακεδονία. Με το πέρας του χρόνου η αισιοδοξία άρχισε να υποχωρεί. Η θεωρία ότι τα πολιτικά ανοίγματα και η ραγδαία ανάπτυξη των οικονομικών σχέσεων θα έπειθαν τους Σκοπιανούς για τις καλές προθέσεις της Ελλάδος και θα αποδέχονταν οι Σκοπιανοί αλλαγή ονομασίας διαψεύθηκε παταγωδώς. Οι σχέσεις της χώρας μας με τα Σκόπια βασίστηκαν στο δόγμα της εξωτερικής μας πολιτικής ότι, τα εθνικά μας συμφέροντα απαιτούν την επιβίωση της ΠΓΔΜ γιατί έτσι θα αποτραπεί η δημιουργία μιας μεγάλης Βουλγαρίας και μιας μεγάλης Αλβανίας στα Βόρεια σύνορα μας. Το συνεπακόλουθο του δόγματος που βέβαια δεν διατυπώνεται, αλλά αφήνεται ως σκέψη, είναι ότι γιαυτό πρέπει να παρακαμφθεί το εμπόδιο του ονόματος. Είναι αποδεκτό από όλους ότι το μοίρασμα της χώρας σε Σλάβους και Αλβανούς θα είναι μια δυσμενής εξέλιξη για τη χώρα μας. Οι πιθανότητες μιας τέτοιας εξέλιξης είναι μηδαμινές. Το πιθανότερο είναι η προοπτική ομοσπονδοποίησης αφού σε περίπτωση έντασης μεταξύ των δυο εθνοτήτων και πριν να λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, θα πρέπει να θεωρείται βεβαία η επέμβαση της διεθνούς κοινότητας για εκτόνωση της κρίσης με πιθανότητα προσφοράς αυτονομίας η επιβολής ομοσπονδίας. Από την μέχρι τώρα μονομερή στήριξη του Σλαβικού στοιχείου έχουμε εισπράξει την πλήρη αδιαλλαξία. Μήπως εξυπηρετούνται καλύτερα τα συμφέροντα μας με το να έχουμε κάποια επαφή και με το Αλβανικό στοιχείο τακτική που εφαρμόζουν και άλλα γειτονικά κράτη;

Η υποχωρητικότητα μας, το δόγμα ότι δεν διεκδικούμε τίποτα έχουν λειτουργήσει βλαπτικά για τα συμφέροντα μας. Εθνικές διεκδικήσεις έχουμε και οφείλει η ηγεσία μας να τις διατυπώσει και να μην τις αφήνει στη λήθη του χρόνου.

ΣΕΡΒΙΑ-ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟ

Η δεκαετία του 90 χαρακτηρίζεται ως δεκαετία της Σερβίας. Από τις πολεμικές περιπέτειες η Σερβία απώλεσε γεωπολιτική ισχύ και σήμερα είναι δύναμη δεύτερης κατηγορίας στα Βαλκάνια. Είναι υποχρεωμένη να πορευθεί ως ηττημένη. Πολλά μέτωπα έχει ανοικτά και το αδιέξοδο ορθώνεται σε όλους τους

τομείς. Φτώχεια και ανεργία μαστίζει το λαό η βιομηχανική παραγωγή κατρακυλάει και ο δημόσιος τομέας υπολειτουργεί. Στρατηγικός στόχος της είναι η επιστροφή της χώρας στην παγκόσμια κοινότητα και η επανένταξη της στους διεθνείς οργανισμούς. Η πορεία προς την κατεύθυνση αυτή είναι ενθαρρυντική. Η εξομάλυνση και η διευθέτηση των σχέσεων της με γειτονικές χώρες και ιδιαίτερα με αυτές που προέκυψαν από τη διάλυση της πρώην Γ/Β, η αποκατάσταση του κύρους της μέσω εκπλήρωσης των διεθνών της υποχρεώσεων και η διαφύλαξη της εδαφικής ακεραιότητας είναι επιμέρους βασικές επιδιώξεις που προωθεί μέσω πολιτικής προσαρμοσμένης όμως στις σημερινές περιφερειακές συνθήκες που χαρακτηρίζονται και από την παραμονή ξένων δυνάμεων στο Κόσοβο Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η χώρα θα ανακάμψει αφού διαθέτει πολιτική κουλτούρα επιστημονικό και εργατικό δυναμικό υψηλού επιπέδου, και αξιόλογες πλουτοπαραγωγικές πηγές, χαρακτηριστικά που διατηρούν υψηλό ενδιαφέρον για επιχειρηματικές δραστηριότητες όταν η πολιτική κατάσταση αποσαφηνιστεί. Ο Ελληνικός λαός στάθηκε ψυχικά κοντά στο Σερβικό λαό την περίοδο της δοκιμασίας του. Είναι βαθιές οι ρίζες . Σέρβοι και Έλληνες επί αιώνες είχαν παράλληλες και ομόρροπες πορείες. Κάποτε στη Σερβία άνθησε μια πολυπληθής Ελληνική κοινότητα (βιβλίο του Ιωαν. Παπανδιάνου με τίτλο Οι Έλληνες της Σερβίας 18-19 Αιώνα) Στη Σερβία ήκμασε και θαυματούργησε οικονομικά και πνευματικά ένας ωραίος Ελληνικός κόσμος που έβαλε και αυτός κάτι για να κτιστεί το κράτος της Σερβίας και αργότερα βάλουμε και εμείς την υπογραφή μας για να ξεθεμελιωθεί. Η χώρα μας στο πλαίσιο των διεθνών της υποχρεώσεων συμπαραστέκεται και πρόσφερε στη Σερβία βοήθεια σε πολλά επίπεδα. Η συμμαχία Σερβία -Μαυροβουνίου είναι πολύ εύθραυστη και εκτιμώ ότι έχει ημερομηνία λήξης και αυτό θα επιβεβαιωθεί στο επικείμενο δημοψήφισμα. Όσο και αν οι κοινές ιστορικές και θρησκευτικές καταβολές Σέρβων και κατοίκων του Μαυροβουνίου υποβαθμίσουν την νέα αυτή απόσχιση, το γεγονός ότι η Σερβία θα χάσει οριστικά έξοδο στη θάλασσα, ενδεχομένως να προκληθούν στο εσωτερικό της σοβαρές αντιδράσεις. Έχει να διαχειριστεί το θέμα του Κοσόβου από την πλευρά όμως του ηττημένου. Η Στρατιωτική της ισχύ δεν τις επιτρέπει να προβάλει και υποστηρίζει πολιτικές που θα ήθελε. Η χώρα μας έχει συμφέρον να υποστηρίξει τη Σερβία στην προσπάθεια της για εξομάλυνση των σχέσεων της με τις γειτονικές χώρες και ιδιαίτερα με αυτές που προέκυψαν από την διάλυση της πρώην Γ/Β, στην Ευρωπαϊκή της προοπτική και στην αποκατάσταση του κύρους της μέσω της εκπλήρωσης των διεθνών της υποχρεώσεων. Σε κάθε περίπτωση η συγκατάθεση της Σερβίας για τη σταθερότητα και ειρήνευση της περιοχής είναι απαραίτητη προϋπόθεση και η διεθνής κοινότητα αυτό το συνυπολογίζει. Η χώρα θα πάρει τη θέση που τις αξίζει.

ΚΟΣΟΒΟ

Διέλυσαν την πρώην Γ/Β, στη συνέχεια στήριξαν τον ΟυΤσεΚά και τους Αλβανόφωνους μέχρι που αυτονόμησαν την επαρχία του Κοσόβου, την παρέδωσαν

στα χέρια των Αλβανών φροντίζοντας για τη διατήρηση της προστασίας της μέσω εκεί στρατιωτικής δύναμης. Άνθρωποι που δεν έχουν ιστορία που ίσως να είναι και ένας από τους λόγους που δεν έχουν προσαρμοστεί στις αρχές της κοινής συμβίωσης με άλλους λαούς και πολιτισμούς επιβάλλουν σήμερα λύσεις που πολλές φορές δεν έχουν σχέση με τις πραγματικότητες. Τα πράγματα έχουν τη δυναμική τους. Ο πρώτος γύρος των διαπραγματεύσεων έληξε χωρίς αποτέλεσμα, οι Αλβανοί του Κοσόβου να ζητούν ανεξαρτητοποίηση και τίποτε λιγότερο και η Σερβία να φέρεται διατεθειμένη να παραχωρήσει μόνο κάτι περισσότερο από αυτονομία και κάτι λιγότερο από ανεξαρτησία. Οι Μεγάλες Δυνάμεις (ΗΠΑ- Βρετανία-Γαλλία - Γερμανία-Ιταλία -Ρωσία) που συγκροτούν την ομάδα επαφής που δρα στο πλαίσιο του ΟΗΕ με στόχο την επιτήρηση της διαδικασίας ειρήνευσης πιέζουν προς την κατεύθυνση της ανεξαρτησίας υπό όρους, που σημαίνει πλήρη ανεξαρτησία μετά από μια μεταβατική περίοδο. Η λύση της απόσχισης κατά την εκτίμηση μου σχετίζεται με τις δυνατότητες της Σερβίας για πολιτικές παρεμβάσεις σε θνησιγενή η ημιβιώσιμα στην καλύτερη περίπτωση κρατιδίων που έχουν εμφανιστεί τα τελευταία χρόνια. Ένα ανεξάρτητο Κόσοβο θα παραμείνει εξαρτημένο από τη δύση από τις ΗΠΑ Η ανεξαρτησία σημαίνει αλλαγή συνόρων , σημαίνει πιθανή Μεγάλη Αλβανία αύριο σημαίνει ότι στέλνονται μηνύματα για ενθάρρυνση και άλλων αποσχιστικών τάσεων που τελειωμό δεν θα έχουν. Μια τέτοια λύση πρέπει να προβληματίσει τη χώρα μας Η ευρεία αυτονομία και αυτοδιοίκηση στην επαρχία στο πλαίσιο ομοσπονδίας με Σερβία ίσως να είναι μια ρεαλιστική και με την πάροδο του χρόνου να αποδειχθεί συμφερότερη λύση.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Αυτή πρέπει να αποσκοπεί στην εδραίωση της Ελληνικής επιρροής και στην αναβάθμιση της στα πλαίσια της Δύσης μέσω του πρωταγωνιστικού Ελληνικού ρόλου στην περιοχή με παράλληλη προσπάθεια εκτοπισμού της Τουρκικής επιρροής. Ως χώρα που συμμετέχουμε σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς, με εδραιωμένους και δοκιμασμένους δημοκρατικούς θεσμούς μπορούμε να ασκήσουμε πολιτική επιρροή μέσω πολλών κατευθύνσεων

Η υποστήριξη της ανάπτυξης των Βαλκανικών χωρών εξυπηρετεί τα συμφέροντα μας Μια περιοχή δεν θα είναι ποτέ ασφαλής χωρίς σταθερά, πλούσια και δημοκρατικά κράτη

Όσο δε δίδονται πολιτικές λύσεις αποδεκτές από όλους τους εμπλεκόμενους σε υπαρκτά προβλήματα ο κίνδυνος κρίσης είναι υπαρκτός. Χωρίς καμιά υποχώρηση αλλά μέσω συμμαχιών συμφερόντων επιβάλλεται να επιδιωχθεί η επίλυση της διαφοράς μας με τα Σκόπια

Η διεύρυνση του ΝΑΤΟ προς τα δυτικά Βαλκάνια βελτιώνει τη συνεργασία και τη σταθερότητα αφού σε αυτή την περίπτωση όλες οι στρατιωτικές δραστηριότητες των χωρών αυτών θα βρίσκονται εντός των πλαισίων του ΝΑΤΟ. Η περιοχή θα παράγει ασφάλεια και δεν θα καταναλίσκει όπως συμβαίνει σήμερα.

Επιπρόσθετα οι ισορροπίες στην περιοχή που ενδιαφέρουν τη χώρα μας δεν μεταβάλλονται περιοχής που δεν έχει τις καλύτερες διαθέσεις έναντι της Ελλάδος. Τέλος η απόκτηση δυνατότητας να λειτουργούν οι χώρες που συνορεύουν μαζί μας στα πλαίσια της συμμαχίας μας βοηθά να οργανώσουμε καλύτερα την άμυνα μας έναντι των συγχρόνων απειλών.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Του Υποστρατήγου ε.α. Α. Διαμαντοπούλου

Ψυχολόγου - Διδάκτορος Φιλοσοφίας

Εισαγωγικά

Και πάλι - όπως και στο άμεσο παρελθόν - πολύς λόγος γίνεται για την εφαρμογή του Συνδικαλισμού στον Στρατό με αφορμή σχετικής περί του θέματος Δικαστικής Απόφασης.

Για να ξεκινήσει και πάλι αυτό το θέμα από ορισμένους Συναδέλφους σημαίνει ότι υπάρχουν κάποιοι λόγοι που υπαγορεύουν την λειτουργία του Συνδικαλισμού στον Στρατό, προφανώς σαν εξισορροπιστικό αντιστάθμισμα της χρήσης της εξουσίας εκ μέρους της Ηγεσίας του «Ενός Ανδρός» που ισχύει ως αρχή στον Στρατό.

Προβληματισμοί για Μελέτη

Είμαι της γνώμης ότι η καλύτερη ακτινογράφιση αυτών των προβλημάτων μπορεί να γίνει από κάθε απολυόμενο Έφεδρο Αξιωματικό και Οπλίτη, ως και από κάθε Μόνιμο Υπαξιωματικό και Αξιωματικό, διότι όλοι μας λίγο ή πολύ διαθέτουμε εμπειρίες από ανάλογα θέματα που εγείρουν τον προβληματισμό, ώστε να γίνεται λόγος για Συνδικαλισμό στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Τέτοιες εμπειρίες θα μπορούσαν να είναι :

α. Οι ελάχιστες, ευτυχώς, διοικήσεις των οποίων η συμπεριφορά τους διακατείχεται από συμπτώματα ανασφάλειας συνεπεία, προφανώς, του φορτίου των ευθυνών ή από άλλους λόγους, ενώ άλλοι διακατείχοντο από αυθεντικές συμπεριφορές, που θα μπορούσαν σε ορισμένες περιπτώσεις να χαρακτηρισθούν ψυχολογικά και ως ιδεοληπτικές καταστάσεις αλαζονείας.

β. Είναι επίσης γεγονός ότι οι κρίσεις των διοικήσεων γίνονται εν αγνοία και χωρίς τη συμμετοχή των κρινομένων, η απουσία των οποίων, όσον τέλειος και να είναι ο κριτής, καθιστά την κρίση εξ αντικειμένου ελλιπή, σύμφωνα με μαθηματική αντίληψη, αλλά και διότι τα ερωτήματα του εντύπου των εκθέσεων αφορούν το σύνολο των πτυχών της προσωπικότητας του κρινομένου και δεν μπορούν να απαντώνται μονομερώς.

Έτσι είναι δυνατόν να διαπράττονται αδικίες και απογοητεύσεις, οι οποίες αποκορυφώνονται με τον υποκειμενισμό του νόμου περί Ιεραρχίας και Προαγωγών, με συνέπεια να καθίσταται σε ορισμένες περιπτώσεις και διωκτικός, αντί να αποδίδει δικαιοσύνη.

γ. Οι πλείστοι από ημάς γνωρίσαμε υπερφόρτωση στα καθήκοντά μας ιδιαίτερα στους μικρούς βαθμούς (υπήρξε περίπτωση Υπολοχαγού σε Σύνταγμα Νεοσυλλέκτων που είχε ταυτοχρόνως τη διοίκηση δύο Λόχων και τη διεύθυνση του 1^{ου} και 2^{ου} Γραφείου).

δ. Επίσης θέμα για προβληματισμό ήταν οι συχνές (πολλές φορές και διωκτικές λόγω φρονήματος) μεταθέσεις, χωρίς να σε αναμένει στη νέα Φρουρά μία έτοιμη επιπλωμένη κατοικία (είναι δυνατή η εφαρμογή της μέσω και της ιδιωτικής πρωτοβουλίας).

ε. Ακόμα ένα άλλο θέμα το οποίο φρονώ ότι αξίζει προβληματισμού είναι αυτό του διαχωρισμού και της ομαδοποίησης ιδιαίτερα των Στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, ανάλογα με το ιδεολογικό πολιτικό φρόνημά τους.

Βέβαια είναι μία άτυπη ομαδοποίηση η οποία απορρέει από την Ομαδική Ψυχολογία, αλλά φρονώ ότι το φρόνημα του Αξιωματικού πρέπει να είναι υπερβατικό και να μας ενώνει και να μας συναδελφώνει η κοινή «μοίρα» και ο αυτός σκοπός των Ενόπλων Δυνάμεων.

Διότι αυτές οι άτυπες κατά συμπάθεια ομαδοποιήσεις (όπως στη συνέχεια θα δούμε) εξυπηρετούν μόνον συναισθηματικές καταστάσεις και όχι λογικές πραγματικότητες.

Σε τελευταία ανάλυση η πολιτική ιδεολογία είναι η μία από τις πτυχές ενός θέματος, ενώ η παιδεία του Αξιωματικού, αλλά και το ήθος των Ενόπλων Δυνάμεων γενικά, είναι το όλον και όχι η πτυχή του θέματος.

Ως εξ αυτών η πολιτική ιδεολογία δεν πρέπει να φορτώνεται συναισθηματικά και να οδηγεί σε πάθος ψυχής και διαχωρισμούς.

στ. Όσον αφορά για τα οικονομικά και τα άλλα θέματά μας, φρονώ ότι η Ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων έχει τη δύναμη να διατυπώνει αυτά προς την εκάστοτε Πολιτική Ηγεσία, ώστε να μην είναι αποκομμένη από το «σώμα» τους.

Πέραν όμως από αυτά τα αδύνατα σημεία, είναι αναμφισβήτητο ιστορικό γεγονός ότι στις διανθρώπινες υπηρεσιακές σχέσεις εντός των Ενόπλων Δυνάμεών μας κυριαρχούν γενικά οι Πλατωνικές αρετές : της φρόνησης, της σωφροσύνης, της δικαιοσύνης και της ανδρείας.

Επειδή όμως τέτοιες αρνητικές καταστάσεις, έστω και ελάχιστες, είναι δυνατόν να δημιουργούν δυσαρμονία στην όλη λειτουργία του Στρατού μας,

Επειδή ακόμα είναι και νόμος της Δυναμικής-Χαοτικής Φυσικής ότι μία ελαχίστη δύναμη συνεχώς επαναλαμβανόμενη δύναται να ανατρέψει την κυρίαρχη φυσική ισορροπία σ' ένα σύστημα (σταγόνες ύδατος πέτρα κοιλαίνουσι),

Πρέπει να μελετηθεί η τάση του Συνδικαλιστικού Κινήματος στις Ένοπλες Δυνάμεις, διότι εκλαμβάνεται προφανώς ο Συνδικαλισμός ως ένα ελατήριο που απορροφά αποσβένοντας αυτές τις λίγες αρνητικές πλευρές των προσώπων και του συστήματος γενικά ¹.

Ομαδική Ψυχολογία ²

Ας δούμε όμως ορισμένα στοιχεία και από την Ψυχολογία της Ομάδας, τα οποία κατά τη γνώμη μου διευρύνουν κάπως την αντίληψή μας γύρω από το θέμα.

Αποτελεί θεμελιώδη βιωματική και ψυχολογική διαπίστωση ότι το άτομο ως μονάδα δεν μπορεί να ζήσει μόνο του, έχει την ανάγκη να συνυπάρχει με τους άλλους σε κοινωνικές ομάδες και επομένως ο Στρατός εξυπηρετεί αυτές τις ανθρώπινες ανάγκες.

Μάλιστα ερωτηθείς σχετικά ο Αριστοτέλης, εάν και ο πλέον αυτάρκης άνθρωπος μπορούσε να ζήσει μόνος του, απέκλεισε αυτή τη δυνατότητα, διατυπώσας αποφθεγματικά ότι κάθε άνθρωπος αισθάνεται ότι υπάρχει μέσα από την παρουσία του άλλου.

Αλλά όταν ο άνθρωπος υπάρχει μέσα από μία κοινωνική ομάδα, όπως είναι ο Στρατός, υποχρεώνεται πολλές προσωπικές του ελευθερίες να τις συζευγνύει με τις ομαδικές απαιτήσεις.

Έτσι θεσπίστηκαν οι κανονισμοί λειτουργίας κάθε ομάδας - επομένως και του Στρατού - οι οποίοι εξισορροπούν τα **καθήκοντα και τα δικαιώματα** των μελών, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται ο σκοπός κάθε ομάδας.

Παρόλα όμως αυτά τα ανακουφιστικά μέτρα λειτουργίας οι ανθρώπινες ανάγκες και αδυναμίες δεν δύνανται να εξλειφθούν και έτσι παράλληλα με την τυπική οργάνωση του Στρατού μας, λειτουργεί και η άτυπη τοιαύτη της «παρέας», όπως συμβαίνει σε κάθε κοινωνική ομάδα.

Σ' αυτή την άτυπη ομάδα στο κάθε μέλος δύναται η δυνατότητα να εκφράζει ελεύθερα τις σκέψεις του και τα συναισθήματά του και μέχρις αυτού του ορίου η παράλληλη λειτουργία της άτυπης οργάνωσης λειτουργεί ευεργετικά προς την τυπική τοιαύτη, διότι τα μέλη της ομάδας αποφορτώνονται από το άγχος που προκαλεί η τυπική και έτσι συμβάλλει στην ανύψωση του ηθικού και στην αποδοτικότητα της ομάδας συνολικά για την επιτυχία του σκοπού της (στην αποστολή όπως λέμε στον Στρατό).

Υπάρχει όμως περίπτωση αυτές οι άτυπες ομάδες να αναδειχθούν πολύ ισχυρές, να οργανωθούν σύμφωνα με το ψυχο-οργανόγραμμα του Moreno και να αναδείξουν το δικό τους αρχηγό, παράλληλα προς τον διορισμένο της τυπικής οργάνωσης και ως εκ τούτου να δημιουργηθούν ανταγωνιστικές ή και ανατρεπτικές καταστάσεις.

Με την καθιέρωση του Συνδικαλισμού στον Στρατό, εγκαθιδρύουμε επισήμως τις συνθήκες αυτές της ανταγωνιστικότητας και της ανατροπής της όλης λειτουργίας του, η οποία θα είναι μία ατέρμων αναταραχή, εκτρέπouσα τον Στρατό εντελώς της αποστολής του για την ασφάλεια του Έθνους μας.

Έγκειται όμως στην ικανότητα του ηγέτη να αξιοποιεί την λειτουργία αυτών των άτυπων ομάδων προς όφελος της αποδοτικότητας και της εκπλήρωσης του σκοπού της τυπικής ομάδας, της Μονάδας θα λέγαμε για τον Στρατό μας.

Μορφές Ηγεσίας

Ένας άλλος επίσης τομέας, που διαφωτίζει το όλο θέμα μας είναι οι μορφές ηγεσίας.

Οι μορφές ηγεσίας έχουν χαρακτηριστεί και ονομασθεί με ποικίλη ορολογία.

Στην παρούσα εργασία γίνεται μεταφορά αυτών από την Οικογενειακή Ψυχολογία και από τις μορφές σχέσεων γονέων και παιδιών που έχουν παρατηρηθεί.

Έτσι αν θέλουμε να συνοψίσουμε τις μορφές ηγεσίας γενικά, θα παρατηρήσουμε ότι αυτές κατηγοριοποιούνται σε τέσσερις μορφές, στις οποίες παίζει ρόλο για την περίπτωσή μας η ποιότητα της προσωπικότητας του ηγέτη, ανεξάρτητα από τις καθιερωμένες αρχές.

Αυτές έχουν ως ακολούθως :

Είναι η **απολυταρχική** μορφή ηγεσίας, σύμφωνα με την οποία ο ηγέτης δογματίζει γιατί θεωρεί τον εαυτό του «αυθεντία».

Η **αδιάφορη**, σύμφωνα με την οποία ο ηγέτης αποκεντρώνει όλα τα θέματα και αφήνει να λειτουργεί η ομάδα με τους δικούς της ρυθμούς.

Η τρίτη της **υπερπροστασίας**, που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και συγκεντρωτική ηγεσία, διεπόμενη από υπέρμετρο ενδιαφέρον για την ασφάλεια και μόνον και της πρόληψης ατυχημάτων.

Τέλος είναι η **δημοκρατική ηγεσία**, η οποία είναι η ιδανική και στην οποία επικρατεί το μέτρο του διαλόγου και της απόφασης, το μέτρο του ανθρωπισμού και της σκοπιμότητας της ομάδας.

Η δημοκρατική μορφή ηγεσίας είναι καθιερωμένη στο Στρατό μας και σύμφωνα με τα κριτήρια αυτής, επιλέγει και παιδεύει τα Στελέχη του και η οποία είναι η καθολικά συνήθης μορφή ηγεσίας στον Στρατό μας και σε προσωπικό επίπεδο.

Η δημοκρατική μορφή ηγεσίας δύναται να προλαμβάνει και να θεραπεύει προβλήματα, τα οποία εγείρουν το αίτημα για την λειτουργία του Συνδικαλισμού

στον Στρατό, ο οποίος πράγματι είναι δυνατόν να ενθαρρύνεται από τις άλλες μορφές ηγεσίας, πλην όμως αυτές είναι ελάχιστες εξωθεσμικές ιδιαιτερότητες και δύνανται να τεθούν υπό έλεγχο³.

Συμπεράσματα

Από όλα όσα εξετάστησαν βγαίνει άνετα το συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει λόγος ανάπτυξης του Συνδικαλισμού στον Στρατό, παρά μόνον είναι **επιτακτική ανάγκη** συνεχούς θεραπείας των συνθηκών που δημιουργούν τα προβλήματα ενθάρρυνσής του.

Ο Στρατός φιλοσοφικά είναι μορφή ηγεσίας της μιας κατεύθυνσης και του ενός σοφού και ενάρετου ηγέτη, όπως αυτόν οραματίστηκε και ο αρχαίος Μεγάλος Έλληνας Φιλόσοφος ο Πλάτων⁴ και προς τον οποίον ταιριάζει η δημοκρατική μορφή ηγεσίας.

Αυτόν τον ηγέτη χρειάζεται να καλλιεργεί και να βελτιώνει συνεχώς ο Στρατός μας, ώστε να μην ανακλύπει λόγος λειτουργίας Συνδικαλισμού στον Στρατό.

Προτάσεις

Με όλες αυτές τις σκέψεις προσωπικά θα αποτολμούσα να καταθέσω ορισμένες προτάσεις και οι οποίες συνοπτικά συνίστανται :

α. Στην συγκέντρωση από τις Ενώσεις, τους Συνδέσμους και τις Εταιρείες Αποστράτων Αξιωματικών, σκέψεων Συναδέλφων από την προσωπική τους εμπειρία και στην εν συνεχεία μελέτη και ομαδοποίηση αυτών για την κατάλληλη πρότασή τους προς τα αντίστοιχα Αρχηγεία.

β. Σύνταξη και συμπλήρωση από κάθε απολυόμενο Έφεδρο Αξιωματικό και Οπλίτη ερωτηματολογίου σχετικού με το θέμα, προκειμένου να μελετούνται και να λαμβάνονται στη συνέχεια τα κατάλληλα μέτρα.

γ. Για κάθε Μόνιμο Υπαξιωματικό και Αξιωματικό μετά τη δοκιμασία της αρχικής επιλογής τους, στη συνέχεια και σε κάθε επιμόρφωσή τους σε Στρατιωτικές Σχολές να συμπληρώνεται σχετικό ερωτηματολόγιο, ώστε να αναλύεται η διαμορφωθείσα με το πέρασμα του χρόνου ψυχική του κατάσταση. Στις δε επιμορφωτικές Στρατιωτικές Σχολές να περιλαμβάνονται μαθήματα Ψυχολογίας και Ηγεσίας.

δ. Ευχής έργον θα ήταν σε κάθε Μονάδα του Στρατού να υπάρχει και Ψυχολόγος - έστω και ως επισκέπτης - στον οποίο να καταθέτουν τα παράπονά τους το προσωπικό της Μονάδας, παράλληλα με την ενθάρρυνση της ισχύουσας αρχής περί της ιεραρχικής υποβολής προτάσεων και παραπόνων, ως επίσης και των συνεντεύξεων του Διοικητού με το Προσωπικό της Μονάδας τους.

ε. Για κάθε παράλειψη και παράβαση καθήκοντος να υπάρχει προσωπική ευθύνη και όχι συλλογική τοιαύτη στην προσωπικότητα του Διοικητή, ο οποίος ως φυσιολογικός άνθρωπος δεν έχει υπερβατικές, μαγικές ικανότητες

στ. Οι εκθέσεις ικανότητας να συντάσσονται κατ' αντικειμενικό τρόπο και αυτός δύναται να επιτευχθεί με απ' ευθείας συνεργασία κριτού και κρινομένου, δεδομένου ότι τα στοιχεία και τα ερωτήματα του εντύπου καλύπτουν και αποδίδουν την ποιότητα της προσωπικότητας σε κάθε δυνατή πτυχή της, κατά ένα καθολικό και αντικειμενικό τρόπο.

Σε περίπτωση δυσμενών κρίσεων να προβλέπεται διεξαγωγή Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης, ή επανεξέτασης του θέματος με άλλη σύνθεση Συμβουλίων προς άρση των αμφισβητήσεων και αποφυγής για παρόμοια θέματα προσφυγής στις Δικαστικές Αρχές.

ζ. Να συστηματοποιηθούν και να απλοποιηθούν οι μεταθέσεις, με μεγαλύτερη δυνατή διάρκεια παραμονής σε κάθε Φρουρά. Θα ήταν πρακτικά και οικονομικά ωφέλιμο σε κάθε Φρουρά να αναμένει ένα έτοιμο και επιπλωμένο σπίτι, έστω μισθωμένο με φροντίδα ιδιωτικής εταιρείας.

η. Απλοποίηση οργάνωσης του Στρατού μας, επαρκή στελέχωση των Μονάδων και ολιγομελή επιτελεία ως και τολμηρή αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και βαθμών.

θ. Διατήρηση των αρχών της παιδείας των Αξιωματικών και Μονίμων Υπαξιωματικών όπως αυτές καλλιεργούνται στις Σχολές, καθ' όσον και οι ιδέες και οι αξίες, σύμφωνα με την Πολιτική Επιστήμη και την Κοινωνιολογία, δύναται να εξάρουν τα πάθη και να οδηγήσουν σε συγκρούσεις μεταξύ των ανθρώπων, ακριβώς χάριν αυτών των ιδεών και των αξιών (τα βλέπουμε σήμερα με τον φανατισμό των θρησκειών).

ι. Τέλος συνεχής πρέπει να είναι ο αγώνας της Ηγεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων προς την εκάστοτε Πολιτική Ηγεσία για θέματα που αφορούν την Στρατιωτική μας Οικογένεια.

Επίλογος

Ο Στρατός είναι ο θεσμός εκείνος που ισχύει η αρχή του «ενός Ανδρός», όπως και για κάθε ζωντανό οργανισμό ένας εγκέφαλος λειτουργεί και συντονίζει και ο οποίος βεβαίως λαμβάνει τα μηνύματα από το σύνολο του σώματος.

Με αυτή τη βασική αρχή και της άλλης της Δαρβίνειας θεωρίας ότι επιβιώνουν και εξελίσσονται οι Οργανισμοί που προσαρμόζονται στις συνθήκες του περιβάλλοντος, η οποία θεωρία επεκτείνεται και ως κοινωνικός κανόνας, διατυπώθηκαν με κάθε αγαθή προαίρεση οι παραπάνω σκέψεις, με κάθε σεβασμό

στις άλλες απόψεις, έστω και αν δεν συμφωνώ με τον Συνδικαλισμό στον Στρατό μας.

Σημειώσεις - Σχόλια

1. Σε ακραίες και μη ελεγχόμενες καταστάσεις ο Συνδικαλισμός δύναται να μετατραπεί σε Αναρχισμό, διότι και αυτός έχει ως κίνητρο την απαλλαγή της κοινωνίας από το κράτος της εξουσίας, έστω και αν ο Συνδικαλισμός αποβλέπει στη δημοκρατική εξισορρόπηση αυτών. Αναρχικά όμως στοιχεία παρατηρούνται και σ' αυτόν σήμερα.
2. Έχει παραδοθεί προς δημοσίευση λεπτομερής μελέτη Ομαδικής Ψυχολογίας με τίτλο : «Η Ομαδική Ψυχή. Η Ανθοδέσμη της Ζωής».
3. Οι Μορφές Ηγεσίας έχουν ληφθεί από τις μορφές σχέσεων γονέων και παιδιών, όπως περιγράφονται σε σύγγραμμά μου : «Αισθάνομαι. Η Ψυχή στην Οικογένεια».
4. Αναπτύσσεται διεξοδικά στη διδακτορική διατριβή μου με τίτλο : «Φιλοσοφία Ηγεσίας. Το Έθος του Ηγέτη στον Πλάτωνα»

ΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΗΝ ΕΣΤΙΑ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

(8 Μαρτίου 2006)

«ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ»

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Υπό Συντονιστού

Αντιστρατήγου ε.α Χ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η χώρα μας σαν μέλος της Διεθνούς Κοινότητας είναι υποχρεωμένη να συνυπάρχει σε ένα Διεθνές περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από δυναμικά μεταβαλλόμενες καταστάσεις ,απρόβλεπτες εξελίξεις και συνεχώς εμφανιζόμενα νέα δεδομένα. Σήμερα στην μεταψυχροπολεμική εποχή την οποία ζούμε το Διεθνές Σύστημα ή η Νέα Τάξη Πραγμάτων όπως πολλοί αρέσκονται να λένουν επαγγέλλεται ότι έχει διαμορφώσει ένα κόσμο ευκαιριών για μία παγκόσμια συνεργασία ανάπτυξη και ασφάλεια στα πλαίσια των διεθνών οργανισμών ταυτόχρονα όμως είναι εμφανής ο ανταγωνισμός η σύγκρουση συμφερόντων και οι μονομερείς παρεμβάσεις .

Μέσα σ αυτή την αντίφαση η εμφάνιση νέας μορφής απειλών όπως η τρομοκρατία ,νοσηρές εθνικιστικές επιδιώξεις ,θρησκευτικός φανατισμός αλλά και κινδύνων όπως οι οικονομικοί μετανάστες ,ο έλεγχος των όπλων μαζικής καταστροφής το περιβάλλον κ.λ.π σε μία εποχή όπου όλα αλληλοεξαρτώνται και αλληλοεπηρεάζονται υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα, διαχέονται διεθνώς και παγκοσμίως και προκαλούν αστάθεια, εντάσεις, κρίσεις και συγκρούσεις μέσω των οποίων τις περισσότερες φορές και αναπαράγονται.

Ο κόσμος μας υπ' αυτή την έννοια έχει γίνει ιδιαίτερα μικρός και κανείς δεν μπορεί να αποφύγει τις επιδράσεις των όσων συμβαίνουν καθημερινά στο παγκόσμιο γίγνεσθαι

Καλός ή άσχημος λοιπόν αυτός είναι ο κόσμος μας και μέσα σ' αυτόν ζούμε με μόνο ένα πράγμα να είναι βέβαιο ,η αβεβαιότητα για το μέλλον.

Επηρεάζεται η χώρα μας από το διεθνές περιβάλλον ,εγγύς ή ευρύτερο; Ασφαλώς ναι. Ας δούμε συνοπτικά κάποια από τα κύρια σημεία των θεμάτων που μας απασχόλησαν .

Πάντα πιθανές οι εντάσεις και κρίσεις μεταξύ Ελλάδος-Τουρκίας αφού η τελευταία εξακολουθεί να εφαρμόζει μία σταθερή και αμετάβλητη επιθετική αναθεωρητική πολιτική έναντι της Ελλάδος αμφισβητεί τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας στο Αιγαίο και μάλιστα υπό την απειλή χρήσης βίας, αρνείται κάθε διαδικασία διευθέτησης σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο και εξακολουθεί να διατηρεί την στρατιωτική κατοχή της Βόρειας Κύπρου.

Μέχρι ποιού σημείου η πολιτική κατευνασμού την οποία ακολουθεί η Ελλάδα μπορεί να εξασφαλίσει και την αποφυγή τελικά μίας πολεμικής σύρραξης που συχνά προβάλλεται ως επιχείρημα ;

Γεγονός είναι ότι στις εκάστοτε κρίσεις με την Τουρκία όλο και κάτι χάνουμε από τα κυριαρχικά μας δικαιώματα . Μεταξύ όμως μη πολέμου και πολέμου ηγεσίες και κοινωνία αυτής της χώρας θα πρέπει να καθορίσουν έναντι της Τουρκικής απειλής ποια είναι τα εθνικά αποδεκτά μας όρια.

Αισιοδοξία ορισμένων εκ του γεγονότος ότι η Τουρκία αναγνώρισε πρόσφατα ότι η Ελλάδα δεν αποτελεί στρατιωτική απειλή. Θα ήταν ίσως περισσότερο πειστική αν τούτο συνοδευόταν με ανάλογες μειώσεις της προς την Ελλάδα προσανατολισμένης στρατιωτικής της ισχύος που κατά περίεργο τρόπο για σύμμαχο και αυριανό εταίρο επιμένει να διατηρεί και δεν συνόδευε τις εκάστοτε επίσημες διπλωματικές της επαφές με την Ελλάδα με μαζικές αεροπορικές παραβάσεις και παραβιάσεις στο Αιγαίο.

Ελπίδες ότι η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας στην ΕΕ θα οδηγήσει στην εξομάλυνση των σχέσών της με την Ελλάδα και Κύπρο αλλά και επιφυλάξεις .

Μέχρι τώρα, κατά την ενταξιακή της πορεία η Τουρκία μόνο οφέλη αποκομίζει και τίποτε δεν έχει παραχωρήσει ούτε έχει αναθεωρήσει την στάση της σε σχέση με τις μονομερείς της διεκδικήσεις σε βάρος της χώρας μας .

Δυσμενέστερο ίσως της εντάξεως το σενάριο της σύνδεσης της με την ΕΕ με κάποια ειδική σχέση όπου θα απολαμβάνει μεν τα οφέλη ταυτόχρονα όμως χωρίς εξωτερικές δεσμεύσεις, ιδιαίτερα σ'ότι αφορά την στάση της προς την Ελλάδα και την Κύπρο, θα συνεχίσει την προσπάθεια ενίσχυσης του ρόλου της ως μεγάλη περιφερειακή δύναμη και με όλες τις αναθεωρητικές και επεκτατικές βλέψεις της κατά της χώρας μας.

Κανείς από του διεθνείς οργανισμούς στους οποίου ανήκουμε ή οι ΗΠΑ στην διαμεσολάβηση των οποίων συχνά καταφεύγουμε δεν μας

εγγυάται την ασφάλεια μας έναντι της Τουρκικής απειλής .Και να εγγυώντο ποιος τάχα θα εμπιστευόταν αφού μέχρι τώρα στην πλέον ευνοϊκή περίπτωση για μας διατηρούν πολιτική ίσων αποστάσεων αν δεν τάσσονται σαφώς υπέρ της Τουρκίας .

Κάποια κινητικότητα στο Κυπριακό μετά την αποτυχία συμφωνίας με βάση το Σχέδιο Ανάν .

Επιδίωξη Κύπρου και Ελλάδος μια νέα προσπάθεια εξεύρεσης λύσης στα πλαίσια του ΟΗΕ πάνω σε μια καινούργια βάση ώστε το όλο θέμα να αποσυνδεθεί από το Σχέδιο Ανάν.

Επείγεται και η Τουρκία και θα πιέσει για την επιβολή μίας συμφέρουσας γι' αυτήν λύσης λόγω των δεσμεύσεων της έναντι της ΕΕ.

Ελλάδα και Κύπρος θα πρέπει να αξιοποιήσουν όλες τις δυνατότητες που δίνει το διαπραγματευτικό πλαίσιο της Τουρκικής ενταξιακής πορείας και να καθορίσουν τα θέματα εκείνα τα οποία αποτελούν λόγω ασκήσεως αρνησικυρίας στην ένταξη της Τουρκίας αν αυτή δεν συμμορφωθεί.

Μια Εθνική Στρατηγική λοιπόν εκ μέρους της χώρας μας που να στηρίζεται οπωσδήποτε στην διατήρηση μίας κατ' ελάχιστο αποδεκτής αποτρεπτικής στρατιωτικής ισχύος και μίας βήμα προς βήμα πολιτικής ανάλογης με τις εκάστοτε θετικές ή όχι κινήσεις της Τουρκίας εφαρμοζόμενη ιδιαίτερα κατά την ενταξιακή της πορεία στην ΕΕ, θα ήταν ίσως μία καλή προσέγγιση.

Ρευστότητα στην Βαλκανική με παγωμένες και ημι-ενεργές εστίες εντάσεων παρά την παρέμβαση της Διεθνούς Κοινότητας. Ελπίδες ότι η μελλοντική ένταξη των χωρών των δυτικών Βαλκανίων στο ΝΑΤΟ και ΕΕ θα διασφαλίσει την σταθερότητα στην περιοχή. Η τύχη του Κοσσυφοπέδιου καταλύτης για την ασφάλεια της περιοχής των Δυτικών Βαλκανίων αφού μπορεί να πυροδοτήσει αλυσιδωτές αντιδράσεις στην ΠΓΔΜ την Νότια Σερβία και όχι μόνο.

Ίσως το ερώτημα που θα πρέπει να απασχολήσει τους έχοντας την ευθύνη των εξελίξεων στην περιοχή δεν είναι πλέον η τύχη της Σερβίας αλλά το «πόσο μεγάλη θέλουμε την Αλβανία» κάτι που αφορά άμεσα και την Ελλάδα.

Αποφασιστική θα πρέπει να είναι η στάση της Ελλάδας επί μίας αμοιβαία αποδεικτής ονομασίας της FYROM και να καταστήσει σαφές ότι δεν θα υπάρξουν εκπτώσεις και παραχωρήσεις στην ενταξιακή πορεία της χώρας αυτής προς το ΝΑΤΟ και την ΕΕ αν δεν επιλυθεί πρώτα το θέμα της ονομασίας έστω και με βάση την ενδιάμεση συμφωνία που τα Σκόπια στην πράξη δείχνουν να αγνοούν.

Χώρα υποδοχής και μόνιμης διαμονής και εγκατάστασης οικονομικών και πάσης φύσεως προσφύγων και μεταναστών πλέον η Ελλάς με όλες τις αρνητικές ή και θετικές επιπτώσεις.

Οι κατά καιρούς προσπάθειες των διαφόρων ελληνικών κυβερνήσεων δεν υπήρξαν αποτελεσματικές για την έγκαιρη αναχαίτιση, τον έλεγχο και τον περιορισμό του μεταναστευτικού ρεύματος και κυρίως της λαθρομετανάστευσης με αποτέλεσμα την παρουσία στην χώρα μας ενός ιδιαίτερα μεγάλου αριθμού για τα δημογραφικά δεδομένα της μεταναστών και λαθρομεταναστών

Σαν αποτέλεσμα αδυναμίας πλέον αντιμετώπισης της δημιουργηθείσας κατάστασης σε συνδυασμό τις σύγχρονες τάσεις που αναπτύσσονται στους κόλπους της ΕΕ, εφαρμόζεται τα τελευταία χρόνια μία «κατ' ανάγκη» ελαστική μεταναστευτική πολιτική στοχεύοντας στην νομιμοποίηση των και την κοινωνική τους ένταξη στην ελληνική κοινωνία χωρίς να λαμβάνονται όμως υπόψη η εκτιμωμένη μεταναστευτική απορροφητικότητα της χώρας που σημαίνει την ύπαρξη σήμερα στην χώρα ενός εκτιμωμένου αριθμού 1.500.000 μεταναστών και λαθρομεταναστών εκ των οποίων ένας μεγάλος αριθμός «υπο νομιμοποίηση»

αλλοδαπών δεν είναι ούτε νόμιμοι ούτε παράνομοι αφού η εξασφάλιση των προϋποθέσεων νομιμοποίησης τους είναι περιστασιακή εξαρτωμένη κυρίων από τις δυνατότητες απορρόφησης τους στην αγορά εργασίας .

Χωρίς να παραγνωρίζονται και οι θετικές πλευρές της μετανάστευσης στην χώρα μας δεν θα πρέπει να υποβαθμίζονται οι ελλοχεύοντες κίνδυνοι και απειλές άμεσοι ή και μακροπρόθεσμοι για την εθνική ασφάλεια της χώρας μας, νοουμένη με την ευρύτερη του όρου έννοια, δηλαδή την εθνική μας ταυτότητα, την εθνική συνοχή, τη δημόσια υγεία, την εθνική οικονομία, τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, και την εθνική μας άμυνα.

Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στον κίνδυνο αλλοίωσης του εθνικού και δημογραφικού χαρακτήρα της χώρας αφού με τις νέες ρυθμίσεις διευκολύνεται η δυνατότητα εγκατάστασης μόνιμωσ σε ελληνικά εδάφη και μάλιστα σε ευαίσθητες παραμεθόριες περιοχές μας και των αλλοδαπών εκείνων, η πλειοψηφία των οποίων προέρχεται από χώρες του Βαλκανικού μας περιγυρου, με αλυτρωτικές διεκδικήσεις και εδαφικές βλέψεις σε βάρος της Ελλάδας (Αλβανοί, Σκοπιανοί, Βούλγαροι, Τούρκοι κ.λ.π. μουσουλμάνοι), με κίνδυνο δημιουργίας «θυλάκων» μειονοτήτων εθνικών ή θρησκευτικών, με ότι αυτό δυσμενές συνεπάγεται για τη χώρα μας.

Επιβάλλεται κατά συνέπεια να ληφθούν άμεσα δραστικά μέτρα, προληπτικά και κατασταλτικά (αραιώσεις αλλοδαπών, επαναπροωθήσεις-απελάσεις, απαγόρευση εγκαταστάσεων μαζικών ή σε παραμεθόριες περιοχές κ.λ.π.) και γενικότερα μία προσεκτική πολιτική έναντι των αλλοδαπών μεταναστών ειδικών κατηγοριών, όσον αφορά τα θέματα νομιμοποίησης και μόνιμης εγκατάστασης-κοινωνικής ένταξης, που θα πρέπει να γίνονται κατά τρόπο οργανωμένο, ελεγχόμενο, σταδιακά και λελογισμένα, μετά φειδούς και όχι αδιακρίτως.

Η χώρα μας, κυρίως λόγω της αναπτύξεώς της, αποτελεί πλέον "χώρα υποδοχής" και εγκατάστασης μεταναστών και λαθρομεταναστών Το Μεταναστευτικό κατά συνέπεια με την ευρεία έννοια του όρου αποτελεί μία δεδομένη και αναπόφευκτη κατάσταση η οποία στην έκταση που το Δημογραφικό πρόβλημα της χώρας επιβάλλει θα αποτελεί και μελλοντική ανάγκη .Απαιτείται όμως μια ρεαλιστική και μακροπρόθεσμη Εθνική Μεταναστευτική Πολιτική για τον προσδιορισμό και την τήρηση των ορίων των εθνικών αναγκών διότι κάθε υπέρβαση αυτών των ορίων επηρεάζει την Εθνική Ασφάλεια της χώρας . Κατά συνέπεια το Μεταναστευτικό θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως Εθνικό Θέμα.